

แบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

สารนิพนธ์
ของ
ธนวรรณ ปิยะบรรณันท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2556

แบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

บทคัดย่อ
ของ
ธนวรรณ ปิยะบรรณันท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2556

ธนวรรธน์ ปิยะบรรณันท์. (2556). *แบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 เขตร่มเกล้า จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. แบบทดสอบท้ายบทเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ 4. แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย พบว่า แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 87.82/88.40 สามารถนำไปใช้เป็นการเรียนการสอนได้

THAI ADVERB TEXTBOOK FOR FOREIGNERS

AN ABSTRACT
BY
THANAWAN PIYABAWORNNAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

June 2013

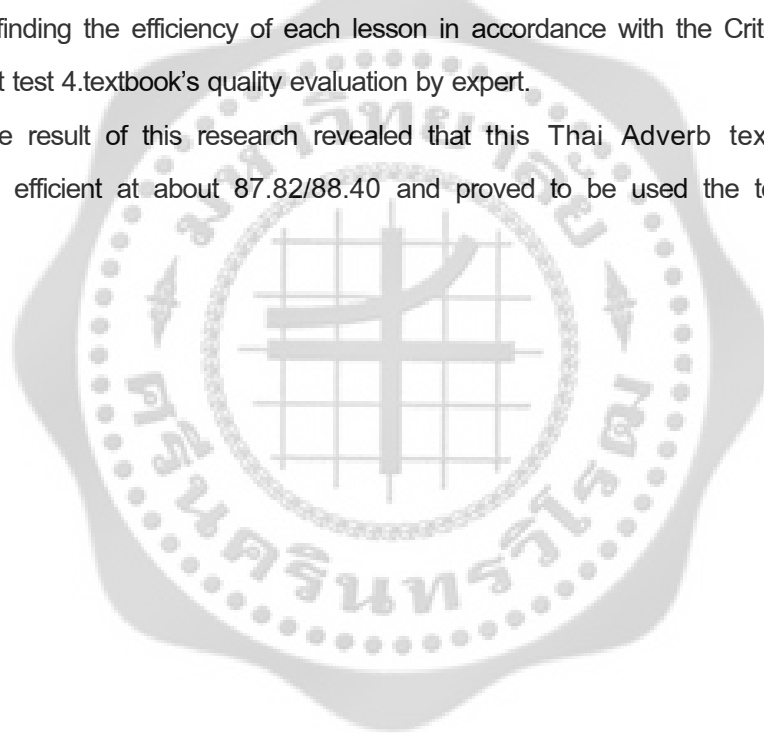
Thanawan Piyabawornnan. (2013). *Thai Adverb textbook for foreigners*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Associate Professor Jintana Puttamata.

The Purposes of the research were 1. To write a Thai Adverb textbook for foreign learners and 2. To find the efficiency of the textbook.

The population and the sample group used in this research consisted of 10 students who learned Thai as a foreign language, studying at 1st and 2nd year of second semester, the academic year 2013 at Kasembundit University, Romkhao campus, Bangkok.

The research instruments were 1. Thai Adverb textbook for foreign learners, analyzing by finding the efficiency of each lesson in accordance with the Criterion 80/80, 2. test 3. achievement test 4. textbook's quality evaluation by expert.

The result of this research revealed that this Thai Adverb textbook for foreign learners was efficient at about 87.82/88.40 and proved to be used the textbook for foreign learners.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง แบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศ ของนางสาวธนวรรณ ปิยะบวรนันท์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตะ)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตะ)

ประธาน

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร.วาณี อรรถนัสสชาติ)

วันที่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของรองศาสตราจารย์จินตนา พุทรมเตชะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์อันประกอบไปด้วย อ.ดร.วิชชุกร ทองหล่อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ผศ.รุ่งฤดี แผลงศร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของสารนิพนธ์จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุทธีวรรณ พีรศักดิ์โสภณ อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร และอาจารย์นันทวิทย์ เผ่ามหานคร ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือของผู้วิจัยและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยชิ้นนี้

ขอขอบคุณอาจารย์บุษรา อวนศรี อาจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติและนักศึกษาชาวต่างประเทศชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า ที่ให้ความร่วมมือระหว่างการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดีทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงในที่สุด

ขอบคุณรูปภาพประกอบที่สวยงามจากนักวาดการ์ตูนมืออาชีพ คุณการ์ตูน และคุณเอ็ด ที่สร้างสรรค์ผลงานซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญยิ่งของงานวิจัยนี้ได้อย่างสวยงามและสมบูรณ์

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และน้องสาวของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณและคณาจารย์ทุกท่านที่คอยสั่งสอนและให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตลอด 9 ปีของการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีที่สาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นจนถึงระดับปริญญาโท รวมทั้งอาจารย์ชาวญี่ปุ่นทุกท่านที่มอบความรู้ที่มีคุณค่ายิ่งทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรมแก่ผู้วิจัยในระหว่างการศึกษ แลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยโตเกียวเพื่อภาษาต่างประเทศ และที่สำคัญยิ่งงานวิจัยนี้ขออุทิศแด่รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ ผู้ริเริ่มก่อตั้งสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จาก อาจารย์ เพื่อนๆ และพี่น้องร่วมสาขาวิชาเดียวกันซึ่งมีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์และสามารถเป็นแนวคิดในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในหัวข้ออื่นๆ ได้บ้างไม่มากก็น้อย

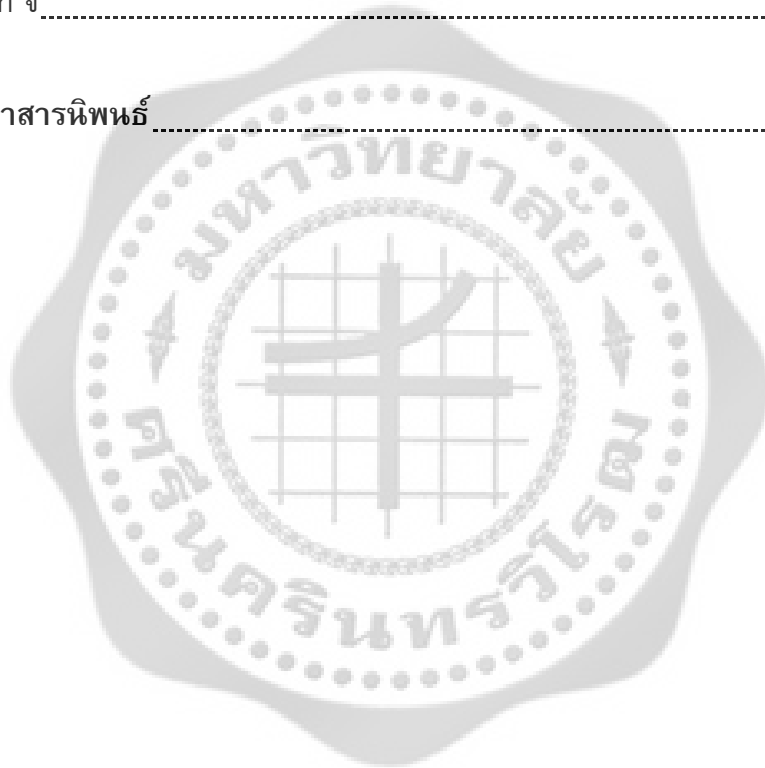
ธนวรรณ ปิยะบรรณันท์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์.....	19
แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดกลุ่มทดลอง.....	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การดำเนินการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	36
บรรณานุกรม	40

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	44
ภาคผนวก ก.....	45
ภาคผนวก ข.....	51
ภาคผนวก ค.....	55
ภาคผนวก ง.....	107
ภาคผนวก จ.....	140
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	144

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง.....	29
2 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียน เรื่องวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ บทที่ 1-9.....	33
3 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของแบบเรียน เรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ.....	34
4 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียน ชาวต่างประเทศตามเกณฑ์ที่กำหนด (E1/E2 = 80/80).....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมที่เจริญก้าวหน้าในปัจจุบันทำให้ผู้คนจำนวนมากต่างมีความสนใจเรียนรู้ภาษาที่สอง ในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการทำงาน การท่องเที่ยว หรือเพื่อศึกษาในวัฒนธรรมของประเทศเจ้าของภาษา เป็นต้น หากกล่าวถึงภาษาในประเทศแถบเอเชียภาษาไทยถือได้ว่าเป็นภาษาหนึ่งที่มีผู้เรียนชาวต่างประเทศสนใจที่จะเรียนรู้ในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนผ่านการเรียนรู้ในระดับที่สามารถสื่อสารได้ วันเพ็ญ เทพโสภณ (2544: 97) ได้กล่าวว่าโดยส่วนใหญ่กระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนควรเริ่มต้นด้วยการเรียนพื้นฐานทักษะการฟัง เพื่อให้คุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษา เมื่อผู้เรียนเริ่มคุ้นเคยแล้วการเรียนรู้คำศัพท์ในเบื้องต้นก็เป็นสิ่งจำเป็นในลำดับต่อไป คำศัพท์เหล่านั้นมีความแตกต่างกันทั้งในการใช้ในประโยคในข้อความ และภาษาพูด ความแตกต่างนั้นเป็นเพราะคำศัพท์ทุกคำในภาษาไทยมักจะมีประเภทและชนิดของคำอยู่ ซึ่งชนิดของคำในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 7 ชนิด คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน โดยคำทั้ง 7 ชนิดนั้นมีวิธีการใช้และการปรากฏคำในประโยคที่แตกต่างกัน คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น (กำชัย ทองหล่อ, 2533: 269) ดังนั้นตามบทสนทนาในชีวิตประจำวันก็มักจะมีคำวิเศษณ์ชนิดต่าง ๆ ปรากฏอยู่มากมายและหลากหลายบริบท ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบอกรสชาติ การบอกคุณลักษณะ บุคลิกภาพ อารมณ์ ความรู้สึก การบอกทิศทาง การบอกเวลา การบอกปริมาณ การตั้งคำถาม การตอบรับและการปฏิเสธ เป็นต้น เราจึงปฏิเสธไม่ได้ที่จะใช้คำวิเศษณ์ เพื่อให้การสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟังมีความชัดเจนและเข้าใจมากยิ่งขึ้น

จากการสังเกตและสอบถามผู้สอนที่สอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ จำนวน 5 คน (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 ส.ค. และ 24 ส.ค. 2554) อัครชัย มงคลชัย กล่าวถึงปัญหาที่มักพบบ่อยในการสอนเรื่องคำวิเศษณ์ให้แก่ชาวต่างประเทศ คือ การใช้คำวิเศษณ์ที่ไม่ถูกต้องกับบริบท เช่น “กรมอุตุฯ ประกาศเตือนภัยทางภาคใต้ฝนตกหนักและคลื่นลมแรง” เป็น “กรมอุตุฯ ประกาศเตือนภัยทางภาคใต้ฝนตกเยอะและคลื่นลมแรง” หรือ “น้องกำลังหลับ อย่าส่งเสียงดัง” เป็น “น้องกำลังหลับ อย่าส่งเสียงใหญ่” “เธอพูดเสียงเบาจึงต้องใช้ไมโครโฟนช่วยขยายเสียง” เป็น “เธอพูดเสียงเล็กจึงต้องใช้ไมโครโฟนช่วยขยายเสียง” “ขลุ่ยนี้เสียงเพราะมาก” เป็น “ขลุ่ยนี้เสียงสวยมาก” นอกจากนี้ยังมีปัญหาการใช้วิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ ซึ่งผู้เรียนมักจะวางตำแหน่งของคำไม่ถูกต้อง เช่น

“จำไม่ได้” เป็น “ไม่จำได้” “มองไม่เห็น” เป็น “ไม่มองเห็น” หรือ “นอนไม่หลับ” เป็น “ไม่นอนหลับ” เป็นต้น สอดคล้องกับที่ จูติมา งามโชคสมุทรา ให้สัมภาษณ์ว่ากว่าผู้เรียนมักมีปัญหาในเรื่องการวางตำแหน่งคำในประโยค โดยส่วนใหญ่มักได้รับอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาแม่ของผู้เรียน เช่น “กาแพร้อน” เป็น “ร้อนกาแพ” นอกจากนี้ผู้สอนท่านอื่นๆ อีก 3 คนมีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับสภาพปัญหาเรื่องการสอนคำวิเศษณ์ว่าตำราที่ใช้สอนนั้นยังขาดในส่วนรูปภาพประกอบคำอธิบายที่ชัดเจนจึงทำให้ผู้เรียนบางคนจำความหมายของคำวิเศษณ์ถึงแม้ว่าจะเป็นคำวิเศษณ์ง่าย ๆ ไม่ได้ เช่น ร้อน สวย เย็น หิว เป็นต้น

นอกจากนี้ จากตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาการใช้คำคุณศัพท์ในภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศยังสอดคล้องกับที่นิมิต มั่นภา (2539: บทนำ) ได้สรุปปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเรื่อง คำวิเศษณ์ไว้ว่าคำวิเศษณ์มีถึง 9 ชนิดมากกว่าคำชนิดอื่นทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนมากกว่าคำชนิดอื่น นักเรียนมักจะใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้องกับความหมายอีกทั้งคำบางคำนอกจากจะทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์แล้ว เมื่อเปลี่ยนตำแหน่งหรืออยู่ในบริบทอื่นก็จะกลายเป็นคำชนิดอื่นได้ทำให้ยากต่อการพิจารณาเนื่องจากรูปคำเป็นคำคำเดียวกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า คำวิเศษณ์เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพราะภาษาแม่มีส่วนสำคัญในการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน เช่น โครงสร้างประโยคในภาษาแม่ “A beautiful car” แปลเป็นภาษาไทยคือ “รถสวย” คำว่า beautiful กับ สวย เป็นคำวิเศษณ์แต่เมื่อวางในประโยคแล้วจะวางตำแหน่งต่างกัน นอกจากนั้นแล้วอีกปัญหาหนึ่งของคำวิเศษณ์ คือ ขอบเขตของคำศัพท์ซึ่งเกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์ในภาษาไทยนั้นมีจำนวนมาก คำวิเศษณ์บางคำมีความหมายใกล้เคียงกันแต่อาจแตกต่างกันที่บริบทที่ใช้ในการสนทนา จึงทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความสับสนและเลือกใช้คำที่ไม่ถูกต้องหรือคำวิเศษณ์บอกลักษณะที่แสดงถึงอารมณ์หรือความรู้สึก โดยส่วนใหญ่จะมีความหมายเชิงนามธรรมทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์คำนั้นๆ ในบริบทของบทสนทนาอย่างถูกต้องเป็นต้นซึ่งตรงกับที่ อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 8) กล่าวว่าบริบทมีความสำคัญต่อการแปลความหมาย เช่น การใช้คำขยาย คนไทยมีการใช้คำขยายแดงแปดริ้ว เขียวอ้อ ดำปัด ฯลฯ ซึ่งชาวต่างประเทศคงจะได้เรียนรู้เพียงความหมาย red green หรือ black หรือถ้าหากว่าชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทยจนเก่ง แม้จะสามารถใช้คำขยายดังตัวอย่างได้ แต่ก็คงจะเข้าถึงความรู้สึกอย่างนั้นจริงๆ ได้ยาก จากปัญหาซึ่งเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ดังที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความสับสนและไม่มั่นใจที่ใช้คำวิเศษณ์ในการสื่อสาร จึงเสี่ยงการใช้คำดังกล่าวและเปลี่ยนเป็นคำง่าย ๆ ซึ่งเคยใช้เป็นประจำ แม้ว่าอาจจะสื่อความหมายได้ไม่ตรงทั้งหมดก็ตาม สิ่งนี้ทำให้ผู้เรียนพลาดโอกาสที่จะได้ขยายวงคำศัพท์เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพไปอย่างน่าเสียดาย

จากการค้นคว้าของผู้วิจัยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศปัจจุบัน พบว่าส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นความรู้ความเข้าใจในเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์เป็นสำคัญแต่ยังไม่ปรากฏส่วนการอธิบายรูปประโยค หรือบริบทที่จะนำไปใช้และส่วนที่เป็นรูปภาพประกอบเพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและการใช้คำ

วิเศษณ์ที่ชัดเจนขึ้นและจากการที่ผู้วิจัยทำการศึกษา แบบฝึกหัดทำยบทเรื่องคำวิเศษณ์ของนักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาไทยก็จะพบกับลักษณะคำถามที่ปรากฏเช่นเดียวกับแบบฝึกหัดของนักเรียนที่เป็นเจ้าของภาษา เช่น ข้อใดมีนิยมวิเศษณ์ หรือข้อใดไม่มีประมาณวิเศษณ์ เป็นต้น ซึ่งยากเกินไปสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และสามารถนำคำวิเศษณ์ไปใช้ได้ถูกต้อง

การสร้างแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้นเป็นเรื่องที่ยาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีคามจำเป็นที่สำคัญยิ่งในการใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษามาเป็นพื้นฐานความคิดในการสร้างแบบเรียนชุดนี้ โดยผู้วิจัยได้คำนึงถึงความสำคัญในด้านต่างๆ เพื่อช่วยในการสร้างแบบเรียนซึ่งได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ โครงสร้างทางสมองของมนุษย์ และจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อนำแนวคิดดังกล่าวมาประกอบการเลือกเนื้อหาที่จะใส่ในแบบเรียน การจัดเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมในด้านวัฒนธรรม การกำหนดรูปแบบที่น่าสนใจของแบบเรียน การจัดทำภาพประกอบที่ชัดเจน การกำหนดรูปแบบของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบทำยบท เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ช่วยการจดจำคำศัพท์ด้วยรูปภาพที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ช่วยให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ในทางบวกโดยจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนมาก่อนหน้าเพื่อช่วยในการเรียนรู้ในสิ่งถัดไปได้ดีขึ้น จนกระทั่งนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของแบบเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

จากเหตุผลและข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงจะสร้างแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพื่อหาประสิทธิภาพทางการเรียนของแบบเรียนในเกณฑ์ 80/80

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถนำไปใช้ได้จริงและเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียนภาษาไทยชนิดของคำอีก 6 ชนิด สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากร หมายถึงผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วิทยาเขต ร่มเกล้า จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้เรียนชาวจีน 2 คน และชาวเวียดนาม 1 คน

- กลุ่มตัวอย่างหมายถึง ผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วิทยาเขต ร่มเกล้า จำนวน 10คนประกอบด้วย ผู้เรียนชาวจีน 7คนและชาวเวียดนาม3 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างใช้แบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อในการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 45 นาที และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนอีก 1วัน รวมระยะเวลาทดลองทั้งหมด 43 วัน

3. เนื้อหาของแบบเรียน

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยคัดเลือกคำศัพท์ที่ผู้เรียนมักจะพบบ่อยในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด จำนวน 9 บทดังต่อไปนี้

บทที่ 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ มี 3 ประเภท	Chapter 1 Descriptive Adverb consists of
1.1 บอกสี ขนาด รูปร่าง	1.1 Colours,Size,Shape
1.2 บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ	1.2 Smell,Sense,Taste
1.3 บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย คุณภาพ	1.3 Manner,Type/Character,Quality
บทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา	Chapter 2 Adverbs of Time
บทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง	Charter 3 Adverbs of Place and Distance
บทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ	Chapter 4 Adverbs of Numeral or Quantity
บทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ	Chapter 5 Definite Adverb
บทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ	Chapter 6 Indefinite Adverb
บทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม	Chapter 7 Interrogative Adverb
บทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ	Chapter 8 Adverb of Response
บทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ	Chapter 9 Negative Adverb
แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียบเรียงขึ้นนั้นแต่ละบทประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้	In each chapter of Thai Adverbs textbook for foreigners will consist of 3 parts as follows.
1. อธิบายหลักการใช้คำวิเศษณ์	Part 1 : Usage of Adverbs
2. คำศัพท์วิเศษณ์น่ารู้และรูปภาพประกอบ	Part 2 : Vocabulary and Illustration
3. แบบทดสอบท้ายบท	Part 3 : Review Exercise

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1 แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
- 4.2 แบบทดสอบท้ายบทเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
- 4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาว

ต่างประเทศ

- 4.4 แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศของผู้เชี่ยวชาญ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบเรียนคำวิเศษณ์** หมายถึง หนังสือประกอบการเรียนการสอนเรื่องคำวิเศษณ์โดยมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 9 บท ได้แก่ คำวิเศษณ์บอกลักษณะ คำวิเศษณ์บอกเวลา คำวิเศษณ์บอกสถานที่หรือระยะทาง คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ คำวิเศษณ์แสดงคำถาม คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ และคำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ

2. **ผู้เรียนชาวต่างประเทศ** หมายถึง นักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า ชั้นปีที่ 1

3. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้คำวิเศษณ์ที่วัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นและดำเนินการหาคุณภาพของแบบเรียน

4. **ประสิทธิภาพของแบบเรียน** หมายถึง เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบเรื่องคำวิเศษณ์ระหว่างบทเรียนทั้ง 9 บทของผู้เรียนทุกคนคิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์ครบทั้ง 9 บท ของทุกคนคิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์
4. แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์ เพื่อศึกษาเนื้อหาของคำวิเศษณ์รวมทั้งนำมาพิจารณากำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะจัดทำแบบเรียน ดังนี้

1.1.1 ชนิดของคำวิเศษณ์

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (ม.ป.ป: 77) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ไว้ว่า “คำที่ใช้ขยายคำอื่นเพื่อให้ความหมายของคำนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น คำวิเศษณ์อาจขยายคำนาม คำสรรพนามหรือคำกริยา หรือคำวิเศษณ์ด้วยกันก็ได้”

สุวิทย์ หิรัญยกานนท์ (ม.ป.ป: 10-11) อธิบายเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ไว้ว่า คำวิเศษณ์คือ คำที่แสดงความหมายบอกลักษณะต่างๆ เช่น ขนาด สันฐาน (รูปทรง) คุณภาพ นอกจากนี้ยังบอกเวลา บอกสถานที่ ปริมาณ จำนวน ฯลฯ คำวิเศษณ์มักจะใช้เพื่อเพิ่มความหมายของคำอื่นหรือทำหน้าที่เป็นคำขยาย ซึ่งคำวิเศษณ์นี้ทำหน้าที่ขยายคำได้หลายชนิด

วันเพ็ญ เทพโสภา (2554: 103) กล่าวว่า คำวิเศษณ์ คือคำที่ใช้ประกอบ เพื่อให้ความหมายคำชัดเจนขึ้น

อัศรา บุญทิพย์ (2534: 58-65) กล่าวถึงคำวิเศษณ์ไว้ว่า คำวิเศษณ์ คือ คำที่แสดงความหมายบอกลักษณะต่าง ๆ เช่น ขนาด สันฐาน(รูปทรง) คุณภาพ บอกเวลา บอกสถานที่ ปริมาณ จำนวน คำวิเศษณ์ใช้ประกอบคำนาม สรรพนาม กริยาและวิเศษณ์ด้วยกันให้ได้ความแจ่มชัด

ในภาษาอังกฤษแยกวิเศษณ์เป็นสองพวก ใช้รูปศัพท์ต่างกัน คือ พวกที่ใช้ประกอบคำนาม และสรรพนาม เรียกว่า คุณศัพท์ (Adjective) พวกที่ใช้ประกอบคำวิเศษณ์และคุณศัพท์ เรียกว่า กริยาวิเศษณ์ (Adverb) เช่น

good (ดี)	เป็นรูปของคุณศัพท์
well (ดี)	เป็นรูปของกริยาวิเศษณ์
bad (เลว)	เป็นรูปของคุณศัพท์
badly (เลว)	เป็นรูปของกริยาวิเศษณ์

แต่ในภาษาไทยมีรูปอย่างเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นใช้กับนามหรือกริยา จึงเรียกรวมๆกันว่า คำวิเศษณ์ คำวิเศษณ์แบ่งออกเป็นชนิดย่อยได้ 9 ชนิด ได้แก่

1. คำวิเศษณ์บอกลักษณะ (ลักษณวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่ประกอบคำนาม สรรพนาม กริยาหรือวิเศษณ์เพื่อบอกลักษณะว่าเป็นอย่างไร เช่น

- บอกชนิด ชั่ว ดี อ่อน แก่ หนุ่ม ฯลฯ
- บอกขนาด ใหญ่ โต เล็ก กว้าง ยาว ฯลฯ
- บอกสี กลม แบน แบน เหลี่ยม ฯลฯ
- บอกสี แดง เหลือง เขียว ขาว ฯลฯ
- บอกเสียง ไพเราะ ดัง เบา แหบ ฯลฯ
- บอกกลิ่น หอม เหม็น ฉุน สาบ ฯลฯ
- บอกรส จืด เผ็ด เปรี้ยว หวาน ฯลฯ
- บอกสัมผัส ร้อน เย็น อ่อน แข็ง ฯลฯ
- บอกอาการ เร็ว ช้า โง่ ฉลาด ฯลฯ

ตัวอย่าง สัตว์ป่า คนจีน เด็กดี ของหลวง บ้านใหญ่ เด็กเล็ก คลองกว้าง ทางยาว โลกกลม ปากแบน โต๊ะเหลี่ยม หัวทุย เสียงดัง พุดเพราะ ร้องเจี๊ยก กระซิบค่อยๆ กลิ่นหอม กลิ่นสาบ กลิ่นฉุน กลิ่นอับ แกงเค็ม น้ำตาลหวาน ส้มเปรี้ยว บอระเพ็ดขม ตัวร้อน น้ำอุ่น ผิวหยาบ วิเร็ว เดินช้า ทำงานเก่ง คิดฉลาด ฯลฯ

2. คำวิเศษณ์บอกเวลา (กาลวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่ประกอบคำนาม หรือกริยาเพื่อแสดงเวลา ภายหน้า ภายหลัง หรือเวลาปัจจุบัน หรือเวลาเร็ว ช้า ก่อน หลัง ดังตัวอย่าง

- คำวิเศษณ์บอกเวลาประกอบคำนาม เช่น คนโบราณ เด็กปัจจุบัน เวลานาน วันก่อน เด็กเมื่อวานขึ้น ฯลฯ

- คำวิเศษณ์บอกเวลาประกอบคำกริยา เช่น นอนดึก ตื่นเช้า มาสาย ไปก่อน

3. คำวิเศษณ์บอกสถานที่ (สถานวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่ประกอบคำนาม หรือกริยาเพื่อแสดงที่อยู่ หรือระยะทางหรือทิศทาง ดังตัวอย่าง

- คำวิเศษณ์บอกสถานที่ประกอบคำนาม เช่น บ้านใกล้ บ้านไกล บ้านใต้ บ้านเหนือ สัตว์บก สัตว์น้ำ คนอีสาน คนใต้ ฯลฯ

- คำวิเศษณ์บอกสถานที่ประกอบคำกริยา เช่น อยู่ใกล้ ลงใต้ ขึ้นเหนือ ไปอีสาน ใกล้ไกล เหนือ ใต้ อาจเป็นคำบุพบทได้แต่จะประกอบอยู่ในวลีหรือประโยคในลักษณะที่ต่างกัน เช่น

วิเศษณ์	บุพบท
บ้าน อยู่ ใกล้ คลอง อยู่ ใกล้ หนังสือ อยู่ ใต้ เขา เดินขึ้น เหนือ	บ้าน อยู่ ใกล้ วัด คลอง อยู่ ใกล้ หมู่บ้าน หนังสือ อยู่ ใต้ สมุด เขา เดินขึ้น เหนือ คลอง

4. คำวิเศษณ์บอกปริมาณ หรือจำนวน (ประมาณวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่ประกอบคำนามหรือกริยาเพื่อแสดงปริมาณหรือจำนวน แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท

4.1 บอกจำนวนไม่มีจำกัด บอกคร่าว ๆ จำนวนที่ไม่ชัดเจน เช่น คนมาก คนน้อย กินจุหลายคน ฯลฯ

4.2 บอกจำนวนจำกัด คือบอกจำนวนชัดเจนให้รู้ได้ว่าเพียงนั้นเพียงนี้ เช่น คนทั้งหมด เด็กทั้งปวง คนทั้งผอง ผองเพื่อน ปวงชน เด็กทุกคน กินหมด

4.3 บอกจำนวนแบ่งแยก คือแสดงจำนวนที่แยกออกมาเป็นพวก ๆ เช่น บางคน ต่างคน สัตว์ต่างๆ คนละอัน กินบ้าง ขายบ้าง ฯลฯ

4.4 บอกจำนวนนับ คือแสดงจำนวนตัวเลขที่แน่นอนลงไปมี 2 ลักษณะ คือ

4.4.1 บอกจำนวนเลขธรรมดา ได้แก่ จำนวนเลข 12 3 พัน หมื่น แสน ล้าน โกฏิ มักใช้อยู่หน้าลักษณนาม

4.4.2 บอกจำนวนเลขที่ หรือลำดับที่ ได้แก่ ที่ 1 ที่ 2 ที่3 ครบสาม ยกที่ 4 ฯลฯ

5. คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ (นิยมวิเศษณ์) คือวิเศษณ์ที่บอกกำหนดแน่ชัดว่าเป็นสิ่งนี้สิ่งนั้นอย่างเดียว ไม่เป็นอย่างอื่น แบ่งออกได้ 2 ประเภท

5.1 บอกจำนวนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ เช่น คนนี้ ที่นั่น บ้านโน้น คนเหล่านั้น เป็นเช่นนี้ ทำอย่างนั้น ของอันนี้ ฯลฯ

5.2 บอกกำหนดแน่นอนเกี่ยวกับความหมาย เช่น ฉันเอง เธอดอกหรือ ทำเอง ไม่ไปหรรอก มาแน่นอน อย่างแน่แท้

6. คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ (อนิยมวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่แสดงความไม่กำหนดแน่นอนลงไปว่า คนใด สิ่งใด แบ่งออกได้ 2 ประเภท

6.1 พวกที่ตรงข้ามกับคำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ เช่น คนอื่น ทำอย่างอื่น เด็กอื่นๆ

6.2 พวกที่บอกความไม่แน่ชัด เช่น

- คุณจะมาเวลาใดก็ได้
- ไปไหนก็ได้
- ทำกี่ครั้งก็ได้
- กินอะไรก็ได้
- เธอจะมาทำไมก็ตาม ฉันไม่สนใจ
- คุณจะทำอย่างไรก็ทำเถอะ

7. คำวิเศษณ์แสดงคำถาม (ปฏิเสธวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่แสดงความสงสัยใช้ในการถามได้แก่

- ของอะไรอยู่ในโต๊ะ
- ทำไมไม่อ่านหนังสือ
- บ้านไหนมีต้นไม้ขาย
- เลขข้อนี้ทำอย่างไร
- สมุดใครหาย
- คุณมีบุตรกี่คน
- เหตุใดเธอมาช้า
- คนโตอายุเท่าไร

8. คำวิเศษณ์แสดงคำขานรับ (ประติษฐานวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่แสดงการรับรองในการเรียกขานและโต้ตอบกัน ได้แก่ แม่จ๋า คุณเจ้าขา แดงไว้ย ท่านขอรับ คุณครับ คุณอะ พี่คะ พี่ขา แอ๊ดจ๋า มาหาแม่ อ้อดซีจ๊ะ ครับเดียวไปครับ ชมไว้ย เออรับหน่อยซีวะ

9. คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ (ประติเสธวิเศษณ์) คือ วิเศษณ์ที่บอกความห้าม ความไม่รับรอง ได้แก่ ไม่ ไม่ใช่

- ผมไม่ชอบของหวาน
- ไม่ใช่เรื่องของคุณ
- บ่เป็นการ
- เปล่าผมไม่ได้ทำ
- มิกินก็อย่ากิน
- ห้ามได้ ผมมิได้เป็นเช่นนั้น

หนังสือหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสาร ได้กล่าวถึงคำวิเศษณ์อีกชนิดหนึ่งซึ่งมาได้จากกล่าวไว้ในหนังสือแบบเรียนของกรมวิชาการ คือ ประพันธวิเศษณ์ (วิเศษณ์เชื่อมความ)

ประพันธวิเศษณ์ คือ คำประพันธสรรพนามที่เอามาเป็นคำวิเศษณ์ เชื่อมความขยายหลังคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ ได้แก่ ที่ ซึ่ง อัน ตัวอย่างการใช้ประพันธวิเศษณ์

- เขาดีที่ไม่เคยเอาเปรียบฉัน
- เธอชอบบ่นซึ่งฉันมักรำคาญ

1.1.2 หน้าที่ของคำวิเศษณ์ ตามหลักสูตรหลักภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (กรมวิชาการ. 2527: 78) อ้างอิงจากนิมิต มั่นเภา กล่าวว่า คำวิเศษณ์คือ คำทำหน้าที่ขยายคำอื่นเป็นการเพิ่มความหมายขึ้น เช่น บอกลักษณะ บอกคุณภาพ ปริมาณ จำนวน บอกเวลา สถานที่

อัศรา บุญทิพย์ (2534: 58-65) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของคำวิเศษณ์ไว้ดังนี้

1. ทำหน้าที่ขยายคำนาม เช่น

- แมวดำจับหนู
- คนแก่ไปวัดใกล้ๆ
- บ้านน้อยมีหลังคาสีแดง
- ภูเขาสูงมีกล้วยไม้สวย

2. ทำหน้าที่ขยายคำสรรพนาม เช่น

- ใครบ้างที่มาทำการบ้าน
- ผมเองครับคุณครู
- ใครหนอรักเราเท่าชีวิต
- คุณหรือที่ทำแก้วแตก

3. ทำหน้าที่เป็นนอกรวมกริยา หรือเป็นตัวแสดงในภาคแสดงของประโยค

เช่น

- เขาโง่มาก
- เขาดีจริง
- เธอผอมลงทุกวัน
- ฉันโตมากขึ้น
- เลขข้อนี้คงยากนะ
- ของแพงขึ้นทุกวัน
- อาหารอร่อยเหลือเกิน

4. ทำหน้าที่ขยายคำกริยา เช่น

- ม้าวิ่งเร็ว
- คนแก่เดินช้า
- พอยิ่งปืนแม่น
- เธอร้องเพลงเพราะ

5. ทำหน้าที่ขยายคำวิเศษณ์ เช่น

- ม้าวิ่งเร็วมาก
- คนแก่เดินช้าจริงๆ
- พอยิ่งปืนแม่นเหลือเกิน
- เธอร้องเพลงเพราะจังเลย

นอกจากนี้ คำช้อย ทองหล่อ (2533: 269) กล่าวถึงหน้าที่ของคำวิเศษณ์ไว้ดังนี้

1. ประกอบคำนาม
 - 1.1 คนอ้วนเป็นเพื่อนกับคนผอม
 - 1.2 โต๊ะกลมทาสีเหลือง
 - 1.3 คนดีมีวาจาไพเราะ
2. ประกอบคำสรรพนาม
 - 2.1 ท่านทั้งหลายอยากดูใครบ้าง
 - 2.2 เขาทั้งหมดจะมาหาเราทั้งสองวันนี้
 - 2.3 เขาจะมีอะไรก็มากน้อย
3. ประกอบคำกริยา
 - 3.1 เขาพูดเพราะ
 - 3.2 ม้าวิ่งเร็ว
 - 3.3 ผมมีปากกาด้ามเดียวขอรับ
4. ประกอบคำวิเศษณ์
 - 4.1 เขากินอาหารจุ่มาก (ประกอบคำว่าจุ)
 - 4.2 คนอ้วนตุ้ต๊ะวิ่งช้า (ประกอบคำว่าอ้วน)
 - 4.3 เขารักน้องมากเหลือเกิน (ประกอบคำว่ามาก)

จากหน้าที่ของคำวิเศษณ์ดังกล่าวข้างต้น นิमित มั่นภา (2539: 9) ได้กล่าวอีกด้วยว่า เนื่องจากคำวิเศษณ์มีถึง 9 ชนิดและคำบางคำนอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์แล้วยังสามารถทำหน้าที่เป็นคำชนิดอื่นได้อีก ทำให้เกิดความสับสนและยากต่อการเข้าใจและพิจารณา ยกตัวอย่างเช่น

1. ลักษณะวิเศษณ์กับคำกริยา

คำบางคำนอกจากจะทำหน้าที่เป็นคำลักษณวิเศษณ์ เช่น “คนไขควงตีมน้ำร้อน” คำว่า “ร้อนเป็นลักษณวิเศษณ์บอกสัมผัสขยายคำนาม คือ “น้ำ” เมื่ออยู่ในบริบทอื่นก็สามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยคได้ เช่น “วันนี้อากาศร้อนมาก” คำว่า “ร้อน” ในประโยคนี้เป็นคำกริยาชนิดกรรมกริยา “ขนมถ้วยนี้หวาน” คำว่า “หวาน” ในประโยคนี้เป็นคำกริยาชนิดกรรมกริยา “เด็ก ๆชอบกินขนมหวาน” คำว่า “หวาน” ในประโยคนี้เป็นลักษณวิเศษณ์บอกกรสขยายคำนาม คือ “ขนม”

2. กาลวิเศษณ์กับคำนาม

คำบางคำทำหน้าที่เป็นกาลวิเศษณ์หรือวิเศษณ์บอกเวลาบางครั้งสามารถทำหน้าที่เป็นคำนามได้ เช่น “ค้างคาวหากินในเวลากลางคืน” คำว่า “กลางคืน” ในประโยคนี้เป็นกาลวิเศษณ์ “กลางคืนเป็นเวลาสมควรพักผ่อน” คำว่า “กลางคืน” ในประโยคนี้คำนามทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค

3. สถานวิเศษณ์กับบุพบท

คำวิเศษณ์พวกนี้ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2533: 90) ได้อธิบายไว้ว่า “ทำหน้าที่เป็นบุพบทด้วยกล่าวคือ ถ้ามีนามหรือคำที่ทำหน้าที่นามต่อคำเหล่านั้นออกไปอีก คำเหล่านั้นก็จะกลายเป็นบุพบทบอกสถานที่” เช่น “บ้านของเขายู่ไกลเกินไป” คำว่า “ไกล” ในประโยคนี้เป็นวิเศษณ์บอกสถานที่ (สถานวิเศษณ์) “บ้านของเขายู่ไกลความเจริญ” คำว่า “ไกล” ในประโยคนี้เป็นคำบุพบทซึ่งนำคำนาม คือ “ความเจริญ”

4. ประมาณวิเศษณ์กับวิภาคสรรพนาม

คำ “บ้าง ต่าง” นอกจากจะเป็นวิภาคสรรพนามแล้วยังสามารถทำหน้าที่เป็นประมาณวิเศษณ์ได้อีกซึ่ง พระยาอุปกิตศิลปสาร (2533: 80-81) ได้อธิบายเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ชนิดนี้ว่า สามารถเป็นได้ทั้งวิเศษณ์และวิภาคสรรพนามตามตำแหน่งและหน้าที่ที่ปรากฏในประโยค ซึ่งจะต้องใช้การพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยอาศัยหลักการสังเกตดังนี้

คำว่า “บ้าง” ถ้าใช้ประกอบหลังคำนามหรือกริยา เช่น ตัวอย่าง “นกบ้าง กาบ้าง นอนบ้าง นิ่งบ้าง” ดังนี้ เป็นต้น ก็นับว่าเป็นคำวิเศษณ์อย่างเดียวกัน

5. กาลวิเศษณ์กับบุพบท

คำบางคำทำหน้าที่เป็นกาลวิเศษณ์บางคำสามารถทำหน้าที่เป็นบุพบทได้ ดังตัวอย่าง

“เขามาพักที่นี้เมื่อเดือนก่อน” คำว่า “ก่อน” ในประโยคนี้เป็นกาลวิเศษณ์

“เขามาถึงโรงเรียนก่อนเธอ” คำว่า “ก่อน” ในประโยคนี้เป็นบุพบท

6. นิยมวิเศษณ์กับบุพบท

คำว่า “นี้ นั้น โน่น” ซึ่งเป็นนิยมสรรพนาม บางทีก็ใช้เป็นนิยมวิเศษณ์ เช่น “ฉันไม่ชอบนายแพทย์นั้น” คำว่า “นั้น” ในที่นี้เป็นนิยมวิเศษณ์ใช้ประกอบคำนาม “นายแพทย์” “นั้นเป็นรถของใคร” คำว่า “นั้น” ในประโยคนี้เป็นนิยมสรรพนามใช้แทนคำนาม “รถ”

7. นิยมวิเศษณ์กับคำบุพบท

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2533: 92) กล่าวถึงคำวิเศษณ์พวกนี้ที่ควรสังเกตคือ “เฉพาะ” และ “แต่” เช่น “เขาให้เงินเฉพาะแก่ลูกเขา” “เขาเห็นแต่แก่ตัวเขา” คำว่า “เฉพาะ” และ “แต่” ที่นี้เป็นนิยมวิเศษณ์บอกกำหนดความหมาย เพราะมีบุพบท “แก่” ประຈำอยู่หน้า แต่ถ้าละบุพบทเสียคำ “เฉพาะ” และ “แต่” ก็ทำหน้าที่เป็นบุพบท เช่น “เขารักเฉพาะบุตรเขา” หรือ “เขารักแต่บุตรเขา”

8. อนิยมวิเศษณ์กับอนิยมสรรพนาม

อนิยมวิเศษณ์และอนิยมสรรพนาม เป็นคำที่แสดงไม่กำหนดแน่นอนลงไปทั้ง 2 ชนิด ต่างกันที่อนิยมสรรพนามอยู่ลำพังได้แต่อนิยมวิเศษณ์ต้องประกอบคำนามหรือคำสรรพนาม ตัวอย่างเช่น “ฉันไม่ต้องการพบใครทั้งนั้น” “คนอย่างเขาอยู่ไหนก็ได้” คำว่า “ใคร” กับ “ไหน” เป็นอนิยมสรรพนาม “รถใครฉันก็ไม่อยากนั่ง” “โรงเรียนไหนก็ไม่ดีเท่าโรงเรียนของเรา” คำว่า “ใคร” กับ “ไหน” ใน 2 ประโยคเป็นอนิยมวิเศษณ์ใช้ประกอบคำนาม “รถ” กับ “โรงเรียน”

9. ปฤจฉาวิเศษณ์กับปฤจฉาสรรพนาม

คำทั้ง 2 ชนิดนี้เป็นคำที่แสดงคำถามจะแตกต่างกันคือ ปฤจฉาวิเศษณ์ใช้ประกอบคำนามหรือสรรพนาม ส่วนปฤจฉาสรรพนามจะอยู่ลอยๆ ตามลำพังได้ ดังตัวอย่าง “ใครไม่ทำการบ้าน” “เขากำลังทำอะไร” คำว่า “ใคร” กับ “อะไร” ใน 2 ประโยคนี้เป็นปฤจฉาสรรพนาม “ไฟไหม้บ้านใคร” “คนไหนไม่ทำการบ้าน” จาก 2 ประโยคนี้คำว่า “ใคร” กับ “ไหน” เป็นปฤจฉาวิเศษณ์ใช้ประกอบคำนาม “บ้าน” กับ “คน”

1.1.3 ปัญหาการเรียนเรื่องคำวิเศษณ์

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 8) กล่าวว่าบริบทมีความสำคัญต่อการแปลความหมาย เช่น การใช้คำขยาย คนไทยมีการใช้คำขยาย แต่งแปร็ด เขียวอ้อ ดำปี้ด ฯลฯ ซึ่งคนต่างประเทศคงจะได้เรียนรู้เพียงความหมาย red green หรือ black หรือถ้าหากว่าชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทยจนเก่ง แม้จะสามารถใช้คำขยายดังตัวอย่างได้ แต่ก็คงจะเข้าถึงความรู้สึกอย่างนั้นจริงๆ ได้ยาก

Chang Sung Choi (2547: เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการสัมมนาประเมินผลและพัฒนาหลักสูตร) กล่าวถึงปัญหาการใช้คำคุณศัพท์ในภาษาไทยไว้ว่า ประโยคที่ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ เช่น “เธอสวย” หรือ “กรุงเทพฯกว้างใหญ่” สามารถสร้างเป็นประโยคที่อธิบายสภาพของประธานได้เช่น “เธอเป็นคนสวย” “กรุงเทพฯเป็นเมืองใหญ่” แต่ไม่สามารถพูดว่า “เธอเป็นสวย” หรือ “กรุงเทพฯเป็นกว้างใหญ่” เหมือนในประโยคภาษาอังกฤษ “You are beautiful” “Bangkok is large” ได้ ดังนั้นการอธิบายจึงต้องจำแนกให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นตัวอย่างมากๆ และฝึกบ่อยๆ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์

สรวงสุตา สงรักษ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่องคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.50/83.25 มีคุณภาพเนื้อหาในระดับดี และมีคุณภาพด้านสื่อในระดับดีมาก

นิมิตร มั่นภา (2539) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่2 เพื่อสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า หลังการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องคำวิเศษณ์ของกลุ่มตัวอย่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งได้สรุปปัญหาหลักในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์ไว้ว่า คำวิเศษณ์มีถึง 9 ชนิดมากกว่าคำชนิดอื่น ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนมากกว่าคำชนิดอื่นและคำบางคำนอกจากจะทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์แล้วเมื่อเปลี่ยนตำแหน่งหรืออยู่ในบริบทอื่นก็จะกลายเป็นคำชนิดอื่นได้ทำให้ยากต่อการพิจารณาเนื่องจากรูปคำเป็นคำเดียวกัน นักเรียนใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้องกับความหมาย เช่น รสโต ความสุขเล็กๆ เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนมีปัญหาเรื่องคำวิเศษณ์กับคำพ้องเสียง โดยที่ในบริบทหนึ่งอาจเป็นคำวิเศษณ์แต่ในอีกบริบทหนึ่งอาจเป็นคำชนิดอื่น ๆ เช่น “ฉันชอบดื่มน้ำแข็ง” คำว่า “แข็ง” ในประโยคนี้เป็นคำวิเศษณ์ที่ขยายคำว่า “น้ำ” แต่ถ้าเขียนประโยคใหม่ว่า “เพชรแข็งกว่าเหล็ก” คำว่า “แข็ง” ในประโยคนี้ทำหน้าที่เป็นกริยาของประโยคซึ่งเป็นภาคแสดงของประโยค

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์ พอสรุปได้ว่าเนื่องจากชนิดของคำวิเศษณ์ที่มีถึง 9 ชนิด รวมทั้งหน้าที่ของคำวิเศษณ์ที่สามารถได้ทั้งคำนาม สรรพนาม กริยา คำวิเศษณ์ด้วยกันหรือทำหน้าที่เป็นอกรรมกริยาจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและใช้ผิดได้ง่าย ดังนั้นแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์นั้นควรมีคำอธิบายที่ชัดเจน กระชับและเข้าใจง่าย นอกจากนี้ควรมีการยกตัวอย่างการใช้คำวิเศษณ์นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในบริบทที่ถูกต้อง โดยผู้วิจัยจะนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์สร้างแบบเรียน เรื่องคำวิเศษณ์เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ จึงได้ศึกษาเอกสารการสร้างแบบเรียน เพื่อเป็นกรอบแนวคิดนำมาประยุกต์ใช้สร้างแบบเรียนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1.1 ความหมายของแบบเรียน

สุทินย์ อุตศาสตร์ (2526: บทนำ) ได้กล่าวว่า แต่เดิมเคยเรียกหนังสือ “แบบเรียน” ต่อมาได้กำหนดให้เรียกใหม่ว่า “หนังสือเรียน” หมายถึงหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่นหรือเป็นชุดหนังสือเรียนอาจจะเรียกต่างๆ กัน เช่น แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น “แบบเรียน” หรือ “หนังสือเรียน” มีความหมายเดียวกัน แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่า แบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอนทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนเนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมายชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

ชอร์ หลุยส์ (Shore, Louis. 1960: 54) กล่าวถึงแบบเรียนว่า เป็นเครื่องมือที่ครูและนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน แบบเรียนเป็นศูนย์กลางทำให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้เรียนรู้เรื่องเดียวกัน ทำให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆในทางเดียวกัน

กูต คาร์เตอร์ วิคเตอร์ (Good, Carter Vuctor. 1973: 605) ได้ให้ความหมายของแบบเรียนไว้สรุปว่า หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับการศึกษาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ มีการจัดเนื้อหาอย่างมีระบบ มีจุดมุ่งหมายที่จะใช้เฉพาะในการเรียนการสอนระดับใดระดับหนึ่ง และเป็นข้อมูลสำคัญในการเรียนการสอน

จินตนา ไบกาชยี่ (2520: 20-23) ได้ให้ความหมายของหนังสือเรียนสรุปได้ว่า หนังสือเรียนคือหนังสือที่รวบรวมวิชาความรู้ในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อเรื่องตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน โดยมีจุดมุ่งหมายใช้ในการเรียนการสอน จึงมีหลักเกณฑ์การเขียนหนังสือเรียนเป็นพิเศษ เช่นเขียนเป็นรายวิชาสำหรับเรียนในระดับชั้นต่างๆ มีความยากง่ายตามวัยของผู้เรียน มีลักษณะการเรียบเรียงเชิงวิชาการ ให้ข้อเท็จจริง เมื่อจบบทเรียนแต่ละบททำายเล่มมักจะมิกิจกรรมเสนอแนะการเรียนการสอน

ธวัช ปุณโณทก (2526: 3) กล่าวถึงแบบเรียนว่า แบบเรียนคือหนังสือที่มีเนื้อหา ความรู้หลักการ และวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้น ใช้ในการเรียนการสอนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง แบบเรียนจึงหมายถึงหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชา

หทัย ตันหยง (2527: 29-35) กล่าวถึงแบบเรียนหรือหนังสือเรียนสรุปได้ว่า หนังสือเรียนเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์(Printing Materials) ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ นอกจากนั้นแบบเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน เพราะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวังด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน แบบเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แบบฝึกหัด คำถามข้อเสนอนแนะในแบบเรียนช่วยเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

พัฒน น้อยแสงศรี (2527: 2) กล่าวถึงแบบเรียนว่าเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นอย่างมีระบบหมายถึง โครงสร้างรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วยรูปเล่ม มีชื่อตำรา คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่องที่แบ่งออกเป็นบทตอน อย่างมีสัดส่วน มีวัตถุประสงค์ชัดเจน มีข้อสรุปและเอกสารอ้างอิงครบถ้วน

2.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

แบบเรียนมีความสำคัญเพราะเป็นแหล่งความรู้ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ และเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในขอบเขตเนื้อหา เพื่อให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นการสร้างแบบเรียนจึงมีความสำคัญโดยต้องอาศัยทฤษฎีต่างๆเพื่อสร้างแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

สมพงศ์ วิทศศักดิ์พันธุ์ (2549: 111-135) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ และการสร้างแบบเรียนสำหรับชาวต่างประเทศ สรุปได้ว่า การสร้างแบบเรียนสำหรับชาวต่างประเทศ ผู้สร้างแบบเรียนควรคำนึงถึง ภูมิหลังของผู้เรียน จำนวนผู้เรียน ระยะเวลาในการเรียนหลักสูตร สื่อการสอน กลวิธีสอน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเพื่อเสริม

ทักษะการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย แบบเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมสำหรับชาวต่างประเทศ ต้องมีบทเรียนที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ น่าสนใจ จำง่าย สนุก สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน มีความยาวเหมาะสม มีคำศัพท์ไม่มากเกินไป จำง่าย ศัพท์ใหม่ไม่ควรเกินคาบละ 10 คำ มีแบบฝึกหัดมาก รูปประโยคสั้น มีความหมาย สามารถนำมาใช้ในห้องเรียนได้ทันที ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง การพูดได้ เริ่มต้นบทเรียนควรเริ่มด้วยการเรียนรู้โครงสร้างสั้นๆและง่ายก่อนนำไปสู่โครงสร้างที่ยาวและซับซ้อน และควรเริ่มต้นจากการฟัง การฝึกพูด ให้ผู้เรียนฟังให้ดี และออกเสียงให้ชัดเจน ต่อจากนั้นเริ่มต้นด้วยการเขียน การเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว และเข้าใจภาษาไทยได้ง่ายขึ้น บทเรียนที่ดีควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีกิจกรรมหลากหลายที่ผู้เรียนสนใจ

สฤณี อุตศาสตร์ (2526: 23) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่าเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนจึงมีความหมายทั้งสิ้น เพราะจะชี้ให้เห็นความรู้ วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

บันลือ พุกพะวัน (2533: 48) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ดังนี้

1. อำนวยประโยชน์แก่ครูผู้สอน

- 1.1 เป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูจะใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด
- 1.2 ช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระที่จำเป็นสำหรับนักเรียน
- 1.3 ช่วยให้ครูสามารถตั้งจุดประสงค์เฉพาะแต่ละบทเรียนนั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น
- 1.4 ช่วยให้ครูกำหนดและจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับนักเรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้
- 1.5 ครูอาจให้กิจกรรมเพิ่มเติมแก่นักเรียน โดยการค้นคว้าหาคำตอบ ทำแบบฝึกหัดจากหนังสือเรียน
- 1.6 ครูสามารถใช้หนังสือเรียนเป็นแนวทางในการอ้างอิงหรือวางขั้นตอนในการเตรียมการสอนได้ดีขึ้น

2. อำนวยประโยชน์แก่ผู้เรียน

- 2.1 นักเรียนสามารถใช้หนังสือเรียนอ่าน ค้นคว้า เพื่อขยายประสบการณ์ และนักเรียนสามารถเตรียมมาล่วงหน้าก่อนที่ครูจะสอน
- 2.2 นักเรียนใช้อ่านตามลำพังเพราะมีภาพช่วยเพื่อพัฒนาการของตนเองด้วย
- 2.3 นักเรียนได้ใช้หนังสือเรียนทำแบบฝึกหัดหรือทบทวน

2.1.3 ลักษณะที่ดีของแบบเรียน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2535: 156) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะแบบเรียนที่ดีไว้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาสาระ

- 1.1 มีเนื้อหาสาระครบถ้วนตามหลักสูตร
- 1.2 จัดเรียงลำดับอย่างมีระบบระเบียบ
- 1.3 สำนวนภาษาสละสลวย
- 1.4 เนื้อหาทันสมัยและถูกต้องตามหลักวิชา

2. ด้านความรู้ทางสติปัญญา
 - 2.1 การเสนอเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน
 - 2.2 มีการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นให้เกิดความคิดรวบยอดได้
 - 2.3 วิธีเสนอเรื่องราวชวนอ่าน เข้าใจง่าย
 - 2.4 มีสาระเป็นแก่นสารให้แก่งคิดเพิ่มเติม
 - 2.5 มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ
3. ด้านส่งเสริมการเรียนรู้การสอน
 - 3.1 มีกิจกรรมเสนอแนะให้ผู้เรียน
 - 3.2 มีบทสรุปและคำถามท้ายบท
 - 3.3 มีภาพประกอบสวยงามและตรงประเด็น
 - 3.4 มีคำถามและแบบฝึกหัดให้ทำ
4. ด้านการจัดรูปเล่มและการพิมพ์
 - 4.1 ขนาดและรูปเล่มเหมาะสม
 - 4.2 คุณภาพการพิมพ์
 - 4.3 มีสาระต่างๆประกอบครบถ้วน เช่น สารบัญ เชิงอรรถ ฯลฯ
 - 4.4 คุณวุฒิและความสามารถของผู้เขียน ตลอดจนประสบการณ์ในการ

ทำงาน

2.1.3.1 ลักษณะของแบบเรียนภาษาที่ดี

ฟรีส (อิน หนูจุล. 2521; อ้างอิงจาก Fries. 1950: 60-61) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนว่า เนื่องจากตำราที่เป็นภาษาต่างประเทศมักจะมีคำศัพท์ที่เป็นจำนวนมากที่นักเรียนเรียนไปแล้วไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ครูจึงมีหน้าที่ต้องศึกษาว่าศัพท์ใดมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนของเด็กโดยอาจจะดูจากรายการศัพท์เพื่อจะได้ทราบว่าคำใดที่มีประโยชน์และจำเป็นสำหรับเด็กมากน้อยเพียงใด

ไทด์แมน (Tidyman. 1969: 344) กล่าวถึงการเสนอคำศัพท์ในแบบเรียนว่า

1. ต้องเป็นศัพท์ที่เป็นศัพท์พื้นฐาน
2. จัดลำดับความยากง่ายของศัพท์โดยถือเอาความถี่ของการเรียนที่นักเรียนในระดับชั้นต่างๆ นำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้
3. จัดคำศัพท์ไว้เป็นหมวดหมู่ เป็นบทหรือเป็นหน่วย
4. จัดทำแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้เนื้อหาทางภาษาอย่างเพียงพอ

นอกจากนี้ ไมเคิล เวสต์ (Micheal West. 1957: 588) ได้กล่าวถึงแบบเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า แบบเรียนในระดับชั้นต่างๆจะต้องไม่ยากเกินไปจะต้องมีการซ้ำหลายๆ และไม่ควรบรรจุสิ่งใดไว้มากเกินไป นอกเหนือจากเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่สำคัญ และควรทำให้เนื้อหานั้นมีความสนุกสนานสนใจ นอกจากนี้ควรมีแบบฝึกหัดหลายๆ แบบและมีภาพประกอบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และแบบเรียนจะดีที่สุดหากแต่งขึ้นให้เหมาะกับอายุและสติปัญญาของผู้เรียนที่จะใช้แบบเรียนนั้น

2.1.4 การประเมินแบบเรียน

นวลจันทร์ รัตนกรและสุภัทรา ฉัตรเงิน (2529: 69) เสนอหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าแบบเรียนไว้ดังนี้

1. เนื้อหา
 - 1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร
 - 1.2 ต้องมีความถูกต้องตามคำอธิบายรายวิชา
 - 1.3 มีความถูกต้องตามหลักวิชา
 - 1.4 มีการเรียงลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้
 - 1.5 ปริมาณเนื้อหามีความเหมาะสม เมื่อเทียบกับคาบเรียน
 - 1.6 มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น
2. กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา
 - 2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน
 - 2.3 พอเหมาะกับคาบเรียน
 - 2.4 ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่เหมาะสม
 - 2.5 เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า
 - 2.6 เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในกิจกรรมได้เหมาะสม
3. การเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษา
 - 3.1 ใช้ภาษาถูกต้องตามลักษณะของภาษา
 - 3.2 สื่อความหมายได้ชัดเจน ข้อความไม่สับสน
 - 3.3 มีความเหมาะสมของภาษาเทียบกับระดับชั้นเรียน
 - 3.4 ถ้าต้องใช้ศัพท์เฉพาะ ต้องใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม
4. ภาพ ตารางและคำอธิบาย
 - 4.1 มีการใช้ภาพที่สื่อความหมายและชัดเจน
 - 4.2 ตารางเสนอให้เข้าใจง่ายและมีคุณค่า
 - 4.3 มีคำอธิบายประกอบภาพและตาราง
 - 4.4 ภาพและตารางสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม
5. ลักษณะของแบบเรียนโดยส่วนรวม
 - 5.1 มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว
 - 5.2 ไม่มีลักษณะซ้ำซ้อนกับแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาต

ให้ใช้

นอกจากนี้ สุภัทญา โชติกพานิช (2519: 16) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการพิจารณาหนังสือเรียนไว้ดังนี้

1. ผู้เรียบเรียงควรทราบหลักการในการเรียนการสอนในวิชานั้นเป็นอย่างดี

2. ความมุ่งหมายของหลักสูตรและความมุ่งหมายของการเรียนการสอน การทราบความมุ่งหมายดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียบเรียงมีมาตรการในการพิจารณาเรื่องที่จะนำมาเป็นบทเรียนดีขึ้นช่วยให้เลือกเรื่องและการเรียบเรียงในหนังสือเรียนสอดคล้องกับความมุ่งหมาย

3. หลักในการเลือกเนื้อหาวิชาคือ การพิจารณาคูณค่าของเนื้อหาว่าเหมาะสมเพียงใดให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนในด้านความรู้ ความคิด ความเจริญงอกงามอย่างไรบ้าง เนื้อหาต้องดูให้เหมาะสมกับวัย และระดับความรู้ของผู้เรียน ควรมีความยากง่ายพอสมควร เพราะถ้าเป็นหนังสือยากและแสดงเจตคติที่ซับซ้อนเกินไป ผู้เรียนก็ยอมไม่เข้าใจและอาจเบื่อหน่าย ทั้งยังทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

4. ลักษณะของหนังสือเรียน ผู้เรียบเรียงควรทราบลักษณะที่ดีของหนังสือเรียน เช่น หนังสือเรียนต้องประกอบด้วยเนื้อหาที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน มีรายละเอียดเพียงพอ มีภาพประกอบเรื่องชัดเจน เรื่องที่นำมามีความถูกต้องและควรมีหนังสือคู่มือครู เป็นต้น

5. หลักจิตวิทยา ผู้เรียบเรียงหนังสือควรทราบหลักจิตวิทยาทั่วไป หลักจิตวิทยาพัฒนาการตลอดจนหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้ เพราะหลักดังกล่าวจะต้องนำไปใช้ในการจัดรูปเล่มและการเลือกเนื้อหา เพื่อให้หนังสือเรียนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนตามระดับชั้นและวัย

6. ด้านการจัดทำรูปเล่ม เมื่อผู้เรียบเรียงได้เนื้อหาที่เหมาะสมแล้ว ก็ต้องนำมาจัดทำรูปเล่มควรคำนึงถึงการเย็บเล่ม การใช้กระดาษที่คงทน การเลือกใช้ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม การพิมพ์ตัวการ์นต์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีภาพที่ดึงดูดความสนใจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

อัมพร พงษ์ธา (2518) ได้วิจัย เรื่องแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ โดยวิเคราะห์แบบเรียนชุด AUA Language Center Thai course สรุปผลได้ว่าแบบเรียนมีการเรียงลำดับเป็นคำศัพท์ไวยากรณ์และเสียงตามลำดับ มีการฝึกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวต่างประเทศ เช่น พยัญชนะเสียงหยุด อโฆษะ ฐนิต และ สิทธิล ในแบบเรียนมีการฝึกออกเสียงสระ และระดับเสียงสูงต่ำมากเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสื่อสารได้มีการสอนภาษาไทยในระดับภาษาพูดระหว่างคนคุ้นเคยโดยสอนสำหรับการพูดมากกว่าการเขียน นอกจากนั้นแบบเรียนมีการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในประเทศไทยมาก แต่มีเนื้อหาวัฒนธรรมในแบบเรียนน้อยมาก ไม่สามารถให้เห็นลักษณะวัฒนธรรมไทยได้

นิตยา วิจารณ์ันท์ (2551) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศประกอบด้วยบทเรียนเรื่องการทำบุญ 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน ทำบุญทอดผ้าป่า ผลการวิจัยพบว่า ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ที่มีประสิทธิภาพ 84.70 / 84.80 และผู้เรียนด้วยแบบเรียนดังกล่าวมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฮานู ลี (2520) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลี ในสถาบันอุดมศึกษา โดยสร้างแบบเรียนการเขียนขึ้น 1 ชุด มี 5 บทเรียนได้แก่ บทที่ 1 คำในภาษาไทย บทที่ 2 กระบวนประโยคในภาษาไทย บทที่ 3 แบบประโยคในภาษาไทย บทที่ 4 การใช้บทขยายในภาษาไทย บทที่ 5 การเรียงความง่าย ๆ โดยในแต่ละบทเรียนประกอบด้วย การเขียนจุดมุ่งหมายของบทเรียน อธิบายเนื้อหาในบทเรียนพร้อมด้วยตัวอย่าง และสร้างแบบฝึกหัดจากเนื้อหาที่อธิบายแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10 ท่านประเมินผล และให้ข้อเสนอแนะแทนการทดลองและทดสอบเนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถหาประชากรที่เป็นชาวเกาหลี และมีความรู้ภาษาไทยในระดับเดียวกันกับนักศึกษาที่ประเทศเกาหลีที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกมาทดลองและทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นในประเทศไทยได้ ผลการวิจัยพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าแบบเรียนการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพดีพอที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน สรุปได้ว่าหนังสือเรียนหรือแบบเรียนคือ สื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีการจัดเนื้อหาอย่างมีระบบ มีวัตถุประสงค์ใช้ในการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น เป็นแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน แบบเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความจำเป็นและความสำคัญต่อการเรียนการสอน และมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวคิดเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของแบบเรียนรวมทั้งลักษณะของแบบเรียนภาษาที่ดี มาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบเรียนไม่ว่าจะเป็นการกำหนดขอบเขตของเนื้อหา การเลือกคำศัพท์ในแบบเรียนซึ่งควรเป็นคำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน และมีความสอดคล้องทางด้านวัฒนธรรม มีการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา มีการนำเสนอรูปแบบที่น่าสนใจพร้อมทั้งควรมีภาพประกอบที่ชัดเจนและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้โดยง่าย และมีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลแบบเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะนำแนวคิดดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบเรียนเรื่อง คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศและหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์

3.1.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์

ทศพร ประเสริฐสุข (2543: 78-79) กล่าวว่าปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ ได้แก่

1. ตัวผู้เรียน

1.1 ระบบประสาทเป็นตัวจักรสำคัญเบื้องต้นที่ควบคุมและทำให้เกิดพฤติกรรม

1.2 วุฒิภาวะและความพร้อมเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ได้เมื่อมีความพร้อมทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

- 1.3 ประสบการณ์เดิมจะเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เร็วและดีขึ้น
 - 1.4 ความบกพร่องทางร่างกายจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ทำให้เกิดเรียนรู้ช้าและยาก
 - 1.5 อารมณ์จะช่วยส่งเสริมและขัดขวางการเรียนรู้ เด็กที่มีความกังวลน้อยจะเรียนรู้ได้ดีกว่าเด็กที่มีความวิตกกังวลมาก
 - 1.6 อายุและเพศ คนที่มีอายุมากขึ้นการเรียนรู้จะลดลงและเรียนรู้ได้ช้า เพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการเรียนรู้ไม่ต่างกัน
 - 1.7 สติปัญญา คนที่มีสติปัญญาดีจะเรียนรู้ได้เร็วและดีกว่าคนที่มีสติปัญญาไม่ดี
2. บทเรียนและลักษณะของงาน
 - 2.1 การวางลำดับเนื้อหาของบทเรียนให้สอดคล้องกันจะช่วยในการเรียนรู้ได้ดีและเร็วขึ้น
 - 2.2 การจัดความยากง่ายของบทเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ไม่ควรยากหรือง่ายเกินไป
 - 2.3 บทเรียนมีความหมายสามารถช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและจำได้ดี
 - 2.4 ความยาวของบทเรียนแต่ละบทควรมีความยาวเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
 - 2.5 สิ่งรบกวนที่อาจส่งเสริมและขัดขวางการเรียนรู้ของผู้เรียน
 3. วิธีการเรียนการสอน
 - 3.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม
 - 3.2 การใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนปรารถนาที่จะเรียน
 - 3.3 การให้คำแนะนำแหล่งความรู้เพิ่มเติม
 - 3.4 ควรมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและลักษณะของผู้เรียน
 - 3.5 การฝึกให้ทำแบบฝึกหัดภายหลังจากการเรียนทฤษฎี
 4. ความสามารถในการถ่ายโยงความรู้
 - 4.1 การถ่ายโยงทางบวก การเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก่อนจะช่วยให้การเรียนรู้สิ่งหนึ่งได้ดีขึ้น
 - 4.2 การถ่ายโยงทางลบจะทำให้การเรียนรู้เดิมถูกขัดขวาง
 5. สิ่งแวดล้อมอื่นๆ
 - 5.1 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สภาพในห้องเรียน อากาศ อุณหภูมิของห้องย่อมมีผลต่อผู้เรียน
 - 5.2 สิ่งแวดล้อมทางจิตใจ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ความสุขขณะเรียน ฯลฯ ปัจจัยทั้งหมดเป็นที่ส่งเสริมและขัดขวางการเรียนรู้
 - 5.3 วัฒนธรรม ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมของสังคมนั้น

3.1.2 กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์

วิภากร มาพบสุข (2545: 323) กล่าวว่ากระบวนการเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่จะผ่านกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ทั้ง 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สิ่งเร้า (Stimulus) คือ ตัวกระตุ้นที่ทำให้ผู้เรียนสนใจ อาจจะออกมาในรูปของตัวปัญหา หรือสถานการณ์หนึ่งๆ ที่ผู้เรียนให้ความสนใจ
2. การสัมผัส (Sensation) คือ เมื่อสิ่งเร้ามากระทบร่างกาย ตามอวัยวะต่างๆ จะเกิดการตื่นตัวเกิดการสัมผัสและส่งกระแสสัมผัสนั้นไปยังระบบประสาทส่วนกลาง
3. การรับรู้ (Perception) คือ ระบบประสาทส่วนกลางวิเคราะห์และแปลความหมายสิ่งเร้าเหล่านั้นโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและปัจจัยอื่นๆ เช่น ความถนัด ความสามารถทางสติปัญญาและความพร้อม
4. มโนทัศน์ (Concept) คือ การรวบรวมความคิดจากกลไกประสาท จึงเป็นตัวแยกข้อมูล ลดและเพิ่มข้อมูลที่จำเป็นบางประการและสรุปความคิดที่ตนเข้าใจอย่างถ่องแท้ออกมาเป็นมโนทัศน์
5. การตอบสนอง (Response) คือ ความคิดที่ประมวลได้ผลทั้งหมดมีผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การตอบสนองและบ่งชี้ได้ว่าบุคคลเกิดการเรียนรู้ซึ่งสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้โดยดูจากการตอบสนองดังกล่าว

3.1.3 จิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษา

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519: 11) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศได้กล่าวถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไว้ดังนี้

1. มนุษย์จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อสิ่งที่เรียนนั้นไปสัมพันธ์กับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เรียนแรงจูงใจเป็นความสำคัญเบื้องต้นที่ทำให้เกิดการเรียนรู้
2. เนื้อหาในการสอนภาษาจะต้องเรียงลำดับตั้งแต่เรื่องที่ยากที่สุดขึ้นไปหาเรื่องที่ยากขึ้นไปตามลำดับ
3. การฝึกซ้ำๆ จะช่วยช่วยให้นักเรียนเกิดความแม่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
4. ถ้ามีการฝึกซ้ำจะต้องคำนึงถึงช่วงการเว้นระยะแต่ละครั้งให้ยาวพอ
5. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเร็วเมื่อสิ่งที่เขาได้ฝึกเป็นสิ่งที่มีความหมายในด้านวัฒนธรรมหรือสภาวะทางสังคม บทฝึกที่มีความหมายต่อตัวนักเรียนมากเท่าใดก็จะทำให้เขาจำบทเรียนนั้นๆ ได้เร็วและนานขึ้นเท่านั้น
6. การสร้างบทเรียนควรจะอาศัยสถานการณ์ต่างๆ กันหลายแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความจดจำดีขึ้น
7. การใช้คำในประโยคไม่ใช่เรื่องของการเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติ ครูจะต้องช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจดจำวิธีการใช้ต่างๆ

8. การสอนความหมายของคำจะต้องอยู่ในรูปประโยคพร้อมทั้งให้ตัวอย่างลักษณะที่เกิดขึ้นคล้ายๆ กันนั้นในคำอื่นด้วย

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์

อิน หนูจุล (2521: 170-171) ได้ศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Success with English ตามหลักจิตวิทยาการรู้ สรุปลงได้ว่าการเสนอเนื้อหาทางด้านคำศัพท์และเนื้อหาทางไวยากรณ์ในแบบเรียนชุดนี้ มีทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่อง กล่าวคือ จำนวนคำศัพท์และเนื้อหาไวยากรณ์ใหม่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับเวลาเรียน วิทยุเรียน และระดับการศึกษา ความถี่ในการปรากฏซ้ำของคำศัพท์ส่วนใหญ่ไม่สูงพอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้ การเสนอซ้ำ (Repetition) ของคำศัพท์ใหม่เพื่อการทำทบทวนยังไม่เพียงพอและไม่เป็นไปตามจิตวิทยาการเรียนรู้ นั่นคือไม่เป็นระบบที่แน่นอน การเสนอทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ไม่ได้เป็นไปตามลำดับความยากง่าย สำหรับส่วนดีของแบบเรียนนี้มีอยู่หลายประการ คือ คำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ในการใช้ทั่วไปสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์เหล่านี้ในการติดต่อสื่อสารกับชนชาติเจ้าของภาษาได้ทันที ความถี่ในการปรากฏเนื้อหาไวยากรณ์สูงมากพอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี การจัดเสนอเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ส่วนใหญ่มีการเสนอซ้ำเป็นระยะในบทต่างๆ เพื่อการทบทวนด้วย แม้ว่าการเว้นระยะของการเสนอซ้ำจะไม่เป็นระบบที่แน่นอนก็ตาม

มลลีสิตบุตร (2514: 64-67) ทำการศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักภาษาศาสตร์และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเรียงลำดับบทเรียนในเล่มที่ 1 และเล่มที่ 2 เป็นดังนี้ คือ เสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ ในส่วนเล่มที่ 3 เริ่มด้วยไวยากรณ์ เสียง และคำศัพท์ตามลำดับ
2. แบบเรียนนี้มุ่งฝึกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เช่น เสียง / s / / z / และ / o / เป็นต้น แต่ไม่ได้ฝึกเสียงทุกเสียงในทุกตำแหน่งของคำ
3. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและศัพท์ ไม่ค่อยดีนัก ดังจะแสดงให้เห็นดังนี้
 - เล่มที่ 1 - เสียงที่ไม่ค่อยเคยฝึกมาก่อน ปรากฏอยู่ในคำศัพท์ 109 คำ
 - เสียงที่ฝึกแล้วปรากฏอยู่ในคำศัพท์แต่ต่างตำแหน่งกัน 44 คำ
 - เสียงที่ฝึกแล้วปรากฏในคำศัพท์ในตำแหน่งเดียวกันมีเพียง 36 คำ
 - เล่มที่ 2 - เสียงที่ไม่ค่อยเคยฝึกมาก่อน ปรากฏอยู่ในคำศัพท์ 52 คำ
 - เสียงที่ฝึกแล้วปรากฏอยู่ในคำศัพท์แต่ต่างตำแหน่งกัน 41 คำ
 - เสียงที่ฝึกแล้วปรากฏในคำศัพท์ในตำแหน่งเดียวกันมีเพียง 22 คำ
 - เล่มที่ 3 - ในบทฝึกเสียง คือ บทพูด บทสนทนา และโคลงไม่มีคำศัพท์ใหม่ที่สอนในบทนั้นๆ เลย
4. คำศัพท์ในแบบเรียนชุดนี้มี 2477 คำซึ่งในจำนวนนี้มีคำที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ในการติดต่อกับเจ้าของภาษา 1684 คำ หรือคิดเป็นร้อยละ 67.89

5. คำศัพท์ที่เด็กไม่เคยเห็นมาก่อน และไม่ได้อยู่ในจำนวนคำศัพท์ใหม่มี 300 คำ
6. คำศัพท์ที่ปรากฏก่อนมีการสอนศัพท์นั้น มีจำนวน 58 คำ
7. จำนวนศัพท์ใหม่ในแต่ละบท ไม่สอดคล้องกับความเจริญของเด็ก
8. การให้ความหมายคำศัพท์ ใช้วิธีแปลเป็นไทยโดยตลอด
9. คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนหรือตรงกันข้าม มักจะสอนแยกกัน

นอกจากนี้ กนกรัตน์ หมั่นวาท (2545) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางสมองด้านการเรียนรู้และเข้าใจทางภาษาตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ด กับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในผลการคิด 6 แบบ คือ แบบหน่วย แบบจำพวก แบบความสัมพันธ์ แบบระบบ แบบการแปลงรูปและแบบการประยุกต์กับความเข้าใจในการอ่านและศึกษาคำนำหนักความสำคัญของสมรรถภาพการเรียนรู้และเข้าใจทางภาษา ในแต่ละผลการคิดที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2544 ในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 830 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน และวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการค้นคว้าดังนี้ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างสมรรถภาพสมองด้านการรับรู้และเข้าใจทางภาษาในผลการคิด 6 แบบกับความเข้าใจในการอ่าน มีค่าเท่ากับ 0.657 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และค่านำหนักความสำคัญของสมรรถภาพสมองด้านการรับรู้และเข้าใจทางภาษาในผลการคิดแบบหน่วย แบบจำพวก แบบระบบและแบบการประยุกต์ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่สมรรถภาพสมองด้านการรับรู้และเข้าใจทางภาษาในผลผลิตการคิดแบบความสัมพันธ์และแบบการแปลงรูปส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดต่างๆที่เกี่ยวข้องคือ จิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ และแนวคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์มาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการสร้างแบบเรียนโดยนำไปใช้ในการคัดเลือกเนื้อหาในบทเรียน โดยคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา ความยาวของบทเรียน เนื้อหาทางด้านวัฒนธรรมและการถ่ายทอดโยงการเรียนรู้จากบทเรียนก่อนหน้าไปสู่บทเรียนถัดไปเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนการเรียนรู้ภาษาแก่ผู้เรียน

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

4.1 ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาตามแนวคิดและทฤษฎีของไพโวและเบก (Pavio; & Begg. 1981)

ไพโวและเบก (Paivio; & Begg. 1981) แบ่งภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาออกเป็นหัวข้อสำคัญๆ หลายประการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำหัวข้อดังต่อไปนี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบเรียน

1. แนวคิดเชิงจิตวิทยาในการศึกษาภาษา (Psychological approaches to the study of language) ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด 2 แนวคิด ได้แก่

1.1 แนวคิดเชิงพฤติกรรมนิยม (Behavioristic approaches) ความคิดหลักของแนวคิดนี้ กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นผลที่ได้มาจากการมีสิ่งเร้า (Stimulus) และมีการตอบสนอง (Response) ซึ่งประกอบด้วย

1.1.1 แนวคิดเชิงหน้าที่ของสกินเนอร์ (Skinner's functional approach to verbal behavior) โดยสกินเนอร์ (Skinner, 1957) กล่าวว่า การเรียนรู้จะต้องมีสิ่งเร้า (Stimulus) และมีการตอบสนอง (Response) มีการเสริมแรง (Reinforce) และมีเงื่อนไขต่างๆ (Conditions) ดังนั้นแนวคิดเชิงหน้าที่ของสกินเนอร์ในการศึกษาเรื่องภาษา จึงอธิบายได้ว่า พฤติกรรมทางภาษา (Verbal behavior) เกิดจากสิ่งเร้าซึ่งอาจเป็นเหตุการณ์หรือสถานการณ์เมื่อเกิดพฤติกรรมทางภาษา แล้วก็เท่ากับว่าบุคคลนั้นเป็นผู้พูด และเสริมแรงกระตุ้นให้ฝ่ายตรงข้ามเกิดพฤติกรรมทางภาษา สลับกันเช่นนี้ต่อไป

1.1.2 แนวคิดที่อยู่ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Mediated S-R approach) เสนอโดยออสกู๊ด (Osgood, 1973) โดยแนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดของสกินเนอร์ แต่ได้เพิ่มกระบวนการที่อยู่ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง กระบวนการนี้หมายถึง การที่บุคคลมีความเข้าใจ (Get the meaning) กล่าวคือ การตอบสนองทางภาษาเกิดขึ้นจากสภาพภายใน (Inner state) ของแต่ละบุคคลโดยมีสิ่งเร้าเหล่านั้นจะยังไม่เกิดการตอบสนองหรือพฤติกรรมทางภาษาในทันที แต่จะต้องกระบวนการที่บุคคลมีความเข้าใจซึ่งอยู่ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองก่อนแล้วต่อมาจึงค่อยตอบสนองเป็นพฤติกรรมทางภาษาอีกทีหนึ่ง

2. แนวคิดเชิงจิตวิทยาต่อการเรียนรู้ (Cognitive psychological approaches) ความคิดหลักของแนวคิดนี้จะเน้นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิด (Cognition) ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดรหัสคู่ (Dual-code approaches) แนวคิดนี้เชื่อว่า พฤติกรรมทางภาษาเกิดจากระบบ 2 ระบบคือ

2.1.1 ระบบจินตภาพ (Image system) ประกอบด้วย การมองเห็น การฟัง ท่าทาง และความรู้สึกต่างๆ หรือเรียกว่าเป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษา (Non-verbal information)

2.1.2 ระบบที่เกี่ยวข้องกับภาษา (Verbal information) หมายถึงข้อมูลที่เกี่ยวกับภาษาหลายๆ ระบบ เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียนด้วยลายมือ ภาษาที่ใช้เครื่องพิมพ์ เป็นต้น โดยจะมีระบบความคิด (Cognitive system) เป็นตัวเชื่อมทั้ง 2 ระบบและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมทางภาษา

2.2 ทฤษฎีรหัส (Common coding theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าข้อมูลทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับภาษา (Verbal and Non-verbal information) จะถูกเก็บไว้ในความจำระยะยาว ในรูปแบบของลักษณะที่เป็นนามธรรม (Common abstract format) เมื่อต้องการใช้ข้อมูลเหล่านี้จะมีการสืบค้นรูปแบบของลักษณะนามธรรมนี้ออกมาเป็นพฤติกรรมทางภาษา

4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์

4.2.1 หลักการเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์ (K.Koffa. 1935: 687-701)

กลุ่มเกสตัลท์กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เห็นส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อยนั้นจะต้องเกิดจากประสบการณ์เดิม และการเรียนรู้อย่อมเกิดขึ้น 2 ลักษณะคือ

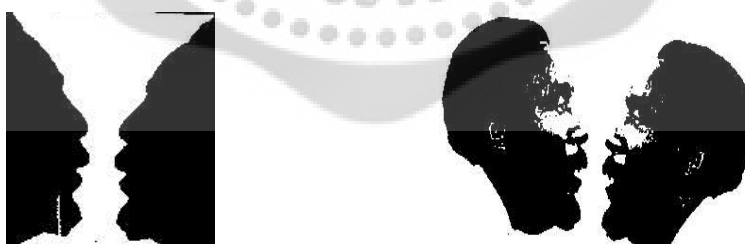
1. การรับรู้ (Perception) หมายถึง การแปลความหมายหรือการตีความต่อสิ่งเร้าของ อวัยวะรับสัมผัสส่วน ใดส่วนหนึ่งหรือทั้งห้าส่วน ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น และผิวหนัง และการตีความนี้ มักอาศัย ประสบการณ์เดิมตั้งนั้น แต่ละคน อาจรับรู้ในสิ่งเร้าเดียวกันแตกต่างกันได้ แล้วแต่ประสบการณ์ ความรู้เดิมซึ่งนำไปสู่การตีความของมนุษย์ เช่น นางสาว ก. เห็นสีแดง แล้วนึกถึงเลือดแต่ นางสาว ข. เห็นสีแดงอาจนึกถึงดอกกุหลาบสีแดงก็ได้

2. การหยั่งเห็น (Insight) หมายถึง การเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยจะเกิดแนวความคิดในการ เรียนรู้หรือการแก้ปัญหาขึ้นอย่างฉับพลันทันทีทันใด (เกิดความคิดแวบขึ้นมาในสมองทันที) หรือสร้างสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อการมองเห็นแนวทางการแก้ปัญหาตั้งแต่จุดเริ่มต้นเป็นขั้นตอนจนถึงขั้นตอนสุดท้ายที่สามารถจะแก้ปัญหาได้

การเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์ ที่เน้น "การรับรู้เป็นส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อย" นั้น ได้สรุปเป็นกฎการเรียนรู้ของ ทั้งกลุ่ม ออกเป็น 4 กฎ เรียกว่ากฎการจัดระเบียบเข้าด้วยกัน (The Laws of Organization) ดังนี้

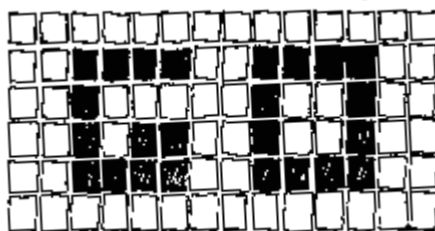
1. กฎแห่งความแน่นอนหรือชัดเจน (Law of Pragnanz) ซึ่งกล่าวว่าเมื่อต้องการให้มนุษย์เกิดการรับรู้ ในสิ่งเดียวกัน ต้องกำหนดองค์ประกอบขึ้น 2 ส่วน คือ

- ก. ภาพหรือข้อมูลที่ต้องการให้สนใจ เพื่อเกิดการเรียนรู้ในขณะนั้น (Figure)
- ข. ส่วนประกอบหรือพื้นฐานของการรับรู้ (Background or Ground) เป็นสิ่งแวดล้อมที่ประกอบอยู่ในการเรียนรู้ นั้น ๆ

ดูภาพซ้ายมือนี้ เราอาจมองเห็นว่าเป็นรูปพานหรือว่าเป็นรูปคน 2 คนหันหน้าเข้าหากัน ถ้าดูสีขาวเป็นภาพแล้วให้สีดำเป็นพื้นก็จะเป็นรูปพาน แต่ถ้าถ้าดูสีดำเป็นภาพ สีขาวเป็นพื้นก็อาจจะเห็นเป็นรูปคน 2 คน หันหน้าเข้าหากัน แต่ถ้าดูรูปขาวมือก่อนก็คงไม่มีใครที่จะเห็นว่ารูปซ้ายมือเป็นรูปพานคงจะตอบว่าเป็นรูปคน 2 คน หันหน้าเข้าหากัน จะเห็นได้ว่า ภาพเดียวกัน คนบางคนยังเห็นไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

2. กฎแห่งความคล้ายคลึง (Law of Similarity) ซึ่งเป็นกฎที่ Max Wertheimer ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1923 โดยใช้เป็นหลักการในการวางรูปกลุ่มของการรับรู้ เช่น กลุ่มของ เส้น หรือสี ที่คล้ายคลึงกัน หมายถึงสิ่งเร้าใด ๆ ก็ตาม ที่มีรูปร่าง ขนาด หรือสี ที่คล้ายกัน คนเราจะรับรู้ว่าเป็นสิ่งเดียวกันหรือพวกเดียวกัน

จากภาพข้างบนนี้จะเห็นว่า รูปสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ แต่ละรูปที่มีสีเข้มเป็นพวกเดียวกัน

3. กฎแห่งความใกล้ชิด (Law of Proximity) สารสำคัญของกฎนี้ มีอยู่ว่า ถ้าสิ่งใด หรือสถานการณ์ใดที่เกิดขึ้นในเวลาต่อเนื่องกัน หรือในเวลาเดียวกัน อินทรีย์จะเรียนรู้ว่า เป็นเหตุและผลกัน หรือ สิ่งเร้าใด ๆ ที่อยู่ใกล้ชิดกัน มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้ สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ชิดกันเป็นพวกเดียวกัน หมวดยกเดียวกัน

4. กฎแห่งการสิ้นสุด (Law of Closure) สารสำคัญของกฎนี้มีอยู่ว่า "แม้ว่าสถานการณ์หรือปัญหาจะไม่สมบูรณ์ อินทรีย์ก็จะเกิดการเรียนรู้ ได้จากประสบการณ์เดิมต่อสถานการณ์นั้น"

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาตั้งกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาในการศึกษาภาษาและแนวคิดเชิงจิตวิทยาด้านการเรียนรู้นำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบเรียนโดยอ้างอิงแนวคิดเชิงพฤติกรรมนิยมมากำหนดสิ่งเร้า กระบวน การทำความเข้าใจ และนำไปสู่การตอบสนองของผู้เรียน โดยอาศัยหลักของระบบจินตภาพ (Image system) มาประยุกต์ใช้ในการจัดทำรูปภาพประกอบแบบเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เป็นลักษณนามธรรมได้ง่าย ซึ่งการทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้และมีความเข้าใจในบทเรียนได้นั้น สิ่งที่ผู้สอนจะใช้นำเสนอในแบบเรียนจึงควรมีความชัดเจน ดังนั้น การนำหลักการเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์ในเรื่องการรับรู้และการหยั่งเห็นมาประกอบการสร้างแบบเรียน อันได้แก่แนวคิดกฎแห่งความแน่นอนหรือชัดเจน (Law of Pragnanz) กฎแห่งความคล้ายคลึง (Law of Similarity) และกฎแห่งความใกล้ชิด (Law of Proximity) โดยอาศัยแนวคิดตั้งที่กล่าวข้างต้นในการจัดเรียงลำดับหรือหมวดหมู่ของเนื้อหา การจัดทำภาพประกอบและตัวอย่างการใช้คำศัพท์ที่ชัดเจนรวมทั้งการออกแบบลักษณะของบทเรียนแต่ละบทให้มีความเหมาะสมตามเนื้อหา ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศซึ่งมีประสบการณ์และวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากเจ้าของภาษาสามารถทำความเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 เขตร่มเกล้า จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้เรียนชาวจีน 2 คนและชาวเวียดนาม 1 คน

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 เขตร่มเกล้า จำนวน 10 คน ประกอบด้วย ผู้เรียนชาวจีน 7 คนเวียดนาม 3 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย

1. แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
2. แบบทดสอบท้ายบทเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
4. แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ของผู้เชี่ยวชาญ

โดยในการสร้างเครื่องมือดังกล่าวผู้วิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 2.2 กำหนดคุณลักษณะของแบบเรียน
- 2.2 การออกแบบและพัฒนาแบบเรียน
 - 2.2.1 วิเคราะห์เนื้อหาและผู้เรียน
 - 2.2.2 กำหนดจุดประสงค์ของบทเรียน
 - 2.2.3 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาบทเรียน

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของเนื้อหาแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับ
ผู้เรียนชาว ต่างประเทศโดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

บทที่ 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ มี 3 ประเภท

1.1 บอกสี ขนาด รูปร่าง

1.2 บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ

1.3 บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย คุณภาพ

บทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา

บทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง

บทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ

บทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ

บทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ

บทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม

บทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ

บทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ

2.2.4 กำหนดวิธีการนำเสนอ

2.2.5 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ

2.3 การสร้างแบบเรียน

2.3.1 รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.3.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์

2.3.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

2.3.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์

2.3.2 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.3.3.1 แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

2.3.3.2 แบบทดสอบท้ายบทเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

2.3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียน

ชาวต่างประเทศ

2.3.3.4 แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศโดยผู้เชี่ยวชาญ

2.3.4 เสนอแบบเรียนและแผนการสอนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน
3 ท่าน เพื่อตรวจสอบรูปแบบเนื้อหาและภาษาเพื่อพิจารณาปรับปรุง

2.3.5 ปรับปรุงแบบเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญซึ่งการปรับปรุงใช้
ระยะเวลาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ถึง มกราคม พ.ศ. 2556 เพราะแบบเรียนนี้เป็น
แบบเรียนหลักภาษาไทยจึงต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาแบบเรียนให้ถูกต้องและปรับปรุงภาพประกอบ
เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับแบบเรียน สามารถสื่อความได้ชัดเจน

3. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เขตร่มเกล้า จำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

3.1 นำแบบเรียนและแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 1 คนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่สมบูรณ์ไปหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เขตร่มเกล้า จำนวน 10 คน

3.3 กลุ่มตัวอย่างใช้แบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อในการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 45 นาที และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนอีก 1 วัน รวมระยะเวลาทดลองทั้งหมด 43 วัน

โดยมีกำหนดเวลาการทดลองดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง (เดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2556)

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	รายการ	เวลา
1	1	ปฐมนิเทศและสร้างความคุ้นเคย 15 นาที	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 1 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
2	1	สอนตามแผนการเรียน บทที่ 2 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 3 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
3	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 4 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 5 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
4	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 6 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 7 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
5	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 8 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 9 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
6	1	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	45 นาที

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อทางมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้าเพื่อขออนุญาตทำการวิจัย
2. ดำเนินการเรียนการสอนเพื่อทำการทดลองแบบเรียน
3. ในระหว่างการเรียนการสอน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำทดสอบระหว่างเรียนหลังจาก

เรียนเสร็จทุกคาบ จำนวน 9 บท และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนหลังจากเรียนแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์ครบทั้ง 9 บท

5. การจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.1 หาประสิทธิภาพของเรียนที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างบทเรียนทั้ง 9 บทของผู้เรียน

5.1.2 หาประสิทธิภาพแบบเรียนโดยหาคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์ครบทั้ง 9 บท

5.2 เกณฑ์มาตรฐานของการทดลอง

ในการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบเรื่องคำวิเศษณ์ระหว่างบทเรียนทั้ง 9 บทของผู้เรียนทุกคน คิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์ครบทั้ง 9 บท ของทุกคน คิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.3.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกและแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ใช้สูตรของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538: 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.3.2 ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนใช้สูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ(2520: 131)

$$E1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นการทดสอบท้ายบทเรียน

คิดเป็นร้อยละ

E2 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

คิดเป็นร้อยละ

\sum^x แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายบทเรียนของผู้เรียน

\sum^F แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ได้นำแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามตารางที่ 2 แล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาศึกษาเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยใช้เกณฑ์ 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
ΣX	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
ΣF	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 9 บท
E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 9 บท คิดเห็นร้อยละ
A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 9 บท

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทเพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 9 บทเพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชาวต่างประเทศระดับต้น จำนวน 10 คน ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า จากการทำแบบทดสอบท้ายบทของแต่ละบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทเพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 2 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ บทที่ 1-9

คนที่	บทที่ 1.1	บทที่ 1.2	บทที่ 1.3	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9
	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10
1	10	10	9	8	8	9	9	10	8	7	9
2	8	8	10	10	8	8	8	9	10	9	8
3	10	9	8	9	9	10	10	8	9	10	10
4	9	8	8	10	10	10	7	10	8	8	8
5	10	9	9	6	7	9	8	9	9	9	8
6	10	8	7	10	10	8	9	8	9	8	9
7	8	10	9	9	10	9	7	8	7	9	9
8	7	8	10	10	8	7	10	9	8	9	10
9	9	10	9	10	9	8	8	10	9	10	9
10	9	9	9	8	8	10	9	8	7	8	9
ΣX	90	89	88	90	87	88	85	89	84	87	89
\bar{X}	9.0	8.9	8.8	9.0	8.7	8.8	8.5	8.9	8.4	8.7	8.9
E1	90	89	88	90	87	88	85	89	84	87	89

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 9 บท เท่ากับ 87.82

จากตาราง 2 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศแต่ละบทคิดเป็นร้อยละ 84 – 90 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ (E1= 80) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ

บทที่ 1.1 บอกสี ขนาด รูปร่าง ประสิทธิภาพ ร้อยละ 90

บทที่ 1.2 บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 89

บทที่ 1.3 บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย คุณภาพ ประสิทธิภาพ ร้อยละ 88

บทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา ประสิทธิภาพ ร้อยละ 90

บทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87
บทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	88
บทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	85
บทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	89
บทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	84
บทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87
บทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	89
ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 9 บท	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	87.82

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 9 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E1 = 80$)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก ($E2$) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 3 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคะแนนเต็ม 100
1	92
2	81
3	94
4	85
5	88
6	92
7	84
8	90
9	85
10	93
ΣX	884
\bar{X}	88.40
E2	88.40

จากตาราง 3 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ด้วยแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ทั้ง 9 บท คิดเป็นร้อยละ 88.40 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E2 = 80$) แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเรื่องคำวิเศษณ์ในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นและสามารถเลือกใช้คำวิเศษณ์ได้อย่างถูกต้อง

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ ($E1/E2 = 80/80$)

ตาราง 4 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2 = 80/80$)

บทที่	เรื่อง	E1	E2
บทที่ 1	คำวิเศษณ์บอกลักษณะ		
บทที่ 1.1	คำวิเศษณ์บอกบอกสี ขนาด รูปร่าง	90	
บทที่ 1.2	คำวิเศษณ์บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ	89	
บทที่ 1.3	คำวิเศษณ์บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย	88	
บทที่ 2	คำวิเศษณ์บอกเวลา	90	
บทที่ 3	คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง	87	
บทที่ 4	คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ	88	
บทที่ 5	คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ	85	
บทที่ 6	คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ	89	
บทที่ 7	คำวิเศษณ์แสดงคำถาม	84	
บทที่ 8	คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ	87	
บทที่ 9	คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ	89	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างบทเรียน	87.82	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		88.40

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ทั้ง 9 บทมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 9 บท คือ $E1 = 87.82$ และประสิทธิภาพคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ $E2 = 88.40$

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 87.82/88.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถนำไปใช้ได้จริงและเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียนภาษาไทยชนิดของคำอีก 6 ชนิด สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ จำนวน 9 บท ได้แก่
 - บทที่ 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ
 - 1.1 คำวิเศษณ์บอกบอกสี ขนาด รูปร่าง
 - 1.2 คำวิเศษณ์บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ
 - 1.3 คำวิเศษณ์บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย
 - บทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา
 - บทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง
 - บทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ
 - บทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ
 - บทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ
 - บทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม
 - บทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ
 - บทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ
2. แบบทดสอบทำยบทเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
4. แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศของผู้เชี่ยวชาญ

สรุปผล

จากการศึกษาวิจัยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์ การสร้างแบบเรียน จิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์และทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และทำการทดลองตามกระบวนการในการหาประสิทธิภาพแบบเรียนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ได้แบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

บทที่ 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ

1.1 คำวิเศษณ์บอกบอกสี ขนาด รูปร่าง

1.2 คำวิเศษณ์บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ

1.3 คำวิเศษณ์บอกสภาพ /อาการ ชนิด/นิสัย

บทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา

บทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง

บทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ

บทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ

บทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ

บทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม

บทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ

บทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ

ภายในบทเรียนแต่ละบทมีการนำเสนอเนื้อหาที่ประกอบด้วย อธิบายหลักการ ใช้คำวิเศษณ์คำศัพท์วิเศษณ์น่ารู้และรูปภาพประกอบ แบบทดสอบท้ายบทเรียน

2. แบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 87.82/88.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ของบทเรียนทั้ง 9 บท อยู่ระหว่าง 84 - 90 ซึ่งมีประสิทธิภาพตัวแรก (E1) เฉลี่ยเป็น 87.82 และประสิทธิภาพตัวหลัง (E2) เป็น 88.40 แสดงว่าแบบเรียนภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการเรียนการสอนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

อภิปรายผล

1. ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนภาษาไทยคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ (E1 = 80) โดยมีรายละเอียดดังนี้

บทที่ 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ		
บทที่ 1.1 บอกสี ขนาด รูปร่าง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 90
บทที่ 1.2 บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 89
บทที่ 1.3 บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย คุณภาพ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 88
บทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 90
บทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 87
บทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 88
บทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 85
บทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 89
บทที่ 7 คำวิเศษณ์แสงคำถาม	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 84
บทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 87
บทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 89

จากประสิทธิภาพข้างต้นซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบและการสร้างแบบเรียนแต่ละบทมีการนำแนวคิดและทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์มาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบเรียน ไม่ว่าจะเป็นการเลือกเนื้อหาของแบบเรียนแต่ละบทเรียน การศึกษาสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้คำวิเศษณ์ในสถานการณ์ต่างๆ การยกตัวอย่างบริบทที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการจัดทำรูปภาพประกอบ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ได้ง่ายขึ้น ประกอบกับในขั้นเริ่มต้นของการจัดทำรูปภาพประกอบเนื้อหาในแต่ละแบบเรียน ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร หลังจากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ เรื่องความสำคัญของการให้สี หรือเส้นต่างๆ ในเนื้อหาที่มีกลุ่มหรือพวกเดียวกัน จัดทำภาพประกอบที่แสดงให้ผู้เรียนเข้าใจว่าอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อง่ายต่อการจดจำคำศัพท์และการทำความเข้าใจเนื้อหา นอกจากนี้ยังหลีกเลี่ยงเรื่องการสื่อความหมายกำกวมของภาพ อันส่งผลให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ไม่ถูกต้องในแบบทดสอบท้ายบทเรียนหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากค่าประสิทธิภาพในบทที่ 1.1 คำวิเศษณ์บอกสี ขนาด รูปร่าง บทที่ 1.2 คำวิเศษณ์บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ และบทที่ 1.3 คำวิเศษณ์บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย คุณภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงค่าประสิทธิภาพที่สูงกว่าบทอื่นๆ เนื่องจากเนื้อหาแบบเรียนในบทดังกล่าวเป็นเนื้อหาของคำวิเศษณ์อยู่ในระดับวลี ซึ่งนอกเหนือจากการนำแนวคิดและทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์มาประกอบการสร้างแบบเรียน แล้วผู้วิจัยยังเน้นการอธิบายเนื้อหาโดยอาศัยแนวคิดเรื่องระบบจินตภาพ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์และความหมายของคำวิเศษณ์นั้นๆ ได้ง่ายขึ้น ส่วนในบทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม ประสิทธิภาพร้อยละ 84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าทุกบทนั้น เกิดจากความสับสนกับคำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างยังให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดีทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปได้อย่างราบรื่นและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นผลสืบเนื่องให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

2. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนรวมทั้ง 9 บท และประสิทธิภาพคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1 = 87.82$ และ $E2 = 88.40$ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาที่ใกล้ตัวกับผู้เรียน นำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีการจัดกลุ่มเนื้อหาโดยคำนึงถึงการถ่ายโยงความรู้จากบทก่อนหน้า และผู้วิจัยได้ออกแบบโครงสร้างในแต่ละบทเรียน อันประกอบด้วย การอธิบายหลักการใช้คำวิเศษณ์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และสัทอักษรเพื่อช่วยในการออกเสียง ทั้งนี้เพื่อช่วยในการออกเสียงและส่งเสริมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองของผู้เรียน

จากการทดสอบปรากฏว่ารูปภาพประกอบคำวิเศษณ์ในแบบเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบเรียน โดยเฉพาะการออกแบบลักษณะบุคลิกของตัวละคร ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการสร้างแบบเรียนตามทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์ซึ่งเป็นพื้นฐานในการจัดทำภาพประกอบทำให้แบบเรียนมีความน่าสนใจและสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องคำวิเศษณ์ได้ง่ายขึ้น สำหรับเนื้อหาคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชั้นต้นนั้น ได้จัดทำรูปภาพประกอบเพื่อช่วยอธิบายความหมายเชิงนามธรรมที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความหมายที่ถูกต้องได้ง่ายขึ้น

สรุปได้ว่าแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 มีประสิทธิภาพสามารถนำแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศไปใช้ในการเรียนการสอนผู้เรียนชาวต่างประเทศได้

ข้อเสนอแนะ

1. นำแนวคิดและทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์มาใช้ในการสร้างแบบเรียนเรื่องชนิดของคำสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศอื่นๆ เช่น จีน เกาหลี เยอรมัน ญี่ปุ่น ฯลฯ
2. ควรมีการสร้างแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาประเทศที่ใช้ภาษาอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาเวียดนาม เป็นต้น
3. ควรมีการสร้างแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตัวเองของผู้เรียนที่สนใจเรียนภาษาไทยในต่างประเทศ

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ หมั่นวาจา. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางสมองด้านการเรียนรู้ และเข้าใจทางภาษาตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ดกับความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินซิเพิล กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กานดา สินธวานนท์. (2505). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา.
องค์การค้ำครุสภา.
- กาญจนา นาคสกุล. (2541). ระบบเสียงภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2533). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- จินตนา ไบกาซุ่ย. (ม.ป.ป.). การเขียนสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ; และคณะ. (2533). บันไดหลักภาษา 1. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- ฐิติมา งามโชคสมุทร. (2555). ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างประเทศ ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ ศศ.ม.
(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2543). จิตวิทยาสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร.
(เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ สุขเมธี. (2542). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป. (ม.ป.ป.). คู่มือเตรียมสอบภาษาไทยสำหรับสอบบรรจุข้าราชการ ระดับ
1,2,3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ธวัช ปุณโณทก. (2526). การวิเคราะห์แบบเรียนไทยตอนที่ 2 เรื่องรูปแบบและเนื้อหาวรรณกรรม
แบบเรียนไทย. กรุงเทพฯ: คุณพินอักษร.
- นวลจันทร์ รัตนากร; และ สุภัทรา ฉัตรเงิน. (2529). การเลือกหนังสือ. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นววรรณ พันธุมธา. (2527). ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- นิตยา วิจระนันท์. (2551). การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิมิตร มั่นเภา. (2539). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทยเรื่องคำวิเศษณ์ตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินซิเพิล กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บันลือ พุกขวัน. (2533). *อุปกศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประภัสสร ห่อนาค. (2553). *วิเคราะห์หนังสือ Thai: An Essential Grammar*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2547). *สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี. (2527). *ไวยากรณ์อังกฤษแนวปริวรรตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- มลุลี สีตบุตร. (2514). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักภาษาศาสตร์และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้*. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิทยาลัยวิชาการศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา สุขปรีดี. (2546, มิถุนายน-ตุลาคม). การสื่อสารทางการเรียนการสอน. *วารสารศึกษาศาสตร์* 15(1).
- วัชรพล วิบูลย์ศรี. (2552). *การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ เทพโสภา. (2554). *หลักภาษาไทยฉบับนักเรียนนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- วราภรณ์ เจียมเรือน. (2544). *ทักษะการใช้คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์เพื่อยกระดับความรู้ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สารสารมาร์เก็ตติ้ง.
- วิภาพร มาพบสุข. (2545). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2549). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.
- สมพร จารุณัฐการพัฒน์. (2534). *สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ.
- สรวงสุดา สงรักษ์. (2550). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์*. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา โชติพานิช. (2519). *การวิเคราะห์แบบเรียนวิชาวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุณีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาแบบเรียนภาษาไทย*. ภาควิชาภาษาไทย คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วิทยาลัยครูธนบุรี.

- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2509). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สุวิทย์ หิรัญยกานนท์. (ม.ป.ป). *คู่มือภาษาไทย ม.2*. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.
- หทัย ตันหยง. (2527). *เอกสารคำสอน นส.425 การเขียนหนังสือแบบเรียน*. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตกลาง ประสานมิตร.
- อัศรา บุญทิพย์. (2534). *หลักภาษาไทยสำหรับครูมัธยมศึกษาตอนต้น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อัมพร พงษ์ธา. (2518). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์.ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อิน หนูจุล. (2521). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Success with English ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาและวรรณคดีอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี วิริยะจิตรรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อุปกิจศิลปะสาร. (2539). *หลักภาษาไทย: อักษรวิธี วชิวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฮานู ลี. (2520). *การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Chang Sung Choi. (2547). *การเรียนการสอนภาษาไทยในเกาหลี*. เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการสัมมนาประเมินผลและพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Benjawan Poomsan Becker. (1995). *Thai for Beginners*. Bangkok: Paiboon Publishing.
- David J Murray. (1995). *Gestalt Psychology and the Cognitive Revolution*. London: Prentice Hall. Harvester-Wheatsheaf.
- Good, Carter Vitor. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Isawaki, Shoichi; & Preeya Ingkaphirom. (2005). *A Reference Grammar of Thai*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Koffka, Kurt. (1935). *Principle of gestalt psychology*. New York: Harcourt, Brace.
- Paivio, Allan; & Begg, Ian. (1981). *Psychology of language*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Richard B. Noss. (1964). *Thai reference grammar*. Foreign Service Institute, Washington, D.C.
- Shores, Louis. (1960). *Instructional Material: An Introduction for Teachers*. New York: Ronald Press Company.
- Tidyman, Willar F.; et al. (1969). *Teaching the Language Arts*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- West, Micheal. (1957). *A General Service List of English Words*. Longman Green and Company.

ภาคผนวก ก
บัญชีตาราง

บัญชีตาราง

ตาราง ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนเรื่อง
วิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ บทที่ 1-9

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของแบบเรียนเรื่องคำ
วิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ตาราง แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องวิธีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2 = 80/80$)

ตาราง ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการ	เวลา
1	1	ปฐมนิเทศและสร้างความคุ้นเคย 15 นาที	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 1 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
2	1	สอนตามแผนการเรียน บทที่ 2 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 3 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
3	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 4 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 5 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
4	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 6 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 7 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
5	1	สอนตามแผนการสอน บทที่ 8 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
	2	สอนตามแผนการสอน บทที่ 9 และทำแบบฝึกหัด	45 นาที
6	1	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	45 นาที

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์
สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ บทที่ 1-9

คนที่	บทที่ 1.1 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 1.2 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 1.3 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 2 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 3 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 4 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 5 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 6 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 7 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 8 คะแนน เต็ม 10	บทที่ 9 คะแนน เต็ม 10
1	10	10	9	8	8	9	9	10	8	7	9
2	8	8	10	10	8	8	8	9	10	9	8
3	10	9	8	9	9	10	10	8	9	10	10
4	9	8	8	10	10	10	7	10	8	8	8
5	10	9	9	6	7	9	8	9	9	9	8
6	10	8	7	10	10	8	9	8	9	8	9
7	8	10	9	9	10	9	7	8	7	9	9
8	7	8	10	10	8	7	10	9	8	9	10
9	9	10	9	10	9	8	8	10	9	10	9
10	9	9	9	8	8	10	9	8	7	8	9
□X	90	89	88	90	87	88	85	89	84	87	89
\bar{X}	9.0	8.9	8.8	9.0	8.7	8.8	8.5	8.9	8.4	8.7	8.9
E1	90	89	88	90	87	88	85	89	84	87	89

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 9 บท เท่ากับ 87.82

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของแบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์
สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคะแนนเต็ม 100
1	92
2	81
3	94
4	85
5	88
6	92
7	84
8	90
9	85
10	93
ΣX	884
\bar{X}	88.40
E^2	88.40

ตาราง แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศตาม
เกณฑ์ที่กำหนด (E1/E2 =80/80)

บทที่	เรื่อง	E1	E2
บทที่ 1	คำวิเศษณ์บอกลักษณะ		
บทที่ 1.1	คำวิเศษณ์บอกบอกสี ขนาด รูปร่าง	90	
บทที่ 1.2	คำวิเศษณ์บอกกลิ่น สัมผัส รสชาติ	89	
บทที่ 1.3	คำวิเศษณ์บอกสภาพ/อาการ ชนิด/นิสัย	88	
บทที่ 2	คำวิเศษณ์บอกเวลา	90	
บทที่ 3	คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง	87	
บทที่ 4	คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ	88	
บทที่ 5	คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ	85	
บทที่ 6	คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ	89	
บทที่ 7	คำวิเศษณ์แสดงคำถาม	84	
บทที่ 8	คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ	87	
บทที่ 9	คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ	89	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างบทเรียน	87.82	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		88.40

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5664

ที่ ศษ 0519.12/ 0327 วันที่ 26 มกราคม 2555

เรื่อง ขอยัญญาเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวณรรณ ปิยะบรรณันท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในภูมิภาคต่างประเทศไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทนา พุฒณะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธวิวรรฒ พิรศักดิ์โสภณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจมอบทดสอบ แบบประเมิน และแบบวัด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวณรรณ ปิยะบรรณันท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติกร โทรศัพท์ 086-780-1502

ที่ ศธ 0519.12 ๐3 ๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์นันทวิทย์ ผ่านทานาคะ

เนื่องด้วย นางสาวชนวรรณ ปิยะบรรณันท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาคต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แบบเรียนภาษาไทย
เรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทเมคคะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ แบบประเมิน
และแบบวัด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวชนวรรณ ปิยะบรรณันท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศาสตร์ โทรศัพท์ 086-780-1502

ที่ ศธ 0519.12 0329

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชคิกเสถียร

เนื่องด้วย นางสาวนวรรณ ปิยะบรรณันท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาคำต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แบบเรียนภาษาไทย
เรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทนา พุทเมตตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบประเมิน
และแบบวัด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวนวรรณ ปิยะบรรณันท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัทพ์ 086-780-1502

ภาคผนวก ค

แบบเรียน เรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

Introduction

Thai adverbs textbook for foreigners aims to help foreign learners to gain a concrete understanding of Thai adverbs and be able to properly apply in daily life. This textbook is compiled and adopted on the basis of the psychology of language learning for the selection of the content, the order of content arranged by difficulty, suitability of culture, clear illustrations and the pattern of exercises and practices. It will help foreign learners to be able to understand and memorize the meaning of Thai adverbs concretely with clear and simple illustrations which are designed methodically and also encourage the positive transfer of learning of students as well.

The contents in each chapter are divided into 3 sections; Usage of Adverbs, Examples and Illustrations and Review exercise

This adverbs textbook is used as a teaching material to encourage and improve the development of language learning for Thai learning foreigners to have a deep understanding of Thai adverbs and be able to use it properly.

International Phonetic Alphabet

Consonants	IPA	Single Consonants	Example
	k	ก	kin ก็น
	kh	ค กข	khon คน
	ŋ	ง	ŋyn เงิน
	c	จ	con จน
	ch	ช ชข ฉ	chá:ŋ ช่าง
	d	ด ต ฏ	dǝk เด็ก
	t	ท ฏ	tàw เต่า
	th	ถ ฑ ฒ ฑ ฒ	tham ทน
	n	น ฌ	nom นน
	b	บ	bân บ่าน
	p	ป	pu: ปู
	ph	ผ ฝ ภ	phat ฟัด
	f	ฟ ฟ	fùk ฟัก
	m	ม	ma: มา
	y	ย ฃ	ya:w ยาว
	r	ร (ร)	rcw เร็ว
	l	ล (ล) ฬ	lij ลีจ
	w	ว	wîŋ வீง
	s	ซ ศ ษ ส	sàŋ ส่าง
	h	ห ฮ	hǎ:w ห่าว
	ʔ	อ	ʔà:ŋ อ่าง

Vowels	IPA	Vowels	Example
	a	อะ	má? rá? มะระ
	a:	อา	khã: ขา
	i	อิ	khít ศึก
	i:	อี	di: ดี
	u	อุ	fùk ฝัก
	u:	อู	thũ: ชู
	ü	อึ	phlú? พลุ
	ü:	อึ	yù: อู๋
	e	เอะ	yen เียน
	e:	เอ	se: เซ
	ɛ	เอะ	kê? เกะ
	ɛ:	เอ	mæ:w แมว
	o	โอะ	tó? โต๊ะ
	o:	โอ	mo: hǒ: โหม้
	ɔ	โอะ	kǒ? เกอะ
	ɔ:	โ	khǒ: โข
	ɔ̃	โอะ	yǎ? โยอะ
	ɔ̃:	โ	chǎn เค้น
	ia	อี	khǎn เขียน
	ua	อู	rua รือ
	ua	อู	sǎn สวน
	am	อำ	cam ฉำ
	ay	ไ	pay ไป
	aw	อา	raw เรา

Tones	Description	Symbol	Example		
	Mid	Unmarked	pa:	ป่า	throw
	Low	˘	pà:	ป่า	forest
	Falling	ˆ	pâ:	ป่า	aunt
	High	ˊ	pá:	ป่า	father
	Rising	ˋ	pǎ:	ป่า	father

สารบัญ Table of Contents

	page
International Phonetic Alphabet (IPA)	๓
Chapter 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ (Descriptive Adverb)	
1.1 ขอกสี (Colors) ขนาด (Size) รูปร่าง (Shape)	1
1.2 ขอกกลิ่น (Smell) สัมผัส (Sense) รสชาติ (Taste)	7
1.3 ขอกสภาพ/อากา (Manner) ชนิด/นิสัย (Type/Character) คุณภาพ (Quality)	15
Chapter 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา (Adverbs of Time)	22
Chapter 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่และระยะทาง (Adverbs of Place and Distance)	27
Chapter 4 คำวิเศษณ์บอกจำนวนหรือปริมาณ (Adverbs of Numeral or Quantity)	31
Chapter 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ (Definite Adverb)	35
Chapter 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ (Indefinite Adverb)	40
Chapter 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม (Interrogative Adverb)	44
Chapter 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ (Adverb of Response)	48
Chapter 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ (Negative Adverb)	53

บทที่ 1 คำวิเศษณ์บอกลักษณะ

Descriptive Adverbs

คำวิเศษณ์บอกลักษณะ คือ คำที่บอกลักษณะของคำที่มาประกอบว่าเป็นอย่างไร

Descriptive Adverbs will be used to describe the character or manner of the word that they compound with.

Usage of Adverbs

ประกอบคำนาม Modify Noun

บ้านใหญ่ (a big house)	รถสีดำ (a black car)
bān yǎo	rōt sī dām
	

ประกอบคำสรรพนาม Modify Pronoun

เขาสวย (He is clever)	เธอสวย (She is beautiful)
khǎw chǎi sǔi	thǎ: sǔay
	

ประกอบคำกริยา Modify Verb

เดินช้า (walk slowly)	ทำงานหนัก (work hard)
chǎ:n chǎ:	tham gan nǎk
	

คำวิเศษณ์บอกลักษณะมีหลายประเภท ดังนี้

Descriptive Adverbs can be divided into 3 groups as follows;

คำวิเศษณ์ บอกสี (Color) ขนาด (Size) รูปร่าง (Shape)

คำวิเศษณ์ บอกกลิ่น (Smell) สัมผัส (Sense) รสชาติ (Taste)

คำวิเศษณ์ บอกชนิดหรืออาการ (Manner) คุณภาพ (Quality)

คำวิเศษณ์บอกสี ขนาด รูปร่าง

สี (Colors)

สีขาว (white) sǐ: khǎw	สีแดง (red) sǐ: deŋ	สีส้ม (orange) sǐ: sǒm	สีชมพู (pink) sǐ: chom phu:	สีฟ้า (blue) sǐ: fá:
สีดำ (black) sǐ: sǎm	สีเขียว (green) sǐ: khǎw	สีเหลือง (yellow) sǐ: luang	สีน้ำตาล (brown) sǐ: nám, tǎn	สีม่วง (purple) sǐ: mǔang

Examples

 ตาสีน้ำตาล (a brown eyes) ta: sǐ nám-tǎn	 กระเป๋าสีม่วง (a purple bag) krǎ? páw sǐ: mǔang	 รถสีชมพู (a pink car) rót sǐ: chom phu:
 ใบไม้สีเขียว (a green leaf) bai mái sǐ: khǎw	 กระโปรงสีเหลือง (a yellow skirt) krǎ? proŋ sǐ: luang	 รองเท้าสีดำ (a black shoes) rǔŋ thǎw sǐ: sǎm
 นกสีฟ้า (a blue bird) nók sǐ: fá:	 ดอกไม้สีแดง (a red flower) dǔk mái sǐ: deŋ	 เมฆสีขาว (white cloud) mék sǐ: khǎw
 นาฬิกาปลุกสีส้ม (an orange clock) na: lí? ka: sǐ: sǒm		

3

ขนาด (Size)

<p>ใหญ่ yà (big)</p> 	<p>เล็ก lèk (small)</p> 	<p>ยาว yāw (long)</p> 	<p>สั้น sǎn (Short)</p>
<p>อ้วน wūan (fat)</p> 	<p>ผอม phǎm (thin)</p> 	<p>สูง sūng (high/tall)</p> 	<p>เตี้ย tiā (low/short)</p>
<p>กว้าง kwǎng (wide)</p> 		<p>แคบ kǎep (narrow)</p> 	

Examples

ใหญ่ yà		เล็ก lèk	
			
บ้านใหญ่ bām yà	ตะกร้าใหญ่ tà? krâ: yà	บ้านเล็ก bām lèk	ตะกร้าเล็ก tà? krâ: lèk

4

ยว ยว yaw		สิน สิน sîn	
			
ผมหยว phôm yaw	แกวยว thây yaw	ผมหสิน phôm sîn	แกวสิน thây sîn
กวว กวว kwâw		แคบ แคบ khep	
			
ห้องกวว hông kwâw	ถนนกวว thà nôn kwâw	ห้องแคบ hông khep	ถนนแคบ thà nôn khep
ฮวน ฮวน hwan		ผอม ผอม phôm	
			
คนฮวน khon hwan	หมูฮวน mû hwan	คนผอม khon phôm	เด็กผู้ชายผอม dèk phû: chary phôm
สูง สูง sùw		เตี้ย เตี้ย tîa	
			
ภูเขาสูง phu: khâw sùw	ตัวสูง tua sùw	ภูเขาเตี้ย phu: khâw tîa	ตัวเตี้ย tua tîa

6

รูปร่าง (Shape)

กลม (circle) krom		เหลี่ยม (square) liam		แบน (flat) beam	
รี (oval) ri		โค้ง (bend) khong		นูน (bulge) num	

Examples

กลม krom		รี ri	
 ลูกบอลกลม luk bom krom	 หน้ากลม na: krom	 รูปทรงรี rup song ri	 หน้ารี na: ri
เหลี่ยม liam		โค้ง khong	
 โต๊ะเหลี่ยม to: liam	 หน้าเหลี่ยม na: liam	 ทางโค้ง thang khong	 สะพานโค้ง sa: phan khong
แบน beam		นูน num	
 ทีวีจอแบน ti: wi: o: beam	 จมูกแบน o: muk beam	 กระจุกนูน kra: o: k num	 แผลนูน phla: num

1.2 คำวิเศษณ์บอกถิ่น สัมผัส รสชาติ (Smell, Sense and Taste)

กลิ่น (Smell)

<p>หอม (fragrant)</p> <p>hóm</p> 	<p>เหม็น (stinky)</p> <p>měn</p> 	<p>อับชื้น (musty)</p> <p>áp chún</p>
<p>เน่า (rotten)</p> <p>nâw</p> 	<p>คาว (fishy)</p> <p>kharw</p> 	<p>อุน (acid)</p> <p>ohún</p>

Examples

หอม hóm

ดอกไม้มีกลิ่นหอม

dâk máy mi: klin hóm

สมุนไพรมีกลิ่นหอม

sà mún phray mi: klin hóm

เหม็น měn

เพ็ชรมีกลิ่นเหม็น

phéa mi: klin měn

ปากมีกลิ่นเหม็น

pàk mi: klin měn

อับฉิ่น ʔàp chún

เสื่อผ้ามีกลิ่นอับฉิ่น

sēi phā: mi: klin ʔàp chún

รองเท้ามีกลิ่นอับฉิ่น

rɔŋ thá:w mi: klin ʔàp chún

น้ำ nǎw

ผลไม้

phǒn lá má:y nǎw

น้ำ

nám nǎw

ขาว khǎ:w

ปลามีกลิ่นขาว

pla: mi: klin khǎ:w

เลือดมีกลิ่นขาว

lǘet mi: klin khaw

จน chún

น้ำหอมมีกลิ่นจน

nám hǔ:m mi: klin chún

สารเคมีมีกลิ่นจน

sǎ:n khe: mi: mi: klin chún

สัมผัส (Sense)

<p>ร้อน (hot) ร้อน</p> 	<p>หนาว (cold) น้:ว</p> 	<p>แข็ง (hard) khěŋ</p>
<p>เย็น (cool) yen</p> 	<p>อุ่น (warm) ุ่น</p> 	<p>นิ่ม (soft) nũm</p>

Examples

ร้อน ร้อน

<p>อากาศร้อน ไ: kàt ร้อน</p> 	<p>กาแฟร้อน ka: fe: ร้อน</p>
--	--

เย็น yen

<p>น้ำแข็งเย็น nám khěŋ yen</p> 	<p>ไอศกรีมเย็น ไย sà? krim yen</p>
---	--

หนาว nǎ:w

อากาศหนาว
?a: kà:t nǎ:w

สวมหนาว
lom nǎ:w

อุ่น ?ùn

อากาศอุ่น
?a: kà:t ?ùn

น้ำอุ่น
nám ?ùn

แข็ง khěng

เพชรแข็ง
phét khěng

ก้อนหินแข็ง
kóm hìn khěng

นุ่ม nǔm

หมอนนุ่ม
mǎ:w nǔm

ผิวนุ่ม
phǐw nǔm

11

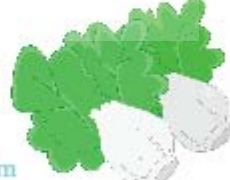
รสชาติ (Taste)

<p>จืด (tasteless)</p> <p>cùt</p> 	<p>เผ็ด (spicy)</p> <p>phèt</p> 	
<p>หวาน (sweet)</p> <p>wān</p> 	<p>ขม (bitter)</p> <p>khôm</p> 	<p>เปรี้ยว (sour)</p> <p>priaw</p>
<p>เค็ม (salty)</p> <p>khem</p> 	<p>อร่อย (delicious)</p> <p>ả? ròi:y</p> 	

Examples

<p>จืด cùt</p> <p>แกงจืด kə:ŋ cùt</p> 	<p>ต้มจืด</p> <p>tôm cùt</p>
---	--

12

เผ็ด phèt	
<p>ต้มยำกุ้งเผ็ด</p> <p>tôm yam kûng phèt</p> 	<p>พริกเผ็ด</p> <p>phrik phèt</p>
เปรี้ยว príaw	
<p>มะนาวเปรี้ยว</p> <p>má? na:w príaw</p> 	<p>ส้มเปรี้ยว</p> <p>sôm príaw</p>
หวาน wǎn	
<p>น้ำตาลหวาน</p> <p>nám ta:n wǎn</p> 	<p>ลูกอมหวาน</p> <p>lúk ?om wǎn</p>
ขม khǒm	
<p>ยาขม</p> <p>ya: khǒm</p> 	<p>ผักขม</p> <p>phák khǒm</p>

เค็ม khem

เกลือเค็ม
klua khem

น้ำปลาเค็ม
nám pla: khem

อร่อย ?à? ròi:y

อาหารไทยอร่อย
?a: hǎ:n thay ?à? ròi:y

ก๋วยเตี๋ยวอร่อย
kúay tiaw ?à? ròi:y

1.3 คำวิเศษณ์บอกอาการ ชนิด คุณภาพ (Manner, Type/Character, Quality)

สภาพหรืออาการ (Manner)

<p>เร็ว (fast) ㄹ ㄴ</p> <p>rew</p>	<p>ช้า (slow)</p> <p>chǎ:</p>	<p>เขาริ่งเร็ว เขาริ่งช้า khǎw wíng rew khǎw wíng chǎ:</p> <p>เขอดีนเร็ว เขอดีนช้า thv: dvin rew thv: dvin chǎ:</p>
<p>มืด (dark)</p> <p>múit</p>	<p>สว่าง (bright)</p> <p>sǎ? wǎng</p>	<p>ห้องนี้มืดเกินไป híng ní múit kǎn pay</p> <p>แสงไฟสว่างมาก sǎng fay sǎ? wǎng mák</p>
<p>ใหม่ (new)</p> <p>mǎy</p>	<p>เก่า (old)</p> <p>kǎw</p>	<p>ฉันเปลี่ยนรองเท้าใหม่ chǎn piian bvr: tho: rá? sǎp mǎy</p> <p>รองเท้าเก่าแล้ว แอร์จึงไม่ค่อยเอ็น rát chǎn kǎw lé:w ?e: oung mǎy khǎy yen</p>
<p>หนัก (heavy)</p> <p>nák</p>	<p>เบา (light)</p> <p>baw</p>	<p>A : ถุงนี้หนักมาก thǎng ní: nák mák ผมช่วยถือให้สะดวก phóm chúay thǎn: háy ná? kháp</p> <p>B : ไม่เป็นไรค่ะ ถุงนี้เบา ฉันถือได้ค่ะ mǎy pen ray khǎ? thǎng ní: baw chǎn thǎn: dǎy khǎ?</p>

<p>รวย (rich)</p> <p>ruay</p>	<p>จน (poor)</p> <p>con</p>	<p>ถ้าเธออยากรวยก็ต้องประหยัด thâ: thr: yàk ruay kwi: t̄iŋ prà? yàt</p> <p>เราเป็นคนจนแต่ขยันทำงาน khâw pen khon con t̄e: khâ? yān tham ŋan</p>
<p>สวย (beautiful)</p> <p>sūay</p>	<p>ซีเหร่ (ugly)</p> <p>khî: r̄e:</p>	<p>แม้ว่าตอนเด็กๆ หน้าตาเธอซีเหร่ แต่โตขึ้นเธอสวยมาก m̄e: wâ: t̄uŋ d̄ek d̄ek nâ: ta: thr: khî: r̄e: t̄e: to: khun̄n thr: sūay māk</p>
<p>สะอาด (clean)</p> <p>sà? ʔat</p>	<p>สกปรก (dirty)</p> <p>sòk kâ? pròk</p>	<p>กรุณาเช็ดจานด้วยผ้าสะอาด kâ rú? na: ch̄et ean d̄uay phá: sà? ʔat</p> <p>พนักงานฟอกช่วยจัดศรบางสิ่งสกปรก phòŋ s̄ak f̄i:k ch̄uay khà c̄at kh̄r̄ap t̄iŋ sòk kâ? pròk</p>
<p>ง่าย (easy)</p> <p>ŋâ:y</p>	<p>ยาก (difficult)</p> <p>yâk</p>	<p>คุณครูอธิบายสิ่งที่ยากให้ฉันเข้าใจง่าย khun khru: ʔà thî? bay t̄iŋ thî: yâk h̄ay ch̄an khâw cay ŋâ:y</p>

17

<p>ตกใจ (frightened)</p> <p>tòk oay</p>	<p>หงุดหงิด (moody)</p> <p>gùt gùt</p>	<p>เวลาตกใจหัวใจจะเต้นเร็ว we: la: tòk oay húa oay oái? tén rew</p> <p>เขาเป็นคนหงุดหงิดง่าย khǎw pen khon gùt gùt gǎy</p>
<p>เศร้า (sad)</p> <p>sáw</p>	<p>ดีใจ (glad)</p> <p>dí: oay</p>	<p>เกิดอะไรขึ้น ทำไมสีหน้าเธอเศร้าจัง kít: í? rǎy khǎm tham may sí: nǎ: thǎ: sáw oay</p> <p>ฉันทำทวดีใจที่ได้ของขวัญวันเกิด chǎn tham thǎ: dí: oay thǎ: dǎy khǎw khwǎn wan kít:</p>
<p>ชนิดหรือนิสัย (Type/Character)</p>		
<p>หนุ่ม (young)</p> <p>nùm</p>	<p>แก่ (old)</p> <p>kè:</p>	<p>คนหนุ่มทำงานคล่องแคล่ว khon nùm tham gǎn khǎw khǎw</p> <p>คนแก่เดินช้า khon kè: dǎm chǎ:</p>
<p>ดี (good)</p> <p>dí:</p>	<p>เลว (bad)</p> <p>lew</p>	<p>ฉันชอบเขาเพราะเขาเป็นคนดี chǎn chw:p khǎw phrǎ: khǎw pen khon dí:</p> <p>คนเลวมักทำให้คนอื่นเดือดร้อน khon lew mák tham háy khon í:n dǎm rǎm</p>

18

<p>ฉลาด (clever)</p> <p>A - 110 + 5210 + 1015</p> <p>chà làt</p> 	<p>โง่ (foolish)</p> <p>111-77</p> <p>γô:</p> 	<p>เขาเป็นเด็กฉลาด แต่กลับทำเป็นโง่</p> <p>khǎw pen dèk chà? làt tè: klɛ̃ŋ tham pen γô:</p>
<p>ขยัน (diligent)</p> <p>khà? yǎn</p> 	<p>ขี้เกียจ (lazy)</p> <p>khî: kiát</p> 	<p>เขาขยันอ่านหนังสือ khǎw khà? yǎn ʔam nǎŋ sǎi:</p> <p>เขาขี้เกียจทำงาน khǎw khî: kiát tham ɲam</p>
<p>เก่ง (excellent)</p> <p>kèŋ</p> 	<p>ดื้อรั้น (stubborn)</p> <p>đũ: rán</p> 	<p>เขาทำอาหารเก่ง khǎw tham ʔa: hǎm kèŋ</p> <p>อย่าทำตัวเป็นเด็กดื้อรั้น yà: tham tua pen dèk đũ: rán</p>
<p>ร่าเริง (cheerful)</p> <p>râ: rɔŋ</p> 	<p>เงียบขรึม (taciturn)</p> <p>γiáp khrũm</p> 	<p>เธอมีนิสัยร่าเริงและเป็น มิตรกับทุกคน thɔ: mǐ: nǐ? sǎy râ: rɔŋ lǐ? pen mít kàp thúk khon</p> <p>ฉันกลัวทำทางเงียบขรึม ของเขา ohǎn klua thá: tham γiáp khrũm khǎw khǎw</p>

เข้มงวด
(strict)

khêm gúat

โรงเรียนนี้ฝึกหัดระเบียบที่
เข้มงวดมาก
ro:ŋ rian ní: mî: kòt rá? bîap thî: khêm gúat mák
คุณปู่เป็นคนใจดีและรักเด็ก
khun pù: pen khon cay dî: lé? rák dèk

ใจดี (kind)

cay dî:

คุณภาพ (Quality)

ดัง
(loud)

dang

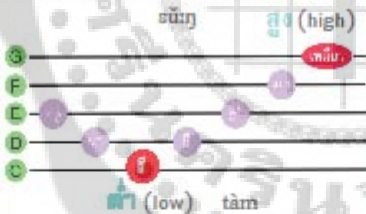
เบา
(soft)

baw

เราตะโกนเสียงดัง
khăw nâ? kom sîang dang
เธอพูดเบาซึ่งไม่ได้ยิน
thay: phûet baw chhîn ching mây dîy yin

สูง (high)

ต่ำ (low)

tâm

เธอสั่งวงเพลงที่ใช้เสียงสูง เสียงต่ำ
thay: sîng wong phleng thî: chây sîang sîng sîang tâm

ดี
(well)

dî:

แย่
(badly)

yê:

วันนี้จำหน่ายสินค้าคุณภาพดี
rán: ní: oam nây sîn khâ: khun nâ? phâp dî:
กระเป๋านักบินี่คุณภาพแย่
krâ? pâw nâg bay ní: khun ná? phâp yê:

๘๐

<p>ทุ้ม (bass)</p> <p>thúm</p>	<p>แหลม (sharp)</p> <p>lǎm</p>	<p>กลองมีเสียงทุ้ม น่าฟัง klɔŋ mi: sǎŋ thúm ná: fǎŋ</p> <p>ฉันทนฟังเสียงแหลมของนกหวีดไม้ไหว chǎn thon fǎŋ sǎŋ lǎm khǔŋ nók wít mây wǎy</p>
<p>ไพเราะ (melodious)</p> <p>phay rǎi</p>	<p>พ่อแม่สอนลูกให้พูดจาไพเราะ phǎi: mǎi: sǎm lúk háy phút ca: phay rǎi</p> <p>เสียงไพเราะของเธอทำให้ฉันยิ้มได้ sǎŋ phay rǎi khǔŋ khǎw tham háy chǎn yím dǎy</p>	
<p>หวนวุกุ (noisy)</p> <p>núak hǔ:</p>	<p>ฉันต้องทนฟังเสียงหวนวุกุของเขา chǎn tǐ:ŋ thon fǎŋ sǎŋ núak hǔ: khǔŋ khǎw</p> <p>ผู้หนึ่งสร้างบ้านเท่าজনหน้าหวนวุกุ ฮัน? nák khǎ:ŋ bá:n hàw con ná: núak hǔ:</p>	

บทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา

Adverb of Time

คำวิเศษณ์บอกเวลา คือ คำที่ประกอบคำนามหรือกริยาเพื่อแสดงเวลา

Adverb of time is the word that compound with noun or verb to indicate time.

Usage of Adverbs

ประกอบคำนาม Modify Noun

<p>อาหารเช้า (breakfast)</p> <p>?: hǎn chá:w</p>	<p>นิทานก่อนนอน (bedtime stories)</p> <p>ní? than kǒm nǎn</p>
--	--

ประกอบคำกริยา Modify Verb

<p>เขาเลิกงานดึก (He finished work late)</p> <p>khǎw lǐ:k nǎn dǐ:k</p>	<p>เขากินยาก่อนอาหาร (He takes medicine before meals)</p> <p>khǎw kīn ya: kǒm ? : hǎn</p>
--	--

Vocabulary

เช้า (morning)	เที่ยง (noon)	บ่าย (afternoon)	เย็น (evening)	ดึก (late)
				
chá:w	thiǎŋ	bǎ:y	yen	dǐ:k

Examples

- จันทนาการเข้าที่มหาวิทยาลัย
chăn tham ใจ: hăn chá:w thî: mả hả: wít tể? ya: lay
- จันทนาการบ้านก่อนเที่ยง
chăn ็็ญ òng kam bản kỏn thiang
- เจานั่งจับขาที่สวนยามบ่าย
khảw nằg còp cha: thî: sủn yam bằy
- จันทนาการใส่เสื้อผ้าทุกชิ้น
chăn ึ่k kam lay kay thủk yen
- เรือนอนตึกเป็นประจำ
thv: nỏn ðủk pen prả? oam
- รถประจำทางจะออกตอน ๗ โมงเช้า
rỏt prả? oam tha:ng cỏ? ึ่k ðỏn còp khảw na: lủ? ka:

ก่อน ก่อน

เขาคืออย่างไรถึงก่อนจะซื้อรถ

khảw khít yằg thî: thủn
kỏn cỏ? sủ: rỏt

ยามี่ควรวางแผนก่อนอาหาร

ya: nủ: khuan tham
kỏn ใจ: hảm

หลัง หลัง

เขามาถึงหลังเพื่อน

khảw ma: thủng lằg phỏn

ยามี่ควรวางแผนหลังอาหาร

ya: nủ: khuan
tham lằg ใจ: hảm

สาย สาย

เธอมาเรียนสาย

thv: ma: rian cỏy

เขามาทำงานสาย

khảw ma: tham
ngam cỏy

เมื่อวานที่ฉันไปตกปลากับน้องชาย

mūa wan ní: chǎn pay
tòk pla: kàp nǎng chay

พรุ่งนี้เขาจะเดินทางกลับญี่ปุ่น

phrǔng ní: khǎw cǎi? dɔ:n
thay klàp yì: pùn

วันที่ฉันมีสอบวิชาภาษาไทย

wan ní: ohǎn mǐ: sǎp wí: chā: phā: sǎi: thay

ส.ก.	ส.ช.	ท.จ.	พ.จ.	พ.ช.	ศ.ก.	ศ.ช.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

พรุ่งนี้จะเป็นวันเกิดของฉัน

mǎi? sun ní: pen wan kǐt
khǐng ohǎn

บอกช่วงเวลา (Period of time)

.....วัน (.... Days)

ฉันไปเที่ยวเกาหลี 3 วัน

chǎn pay thiaw kaw lí sǎm wan

เวลาหยุด 2 วัน

khǎw lá: yùt sǎng wan

.....เดือน (..Months)

โรงเรียนปิดภาคเรียน 2 เดือน

ro:ng rian pít phāk rian sǎng duan

เธอเคยมีงานที่บริษัทนี้ 3 เดือน

thɔ: khɔy mǐk nam thǐ: bɔ: rǐ: sǎt
ní: sǎm duan

.....ปี (..Years)

เขาไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่น 1 ปี

khǎw pay rian tǐ: thǐ: yì: pùn nǎng pi:

ฉันไม่ได้เจอเธอมากกว่า 2 ปี

ohǎn máy dǎy ɔv: thɔ: mǎk
kwà: sǎng pi:

บอกความถี่ (Frequency of time)

บ่อย ๆ bǎy bǎy often

เขามาหาเงินที่บ้านบ่อย ๆ
khǎw ma: hǎ: chǎn thǎ: bǎm bǎy bǎy

เสมอ sǎi mǎi: always

เธอเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนเสมอ
thǎ: khǎw rǔam kit cǎi? kam khǎy
thǎy ro:ŋ rian sǎi mǎi:

ทุก thúk	วัน wan	Everyday
	เดือน duan	Every month
	ปี pi	Every year

ฉันออกกำลังกายตอนเย็นทุกวัน
chǎn wǎk kam laŋ kay tɔm yen thúk wan

ฉันต้องจ่ายค่าเช่าบ้านทุกเดือน
chǎn tǎy cáy khǎ: chǎw bǎm thúk duan

เขาเข้าร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอนทุกปี
khǎw khǎw rǔam khǎy khǎn wǎy ma: ra:
thɔm thúk pi

วันละ
wan lá?

เดือนละ
duan lá?

ปีละ
pi lá?

ครั้ง
khǎy

once a day

once a month

once a year

ยาดีควรทานวันละ 3 ครั้งหลังอาหาร
ya: ní? khuan thǎ: wan lá? cǎm hrǎy lǎy ?a: hǎm

ครอบครัวฉันไปเที่ยวต่างจังหวัดเดือนละครั้ง
khrɔ:p khrua chǎn pay thǎw tǎ:ŋ caŋ wát
duan lá? khǎy

เทศกาลลอยกระทงจัดขึ้นปีละ (1) ครั้ง

thét sǎi? kam lo:y krà? thɔy càt khǎm pi: lá?
(nǎy) khǎy

บทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่

Adverb of Place and Distance

คำวิเศษณ์บอกสถานที่ คือ คำที่ประกอบคำนามหรือกริยาเพื่อแสดงที่อยู่ระยะทางหรือทิศทาง
 Adverb of place and distance is the word which compound with noun or verb
 to indicate the distance or direction.

Usage of Adverbs

ประกอบคำนาม Modify Noun

 <p>สัตว์น้ำ sat ná:m</p>	 <p>ทิศเหนือ thít nǎi</p>
--	---

ประกอบคำกริยา Modify Verb

 <p>จับรถลงใต้ kháp rót loy tǎi</p>	 <p>เดินทางขึ้นเหนือ dǎ:n tha:n khǎn nǎi</p>
--	---

Vocabulary

<p>ใกล้ (near)</p> <p>klây</p>	<p>ไกล (far)</p> <p>klay</p>	<p>บ้านใกล้ bǎn klây</p>	<p>บ้านไกล bǎn klay</p>
		<p>มองใกล้ mɔ:n klây</p>	<p>มองไกล mɔ:n klay</p>
		<p>นั่งใกล้ nǎng klây</p>	<p>นั่งไกล nǎng klay</p>

28

<p>ชั้นบน chán bon</p> <p>วางบน waj bon</p> <p>เขียนบน khian bon</p>	<p>ชั้นล่าง chán lâṅ</p> <p>วางล่าง waj lâṅ</p> <p>เขียนล่าง khian lâṅ</p>	<p>บน (upper)</p> <p>bon</p>	<p>ล่าง (lower)</p> <p>lâṅ</p>
<p>เหนือ (North)</p> <p>núṅ</p>	<p>ใต้ (South)</p> <p>tây</p>	<p>ทิศเหนือ thít núṅ</p> <p>เกาทัณฑ์เหนือ kaw ṽ nũṅ</p> <p>เดินทางขึ้นเหนือ dang thaj khũn núṅ</p>	<p>ทิศใต้ thít tây</p> <p>เกาทัณฑ์ใต้ kaw ṽ tây</p> <p>เดินทางลงใต้ dang thaj loṅ tây</p>
<p>นั่งริม nãṅ rim</p> <p>ยืนริม yũn rim</p>	<p>นั่งกลาง nãṅ klang</p> <p>ยืนกลาง nũṅ klang</p>	<p>ริม (rim)</p> <p>กลาง (Klang)</p> <p>rim klang</p>	
<p>ขอบ (Edge)</p> <p>khɔp</p>	<p>ขอบหน้าต่าง khɔp nã: tàṅ</p> <p>ขอบหมอน khɔp khã? nõm paj</p> <p>พับขอบ pháp khɔp</p> <p>เช็ดขอบ chét khɔp</p>		

โฟหน้า	กระจกหลัง
fay nâ:	krâ? còk lǎŋ
ล้อหน้า	ล้อหลัง
lǎ: nâ:	lǎ: lǎŋ

หน้า (front)	หลัง (back)
	
nâ:	lǎŋ

ซ้าย (left)	ขวา (right)
	
sá:y	khwâ:

ห้องซ้าย	ห้องขวา
hǔ:ŋ sá:y	hǔ:ŋ khwâ:
เลี้ยวซ้าย	เลี้ยวขวา
líaw sá:y	líaw khwâ:

กรุงเทพมหานครตั้งอยู่ในภาคกลาง
 krung thé:p má? há: nâ? khom
 tâŋ yù: nâ:y phá:k klá:ŋ

ภาคใต้ของไทยมีทะเลสวย
 phá:k tâ:y khw:ŋ thay mi: thá? le: súay

ภาคเหนือ (North)	ภาคกลาง (Middle)
	
phâ:k nǎi	phâ:k klá:ŋ

ภาคอีสาน (North East)	ภาคใต้ (South)	ภาคตะวันออก (East)	ภาคตะวันตก (West)
			
phâ:k í: sǎn	phâ:k tâ:y	phâ:k tâ? wan ?á:k	phâ:k tâ? wan tòk

บทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกปริมาณ

Chapter 4 Adverb of Numeral or Quantity

คำวิเศษณ์บอกปริมาณหรือจำนวน คือ คำที่ประกอบคำนามหรือกริยาเพื่อแสดงปริมาณหรือจำนวน

Adverb of number or quantity is a word that compound with noun or verb to show an amount or quantity.

Usage of Adverbs

ประกอบคำนาม Modify Noun

<p>คนมาก (lot of people)</p> <p>khon mák</p>	<p>คนน้อย (few people)</p> <p>khon nǎy</p>
--	---

ประกอบคำกริยา Modify Verb

<p>ดื่มหมดแก้ว (chug a jug)</p> <p>dǔm mòt kǎw</p>	<p>กินน้อย (eat less)</p> <p>kin nǎy</p>
--	--

Vocabulary

บอกปริมาณ (Quantity)

<p>เขาซื้อเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด</p> <p>khǎw su: fɛ: nɪ? ɔ: thǎy mòt</p>	<p>ทั้งหมด thǎy mòt</p> <p>khǎw ɛ:ŋ ɰá:n nǎy ɔ: thǎy mòt phǔn triam tua ɔ:ɰ</p>
---	--

ทุกคนสวมเสื้อสีฟ้ามาร่วมงานเลี้ยง
ปีใหม่

thúk khon sǎm
sǎn sǎi fá: ma:
rúam ɲam líaŋ
pǐ: mà:y

ทุก
thúk

เธอชอบของขวัญทุกชิ้น

thɛ: ɔ:hɔ:p khǔwŋ khwǎn thúk ɔ:hín

คนจำนวนมากมาชมคอนเสิร์ต

khon ɔam nuan mák ma: chom
khɔ:n ɔ:hít

มาก
mák

เขามีเงินมาก

khǎw mǐ: ɲam mák

บางคนถือมือถือของเงินเพื่อช้อปปิ้ง

bèit tr: rǐ: muu: thui: khǔwŋ ɔ:hǎn
lǎm nǎ:y

น้อย
nǎ:y

เธอมีเงินน้อย

thɛ: mǐ: ɲam nǎ:y

พ่อมีรถยนต์หลายคัน

phǔ: mǐ: rót yon lǎy khan

หลาย
lǎy

ฉันมีรองเท้าหลายคู่

ɔ:hǎn mǐ: rɔ:wŋ thá:w lǎy khú:

บาง
baŋ

ฉันมีเพื่อนหลายคน บางคนผอม บางคนอ้วน บางคนตัวสูง บางคนตัวเตี้ย

chǎn mi: phǎn lǎy khon baŋ khon phǎm baŋ khon ?uān
baŋ khon tua sǎy baŋ khon tua tiā

บอกจำนวนนับ

หนึ่ง 1 nǐng สอง 2 sǒng สาม 3 sān ชี่ 4 xì ห้า 5 hǎ:
หก 6 hòk เจ็ด 7 cèit แปด 8 pèit เก้า 9 kǎw สิบล้าน 10 sǐp

นก 1 ตัวบินอยู่บนท้องฟ้า
nók sǐp tua bìn yǔ bōn
thǐwǎng fá:

ครอบครัวเรามีสมาชิก 4 คน
khǎwít khrua thǐwǎng mǐ:
sǎ? mǎ: chík xì: khon

ฉันมีลูกหมา 2 ตัว
chǎn mi: lú:k mǎ:
sǐwǎng tua

บอกคำศัพท์

ที่หนึ่ง thǐ: nǐng ที่สอง thǐ: sǒng ที่สาม thǐ: sān ที่สี่ thǐ: xì: ที่ห้า thǐ: hǎ:
ที่หก thǐ: hòk ที่เจ็ด thǐ: cèit ที่แปด thǐ: pèit ที่เก้า thǐ: kǎw ที่สิบล้าน thǐ: sǐp

เธอมนี่หนูแสดงสอบได้ที่หนึ่งของห้อง
thǎw mǐ: nǐ: dǎy sǎy dǎy thǐ: nǐng khǎwǎng hǐwǎng

เขาวิ่งแข่งได้ที่สอง
khǎw wǎng khǎng dǎy thǐ: sǒng

บทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ

Definite Adverb

คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ คือ คำที่บอกความหมายชัดเจนยิ่งขึ้นโดยจะชี้เฉพาะลงไป ซึ่งมักจะมีคำว่า **นี้ นั้น นั่น นั่นเอง เฉพาะ** ซึ่งจะวางอยู่หลังคำที่ขยาย

Definite Adverb is used to demonstrate or indicate specific things such as

mí: nán nóm ne: เนี้ย ฉ่ำ/พริ้ว? and they will follow the word that modified.

Usage of Adverbs

ประกอบคำนาม Modify Noun

แม่ไปซื้อขนมให้เจ้าพระยา

mǎi: nám nǎi: chǎi: wá: mǎi: nám
oáw phrá? ya:

ถนนสายนี้ชำรุด

thá? nǎn sǎy nǎi: cham rút

ประกอบคำสรรพนาม Modify Pronoun

ผมเองที่ทำคอมพิวเตอร์เสีย

phǎm เนี้ย thǎ: tham khwam
phǎw tǎi: sia

ความคิดทั้งหมดนี้เป็นเพราะเงินเอง

khwam phít thán mǎt pen phǎw?
chǎn เนี้ย

ประกอบคำกริยา Modify Verb

คุณครูเฉพาะภาษาไทยในห้องเรียน

ká? rú? na: phút chǎi? phǎi? pha:
sǎi: thay nay hí: rian

เขาสอบตกแน่นอน

khǎw sǎp tók nǎi: nǎm

ประกอบคำวิเศษณ์ Modify adverb

เขาต้องมาช่วยเราแน่

khăw ะขี้ng ma:
chúay raw แน่

ลูกต้องสอบชิงทุนได้แน่

lú:k ะขี้ng ะขี้ng thun dâ:y แน่

Vocabulary

นี่ นี๋

ใช้กล่าวถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ผู้พูด
Use to indicate object which is near the speaker

นั่น น่าน

ใช้กล่าวถึงสิ่งที่อยู่ไกลออกไป
Use to indicate object which is near the listener.

โน้น นอน

ใช้กล่าวถึงสิ่งที่อยู่ไกลออกไปมากกว่า
Use to indicate object which is far away to both the listener and the speaker.

Examples

นี่ นี๋

นั่น น่าน

โน้น นอน

กระเป๋าใบนี้สวย
krà? pǎw bay nǐ sǔay

กระเป๋าใบนั้นสวย
krà? pǎw bay nán sǔay

กระเป๋าใบโน้นสวย
krà? pǎw bay nóm sǔay

97

นี่ นี	นี่ นาน	นี่ นอน
 <p>ฉันชอบหนังสือเล่มนี้ chǎn chǎ:p nǎng sǎn: lēm nī</p>	 <p>เขารักผู้หญิงคนนั้น khǎw rák phū: yǐng khon nǎn</p>	 <p>ฉันจะขึ้นรถเมย์สีสีแดงคันไหน chǎn oà? khǐm rǒt me: sǐ: de:ng khan nǒm</p>
 <p>แกงที่เผ็ดมาก keng nī phét mák</p>	 <p>ฉันอยากได้รองเท้าคู่นี้ chǎn yàk dǎy rǒng thá:w khū: nǎn</p>	 <p>ถนนฝั่งไหนมีรถติดมาก fàng nǒm khǐ:ng thá? nǒn mī: rǒt tít mák</p>
<p>ห้องสมุดนี้เพิ่งเสร็จแล้ว ปีที่แล้ว</p> <p>หวิง ส่า? mút nī: phǐvǐng sǎ:ng sèt pi: thǐ le:w</p>	<p>มือถือเครื่องนี้หืออะไรคะ</p> <p>mū: thǐn: khǐmǎng nǎn yī hǐ: ǐs? ray khǎ?</p>	<p>แท็กซี่คันไหนจับรถฝ่าไฟแดง</p> <p>thék sǐ: khan nǒm khǎp rót fà: fay de:ng</p>

แน่ นะ:

ใช้กล่าวถึงความแน่นอนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

Used to describe something that is going to happen certainly in the future.

เอ็ง เอง:

ใช้กล่าวชี้เฉพาะเจาะจงผู้กระทำ

Used to specify the person who take an action.

เฉพาะ ฉ่า? ph๑?

ใช้กล่าวเน้นถึงการจำกัดเฉพาะสิ่งหนึ่งสิ่งใด

Used to specify and emphasize something.

Examples

แน่ นะ:

เหลือเวลาแค่ ๑ นาที
ที่มเราคือแพ้น้ำ

น้ำ we: la: kh๑ n๑g ๑a:
thi: thim raw t๑ng ph๑: n๑

เอ็ง เอง:

ทำไมเขาขับออกไปที่นั่น
tham may kh๑w kh๑p
r๑t pay thi: n๑n

นมเอ็งที่สั่งให้เขาไป
ph๑m t๑ng thi: s๑ng h๑y
kh๑w pay

เฉพาะ ฉ่า? ph๑?

รับสมัครพนักงานทำงาน
เฉพาะวันเสาร์อาทิตย์

r๑p s๑ m๑k ph๑? n๑k ๑an
tham ๑an ch๑ ph๑? wan
s๑w t๑: thit

ขอร้องแอดะควับฮ้าแม่ฐ่ม
ถูกคุณ่ง ๆ

kh๑: r๑ng th๑j? khร๑p
th๑: m๑: r๑: ph๑m th๑k
d๑? n๑: n๑:

ใครเป็นคนทำอาหารมื้อนี้
khray pen khon tam
t๑: h๑n m๑a n๑:

จันเป็นคนทำเอง
ch๑n pen khon tham t๑ng

รับรองแอดเฉพาะลูกค้าที่
ซื้อครบ 5,000 บาท

r๑p kh๑ng th๑m ch๑? ph๑?
l๑k kh๑: th๑: su: khร๑p h๑:
ph๑n b๑t

บทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ

Chapter 6 Indefinite Adverb

คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ คือคำวิเศษณ์ที่แสดงความไม่แน่ชัด ไม่แน่นอน
Indefinite Adverb is used to show unspecified and uncertain being.

อะไร? ไร? ray

ใด day day

อย่างไร? wàŋ ray

ขึ้น? ใ้บน

ไหน nây

ที่ kî:

Usage of Adverbs

ประกอบคำนาม Modify Noun

สิ่งใดก็ไม่สำคัญเท่าความสามัคคี

sŋŋ day k'wî; mây sǎm khan thâw
khwǎm sǎ; mák khi:

โรงเรียนไหนก็ไม่ดีเท่าโรงเรียนของเรา

roŋ rian nây k'wî; mây di: thâw roŋ
rian kh'wîŋ raw

ประกอบคำกริยา Modify Verb

เพลงนี้ไม่ว่าจะฟังกี่ครั้งฉันก็ตั้งใจทุกที

phlɛ:ŋ ní; mây wá: oà? fəŋ k'î: kráŋ
chǎn k'wî; sǎŋŋ əy thŋk thi:

อีก 1 ชั่วโมงคุณจะทำอะไรก็ได้ระหว่าง
นั่งรอคิว

?ik nŋŋŋ chŋn: a mo:ŋ khun oà? thəm
?á? ray k'wî; d'áy rá? wǎŋ nǎŋ rɔ: khiw

ประกอบคำวิเศษณ์ Modify Adverb

แม้ฉันจะทำดีแค่ไหนเขาก็ไม่สนใจ

mé: chǎn oà? thəm di: khe: nây
khǎw k'wî; mây sǎn əy

ถ้าราคาแพงอย่างนี้สวยแค่ไหนฉันก็ไม่ซื้อ

thá: ra: kha: phəŋ yàŋŋ ní: sǎy khe:
nây chǎn k'wî; mây sŋ:

ข้อสังเกต ถ้าเป็นอธิษฐานพิเศษจะต้องอยู่หลัง นาม สรรพนาม กริยา และวิเศษณ์
เป็นประโยคบอกเล่า ไม่ได้แสดงคำถาม

Examples

อะไร ?à? ray

ขนมอะไรจ้ะกินได้

khà nǎm ?à? ray ohǎn kǎ: kɪn dǎy

ไม่ว่าจ้ะทำอะไร เขาก็ไม่พอใจ

mǎy wá: chǎn cǎ? tham ?à? ray
khǎw kǎ: mǎy ph: cay

ใด day

สิ่งใดในโลกก็ไม่สำคัญเท่าความจริง

sɪŋ dǎy nǎy lók kǎ: mǎy sǎm khan
thǎw khwǎm sɪŋ

คุณจะพาทาเงินเวลาใดก็ได้

khun cǎ? mǎ: hǎ: ohǎn wɛ: la: dǎy
kǎ: dǎy

ขึ้น ?ín

ร้านอาหารที่ปิดแล้ว คุณมีที่อื่นแนะนำ
เราไหมคะrǎn ?a: hǎn nǎ: pít léw khun mi: thǎ:
?ín nǎ? nam raw mǎy khǎ?

คนอื่นกลับบ้านไปหมดแล้ว

khon ?ín nǎm kláp bǎn pay mòt léw

อย่างไร yànj ray

คุณจะทำอย่างไรก็ได้ให้งานนี้เสร็จทันเวลา

khun oà? tham yànj ray kǐ: dáy hây
njan ní: sèt than we: la:

คุณจะทำอย่างไรก็ได้ให้สีเหมือนกับ
ตัวอย่าง

khun oà? rá? bay yànj ray kǐ: dáy
hây sǐ: mǐan káp tua yànj

ไหน nǎy

คนไหนจะรายงานก่อนก็ได้ครับ

khon nǎy oà? ray njan kǐ: kǐ:
dáy khráp

เธอช่วยพาฉันไปที่ไหนก็ได้

thǎ: chǎy pha: chán pay thǐ: nǎy
kǐ: dáy

ที่ kǐ:

คุณจะพาเพื่อนมางานเลี้ยงที่คนก็ได้ครับ

khun oà? pha: phǐan ma: njan líanj
kǐ: khon kǐ: day khráp

เกมที่คุณจะเล่นที่ครั้งก็ได้

kem ní: khun oà? lǐn kǐ: kǐ: kǐ: dǎy

บทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม

Chapter 7 Interrogative Adverb

คำวิเศษณ์แสดงคำถาม คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงความสงสัยซึ่งใช้สำหรับการตั้งคำถาม ได้แก่

Interrogative Adverb is a function word used to ask a question such as

อะไร? *ǎa? ray*

ไหน *nǎy*

ใคร *khay*

ทำไม *tham may*

อย่างไร? *yàng ray*

ที่ *thì*

เพราะไร? *thǎw ray*

Usage of Adverb

ประกอบคำนาม Modify Noun

ผลไม้อะไรที่เธอชอบมากที่สุด

phôn lá? máy ǎa? ray thǐ thv: chí:p
mǎk thǐ sùt

แหวนวงนี้ราคาเท่าไร
wǎn wong ní: ra: kha: thǎw rǎy

คุณมีบุตรกี่คน
khun mí: bǔt kǐ: khon

ประกอบคำกริยา Modify Verb

เลขข้อนี้ทำอย่างไร

$$x^2 + 4x - 12 = 0$$

lèk khǐ: ní: tham yàng ray

พรุ่งนี้เธอจะไปไหน
phrǔng ní: thv: ǎa? pay nǎy

ฉันควรทำอย่างไรดี
chǎn khuan tham yàng ray dǐ:

ข้อสังเกต : คำวิเศษณ์แสดงคำถามมักจะตามหลังคำที่ขยายเสมอ ได้แก่ คำนาม กริยา แต่ถ้าวางสรรพนามแสดงคำถามจะวางอยู่โดดๆ เช่น อะไรที่เธอชอบ ใครไม่ทำบ้าน

อะไร? *ʔaʔ ray*

ของอะไรอยู่ใต้โต๊ะ

khvɯŋ *ʔaʔ ray* yù: táy tóʔ

วิชาอะไรที่เธอชอบเรียน

wíʔ cha: *ʔaʔ ray* thí: thv: ohvɯp rian

คุณกำลังคิดอะไรอยู่คะ

khun kam lan khít *ʔaʔ ray* yù: kháʔไหน *nǎy*

สถานีไหนใกล้บ้านเธอที่สุด

sàʔ thǎ: nǐ: *nǎy* kláy bán thv: thí: sùt

เธอจะไปเที่ยวที่ไหน

thv: oáʔ pay thǎaw thí: *nǎy*

มหาวิทยาลัยไหนเปิดสอนวิชาภาษาไทย

mǎʔ há: wít thǎʔ ya: lay *nǎy* pɯt sǎn

wíʔ cha: pha: sǎ: thǎy

ใคร *khay*

สมุดใครหาย

sà mót *khay* háy

สุนัขใครน่ารักจัง

òuʔ nǎk *khay* nǎ: rák caŋ

รถใครสวยจัง

rót *khay* súay caŋทำไม *tham may*

ทำไมคุณมาทำงานสาย

tham may khun ma: tham ɲa:n sǎy

ทำไมเธอไม่ชอบเขา

tham may thv: máy ohvɯp khǎw

ทำไมคุณครูจึงเลื่อนสอบ

tham may khun khru: cuŋ lǎian ó:p

อย่างไร yàŋ ray

พธูชนะควีนี่เรียนอย่างไร

phá? yan chá? ná? tua ní: khǎn yàŋ ray

คุณพูดอย่างไรเราจึงท้อใจ
khun phút yàŋ ray khǎw oung
hǎy krò:t

คนไร้มีอาการอย่างไร

khon kháy mi: ?a: kam yàŋ ray

ฝัก kǐ:

ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

khǎw p khrua khǎng khun mi: sǎ? ma:
chǎk kǐ khon

บ้านคุณมีรถยนต์กี่คัน

bǎn khun mi: rǒt yon kǐ khan

เทอมนี้เธอลงทะเบียนเรียนกี่วิชา
thǎm ní: thǎy loŋ thǎ? bian rian
kǐ: wǎi oha:

เท่าไร thǎw ray

เงินเท่าไรจึงจะพอซื้อ

ngun thǎw ray oung cá? ph: suá

เธออายุเท่าไร

thǎy ?a: yú? thǎw ray

ลูกชายคนโตของคุณอายุเท่าไร

lú:k chay khon tò: khǎng khun
?a: yú? thǎw ray

บทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงคำขานรับ

Chapter 8 Adverb of Response

คำวิเศษณ์แสดงคำขานรับ คือ วิเศษณ์ที่ใช้ในการตอบรับเมื่อได้ยินคำเรียก คำถามหรือคำสั่ง
Adverb of response is used to respond the calling, question or command.

Usage of Adverb

- 1 ใช้ตอบรับคำถามหรือคำสั่ง (Respond to the question or command)
- 2 ใช้ตอบรับคำเรียกขาน (Respond to someone when called)

ครับ khráp	ค่ะ khá?	ครับ khráp	คะ khá?
จะ oá?	จะ cǎ?	จ้า khá	จ้า oá

แม่ : ใครโทรมาจ๊ะ
khray tho: ma: oá?

ลูก : คุณลุงโทรมาค่ะ
khun lung tho: ma: khá?

น้องสาว : พี่คะ มีเพื่อนมาหาค่ะ
phí: khá? mí: phuan
mai há: khá?

พี่ชาย : จ๊ะ จะไปเคี้ยวนี้
oá? cǎ? pay diaw ní:

วางอยู่ที่ท้ายประโยค Ending of the sentence

A : มาคนเดียวหรือคะ
A : ma: khon diaw rǔi: khá?

B : ครับ
B : khráp

A : เสื้อสวยจังครับ
อเนีย snǎy oay khráp

B : ขอบคุณค่ะ
khǎp khun khá?

ครับ khráp

ผู้ชายมักจะใช้ในการตอบรับคำเรียก คำสั่งหรือคำถาม และแสดงความสุภาพต่อผู้สนทนา

khráp is used by male speaker to respond when someone called. It is also used to reply the question or command and express the politeness to listener.

Example 1

ผู้หญิงขอความช่วยเหลือจากผู้ชาย (The woman is asking the man for help)

A: คุณแอกคะ

A: khun ?è:k khá?

B: ครับ

B: khráp

A: ช่วยหยิบของให้ฉันหน่อยได้ไหมคะ

A: chúy yip khǎ:ŋ háy chǎn nǎy
dáy máy khá?

B: ได้ครับ

B: dáy khráp

Example 2

พนักงานร้านอาหารคุยกับลูกค้า (The customer talked with the waitress)

พนักงาน : สั่งอะไรดีคะ

Waitress : sàŋ ?á? rǎy dǐ khráp

ลูกค้า : ขอข้าวผัดไข่ 1 ที่ครับ

Customer : khǎ: khá:w phàt khǎy nǎy thǐ: khráp

พนักงาน : รอสักครู่ค่ะ

Waitress : rǎ: sàk khru: ná? khá?

ค่ะ khǎ?

ผู้หญิงมักจะใช้ตอบรับคำเรียก หรือใช้พูดลงท้ายในประโยคคำถาม เพื่อแสดงความสุภาพต่อผู้สนทนา

khǎ? is used by female speaker to response when is called or put at the end of the interrogative sentence to express the politeness.

ค่ะ khǎ?

ผู้หญิงมักจะใช้ในการตอบรับคำถามหรือคำสั่ง และแสดงความสุภาพต่อผู้สนทนา

khǎ? is used by female speaker to reply the question or command and also express the politeness to listener.

Example 1

A: ช่วยสอนภาษาไทยหน่อยได้ไหมคะ
ohúay wá:n pha: sǎ: thay nǒy dây
mǎy kǎh?

B: ได้ค่ะ
dây kǎh?

Example 2 โห้ร้านอาหาร (In the restaurant)

ลูกค้า : คุณคะ คิดเงินหน่อยค่ะ
khun kǎh? khít nǒy kǎh?

พนักงาน : ได้ครับ
dây khráp

ลูกค้า : เท่าไหร่คะ
thâw rây kǎh?

พนักงาน : 100 บาทครับ
nǚng rǎy bà:t khráp

จะ cǎ?

ผู้หญิงมักจะใช้ตอบรับคำเรียก หรือใช้พูดลงท้ายในประโยคคำถาม เพื่อแสดงความสุภาพต่อคู่สนทนา

is used by female speaker to response when called or put at the end of the interrogative sentence to express the familiarity.

จะ cǎ?

มีหน้าที่เช่นเดียวกับคำว่า ครับ และ ค่ะ ใช้เป็นคำตอบรับในประโยคคำถาม บางครั้งสามารถใช้แทนคำว่า ครับ และ ค่ะ ได้เมื่อใช้พูดกับเด็กหรือต้องการ แสดงความสนิทสนม

is also a particle having the same function as khráp and kǎh. it means "yes" in answer to a question. Sometimes used in stead of khráp and kǎh when talking to children, inferior or intimates.

Example 1

พี่สาว : กินข้าวหรือยังจ๊ะ
kin khǎ:w rǔ: yǎng jǎ?

น้องสาว : กินแล้วจ๊ะ
kin le:w cǎ?

พี่สาว : เอาขนมหวานเพิ่มไหมจ๊ะ
?aw khǎ? nǒm wǎn phǎm
mǎy cǎ?

น้องสาว : ไม่จ๊ะ ยิ้มแล้ว
mǎy cǎ? ?im lé:w

Example 2

ผู้หญิงกล่าวลาคนรักที่กำลังจะไปเรียนต่อที่
สนามบิน (A woman is saying goodbye
to her boyfriend who will go to study
abroad at the airport)

ผู้หญิง : ดูแลสุขภาพด้วยนะคะ
du: le: sǔk khǎ? phǎp duây
nǎ? kǎh?

ผู้ชาย : จ๊ะที่รัก
cǎ? thǎ: rák

- ข่า** *khǎ:* โดยมากผู้พูดเพศหญิง มักใช้พูดขานรับกับผู้อาวุโสกว่าเพื่อแสดง
จ๋า *oǎ:* ความอ่อนน้อม หรือเพื่อให้เกิดความสนิทสนมเป็นกันเองมากขึ้น

Mostly *khǎ:* and *oǎ:* are used by women to respond to the senior in order to express the humility, or to achieve more intimate atmosphere.

Example 1

ลูกสาวรับโทรศัพท์ที่บ้าน
 (The daughter picked up the phone
 at home)

ลูกสาว : คุณแม่ **ข่า** โทรศัพท์ค่ะ
 daughter : khun mǎi **khǎ:** tho: rá? sàp khǎ?
 แม่ : จ๊ะ ชอบใจจ๊ะ
 mom : oǎ? khǎ? p cay oǎ?

Example 2

ลูกสาวกำลังคุยกับพ่อ
 (the daughter talking with her dad)

ลูกสาว : พ่อ **จ๋า**
 phǎ: **oǎ:**
 พ่อ : ว่าใจจ๊ะ
 wǎ: gay oǎ?
 ลูกสาว : หนูอยากกลับบ้านแล้ว
 nú: yǎk kláp bǎm lé:w

Example 3

นายผู้หญิงพูดกับคนรับใช้ (ชื่อน้อย)
 (The woman said to the servant
 name Noi)

เจ้านาย : หน่อยจ๊ะ
 employer : nǎy: oǎ?
 คนรับใช้ : **ข่า** คุณผู้หญิง
 servant : **khǎ:** khun phǎ: yǎ?
 เจ้านาย : เปิดประตูบ้านหน่อยจ๊ะ
 employer : pǎi? pǎi? tu: bǎm
 nǎy: oǎ?

บทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ

Chapter 9 Negative Adverb

คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ คือวิเศษณ์ที่บอกความห้ามหรือปฏิเสธ มักมีคำว่า
Negative Adverb is used to express the statement of rejection or prohibition.

ไม่ mây

ไม่ใช่ mây chây

อย่า yà

ห้าม hãm

Usage of Adverbs

ประกอบคำนาม Modify noun

เขาไม่ทำงานก็ไม่ใช่เพราะเขาไม่ใช่ลูกจ้าง
khăw mây tham ngan k'w: mây pen ray
phr? khăw mây chây lúk câng

เขาไม่ใช่นักศึกษาที่ดี
khăw mây chây nák sùk sá: thî: nî:

ประกอบคำสรรพนาม Modify pronoun

ห้ามเธอเข้าไปในห้องนั้นเด็ดขาด
hãm thv: khăw pay nay h'v:ng nán dèt khà:t

เขาชอบฉันไม่ใช่เธอ
khăw ch'v:p chăn mây chây thv:

ประกอบคำกริยา Modify verb

กรุณาอย่านำสัตว์สี่ขาเข้ามาในบริเวณนี้
k'á? rú? thv: yá: nam sà:t líang khăw ma:
nay b'v: rí? wem nâ:

ฉันถามหาคุณแต่ไม่พบ
chăn tam há: khun t'è: mây phóp

Vocabulary

ไม่ mây

เธอไม่ไปงานเลี้ยงกับเพื่อน ๆ

thv: mây pay ngan líang kàp phŭnán phŭnán

เขาไม่ทานเนื้อสัตว์

khăw mây tham núa sà:t

เขาไม่ยอมรับความจริง

khăw mây y'om ráp khwam oig

ไม้ไผ่ *mây chây*

ของไม้ไผ่ของฉัน ฉันจึงรับไว้ไม่ได้

khǎw nǐ: mây chây khǎw chǎn
chǎn cung ráp wáy mây dǎy

เราไม้ไผ่คนไทย

khǎw mây chây khon thay

สตอเบอร์รี่ไม้ไผ่ผลไม้ของไทย

sǎ? tɔ: bɔ: rǐ: mây chây phǎn lá? máy
khǎw thay

อย่า *yà*

อย่าสงสัยใคร่

yà sǎng sǎng chǎng

ความลับนี้เธออย่าเล่าให้เขาฟังนะ

khwa:m lǎp nǐ: thay yà: lǎw hǎy
khǎw fang ná?

คุณอย่าทำอย่างนี้อีกนะ

khun yà: tham yàng nǐ: ìik ná?

ห้าม *hǎm*

ห้ามเดินลัดสนามหญ้า

hǎm dɛ:n lát sǎ? nǎm yǎ:

ห้ามเข้าก่อนได้รับอนุญาต

hǎm khǎw kǎm dǎy ráp ?ǎ? nǎ? yǎt

ห้ามโทรศัพท์ขณะขับรถ

hǎm tho: rá? sǎp khǎ? ná? khǎp rót

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบท้ายบทเรียน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
เฉลย

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1.1

Review exercise 1.1

คำ विशेषณ์บอกสี ขนาด รูปร่าง (Color, Size and Shape)

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (Fill the correct word into the blank)

ยูน แบน ฮาว ดิ่ง กว้าง แคบ โส่ง เทียม
 โหตุ้ เล็ก สูง เลี้ย อ้วน ผอม สีเขียว

คน _____
 ถนน _____
 โต๊ะ _____
 ตึก _____
 สะพาน _____
 ใบไม้ _____
 บ้าน _____

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1.2

Review exercise 1.2

คำวิเศษณ์บอกกลิ่น สัมผัสรสชาติ (Smell/Sense/Taste)

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (Fill the correct word into the blank)

หอม	ลาว	จุน	ร้อน	เค็ม	หนาว
เค็ม	หวาน	รม	อับชื้น	นุ่ม	แข็ง

ดอกไม้สีกลิ่น _____

เสี้ยวส้มสีกลิ่น _____

พริก _____

เพชร _____

อากาศ _____

ปลาสีกลิ่น _____

กาแฟ _____

น้ำปลา _____

ลูกอมสี _____

ชาสี _____

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1.3

Review exercise 1.3

คำวิเศษณ์บอกอาการ ชนิด คุณภาพ (Manner, Type/Character, Quality)

จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่มีความหมายถูกต้อง
(Arrange these words into a meaningful sentence)

- 1 เร็ว เขา รุ่ง มาก
เขา _____
- 2 เปลี่ยน จีน ใหม่ เบอร์โทรศัพท์
จีน _____
- 3 เป็น ทำงาน คนจน เขา ซอห์น แด่
เขา _____
- 4 เขา คนดี เพราะ เขา จีน ชอบ เป็น
จีน _____
- 5 เก่ง ทัก อาหาร เขา
เขา _____
- 6 ไม่ได้ยิน เธอ จึง เขา ฉันทัน พุด
เธอ _____
- 7 คุณภาพ นี้ ใบ แอ้ กระเป๋าหนัง
กระเป๋าหนัง _____
- 8 เสียง เขา ดัง ตะโกน
เขา _____
- 9 เธอ เป็น เล็ก รีเกียง
เธอ _____
- 10 รวย ถ้าเธอ ก็ต้อง อยาก ประหยัด
ถ้าเธอ _____

แบบทดสอบท้ายบทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา

Review exercise

Chapter 2 Adverb of Time

จงจับคู่ข้อความให้เหมาะสมกับคำถาม โดยอ้างอิงจากภาพประกอบ

(Match the sentence which corresponds with the question by refer to the picture)

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
				วันนี้		

มะรืนนี้เป็นวันอะไร

เขาจะกลับประเทศเมื่อไร

วันหยุดที่ผ่านมาคุณทำอะไร

เธอจะสอนภาษาไทยเมื่อไร

ฉันมีสอบวิชาภาษาไทยวันนี้

มะรืนนี้เป็นวันเสาร์และวันเกิดของจัน

จันไปตกปลากับน้องชายเมื่อวานนี้

เขาจะเดินทางกลับญี่ปุ่นพรุ่งนี้

จงใส่ตัวอักษรให้ตรงกับรูปภาพ (Choose the letter which correspond with the pictures)

ก. ยานี้ควรทานก่อนอาหาร

ข. ยานี้ควรทานหลังอาหาร

ค. เธอมาเรียนสาย

ง. เธอมาทำงานสาย

จ. เขาคิดอย่างที่ดีวันก่อนจะซื้อรถ

ฉ. เขาทานอาหารเช้า

ช. ผมฟังนิทานก่อนนอนทุกคืน

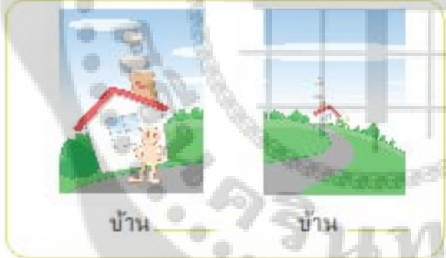
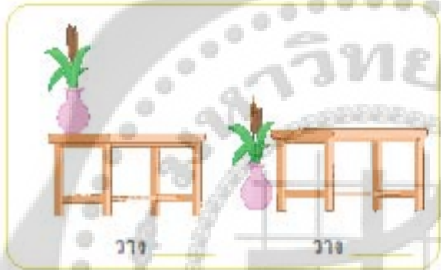
ซ. วันนี้เราทำงานดี

แบบทดสอบท้ายบทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่

Review exercise
Chapter 3 Adverbs of Place and Distance

จงเติมคำที่สอดคล้องกับรูปภาพ (Fill the correct word into the blank)

หน้า บน รอบ ริม กลาง ล่าง โกล้ เหนือ ซ้าย ขวา หลัง

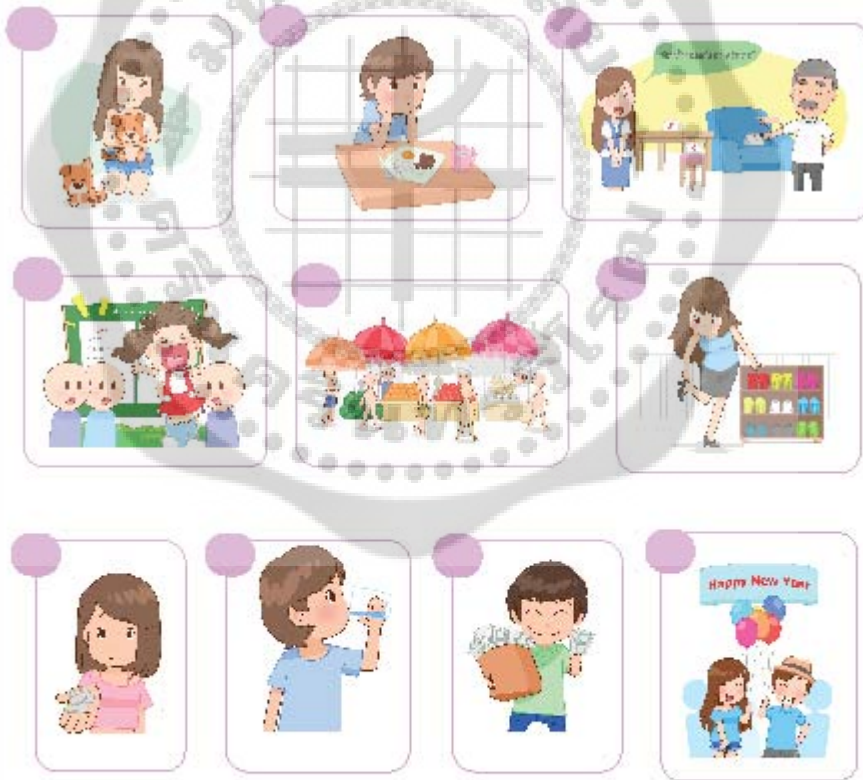

แบบทดสอบท้ายบทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกปริมาณ

Review exercise
Chapter 4 Adverb of Numeral or Quantity

จงเลือกประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพ (Choose the letter which corresponds with the picture)

ก. เขาซื้อเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด	ฉ. ฉันมีลูกหมา 2 ตัว
ข. วันนี้อากาศมีคนน้อย	ช. เขามีเงินน้อย
ค. เขามีเงินมาก	ซ. ทุกคนสวมเสื้อสีฟ้ามาร่วมงานเลี้ยง
ง. ฉันมีรองเท้าหลายคู่	ณ. เขาตั้งหน้าทิ่มคนแก้ว
จ. เทอมนี้หนูแดงสอบได้สี่ที่หนึ่งเรื่องห้อง	ต. มื้อนี้เขากินข้าวน้อย

แบบทดสอบท้ายบทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ

Review exercise 5
Chapter 5 Definite Adverb

จะเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (บางคำสามารถใส่เดิมได้มากกว่า 1 ครั้ง)
(Fill the correct word into the blank. Some choice might be repeated)

ที่ เห็น โน่น แน่ เอย เฉพาะ

กระเป๋านี้ _____ สวย กระเป๋านี้ _____ สวย กระเป๋านี้ _____ สวย

ลูกค้าสอบสวนที่นี่ได้ _____ รับของแถม ลูกค้าที่ซื้อ

 _____ คับ 5,000 บาท

ฉันชอบหนังสือเล่ม _____ มือถือเครื่อง _____ ยี่ห้อ แท็บเล็ตนี้ _____ จักรรณไฟฟ้าแดง

 _____ อะไรคะ

ผม _____ ที่ทำคอมพิวเตอร์เสีย เทลีสื่อเวลาแค่ 1 นาทีทีมเราต้องแพ้ _____

แบบทดสอบท้ายบทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ

Review exercise 6 Chapter 6 Indefinite Adverb

จงใส่ตัวเลขให้ตรงกับใจความของรูปภาพต่อไปนี้
(Choose the numbers which are appropriate meanings)

1. คนไหนจะขายชานก่อนก็ได้ครับ
2. เกมที่คุณจะเล่นก็ครั้งก็ได้
3. ชมอะไรจันทักินได้
4. คุณจะระบายอย่างไรก็ได้ให้สีเหมือนกับตัวอย่าง
5. เพลงนี้ไม่ว่าจะฟังกี่ครั้งจันทักินก็ซึ้งใจทุกที
6. แม้จันทักินจะทำดีแค่ไหน เขาก็ไม่สนใจจันทักิน
7. คุณจะมาหาจันทักินเวลาใดก็ได้
8. ร้านอาหารนี้ปิดแล้ว คุณมีที่อื่นแนะนำเราไหมคะ

แบบฝึกหัดบทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม

Review exercise 7

Chapter 7 Interrogative Adverb

จงจับคู่คำถามและคำตอบให้ถูกต้อง (Match the repond which corresponds with the question)

ผลไม้อะไรที่เธอชอบมากที่สุด	●	●	เขียนเหมือน ต. เต่ากับ ม.ม้า
เธออายุเท่าไร	●	●	สถานีสยามค่ะ
พธัญชนะตัวนี้เขียนอย่างไร	●	●	เพราะเขาไม่ใช่คนดี
บ้านคุณมีรถยนต์กี่คัน	●	●	ฉันมีลูกสาวสองคน
สถานีไหนใกล้บ้านเธอที่สุด	●	●	มะม่วงค่ะ
สมุดของใครหา	●	●	สองคืนครับ
คนไร้มืออาการอย่างไร	●	●	สีส้มชกบีค่ะ
เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไร	●	●	ของผมเองครับ
ทำไมเธอไม่ชอบเขา	●	●	สองร้อยบาทครับ
วิชาอะไรที่เธอชอบเรียน	●	●	ใช้เวลา 5 นาที
		●	ภาษาไทยครับ
		●	ควั่นและสีไว้ค่ะ

แบบทดสอบท้ายบทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ

Review exercise 8 Chapter 8 Adverb of Response

จงใส่ตัวเลขที่มีความหมายสอดคล้องกับบทสนทนา

(Fill the number which have the proper meaning in the conversation)

1. ช่วยหยิบของให้เงินท่อยได้ไหมคะ	6. ขอข้าวผัดไข่ 1 ที่ครับ
2. คุณแม่จ๋า ไทด์หัวค่ะ	7. คิดเงินท่อยค่ะ
3. คุณลุงโทรมาค่ะ	8. ได้ค่ะ ก็ชดค่ะ
4. เอาขนมหวานเพิ่มไหมจ๊ะ	9. วันที่เลิกงานศึกษาหรือเปล่าคะ
5. จ๊ะ จะไปเที่ยวนี้	10. พอดีจ้ะ

1. แม่ : ใครโทรมาจ๊ะ
ลูก :	6. A :
B : ได้ครับ ไปซื้อข้าวเหนียวครับ
2. A : สั่งอะไรดีคะ
B :	7. พี่สาว :
น้องสาว : ไม่จ๊ะ ยิ้มแล้ว
3. น้องสาว : พี่คะ มีเพื่อนมาหาค่ะ
พี่ชาย :	8. ลูกสาว(หญิง) : คุณคะ
พนักงาน(ชาย) : ทั้งหมด 400 บาทครับ
4. ลูกสาว :
แม่ : จ๊ะ ชอบใจจ๊ะ	9. ลูกสาว :
พ่อ : ว่าใจจ๊ะ
ลูกสาว : พยายามกลับบ้านแล้ว
5. นักศึกษา : ช่วยถ่ายเอกสารให้หน่อยครับ
พนักงาน(หญิง):	10. ภรรยา :
สามี : ไม่ดีครับ วันนี้ผมจะพาคุณไปทานข้าว

แบบทดสอบท้ายบทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ

Review exercise 9 Chapter 9 Negative Adverb

จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่มีความหมายถูกต้อง
(Arrange these words into a meaningful sentence)

1. นั้น เต็มขาด เข้า ห้าม ใน ห้อง ไป
ห้าม _____
2. ไม่ ตาม ทบ ทว คุณ แต่ จิน
จิน _____
3. ไป เพื่อนๆ ไม่ กับ งานเลี้ยง เธอ
เธอ _____
4. ไม่ใช่ ของ ผลไม้ ไทย สดอเบอร์รี่
สดอเบอร์รี่ _____
5. ห้าม สนามทงัว สัด เคิน
ห้าม _____
6. สักดิ์เสียง น้ำ ออย่า บริเวณนี้ เข้ามา กรุณา ใน
กรุณา _____
7. ไม่ใช่ ที่นี้ นักศึกษา เขา
เขา _____
8. เนื้อสัตว์ ทาน เขา ไม่
เขา _____
9. ห้าม ใน อาหาร เข้าไป และเครื่องดื่ม นำ ห้องเรียน
ห้าม _____
10. สถานี กรุณา บน ที่งขยะ ออย่า
กรุณา _____

1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
เรื่อง **คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ**

100
คะแนน

ชื่อ..... ประเทศ.....

ตอนที่ 1 จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (15 คะแนน)
Part 1 Fill the correct word into the blank (15 points)

เร็ว แบน อับชื้น แสบ เก้า ทนวกู สิววัน เหม็น

มืด ทอม หุ้ รัน อังอ โท้ว เก๋ ร้อน ทหนาว

 ห้องทำงานของเงิน	 อากาศ	 สบาย	 เขาเขียนหนังสือ	 ปากมึกลิ้น
 อาหารไทย	 วันนี้อากาศ	 มาก	 เขากลัวความ	 ดอกไม้มึกลิ้น
 เขา	 รองเท้าคู่นี้	 แล้ว	 เขามีบ้านหลัง	 เขาเป็นเด็ก
 พ่อซื้อทีวีจอ	 รุ่นใหม่	 ผิวของเธอ	 น่าสัมผัส	 เขาร้องเพลงเสียงดังน่า

ตอนที่ 2 จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่มีความหมายถูกต้อง (25 คะแนน)
Part 2 Arrange these words into a meaningful sentence (25 points)

1 เป็นคนที่ คุณครู นักเรียน กับ มาก เข้มงวด
คุณครู

2 ทุกปี เขา ได้ที่ 1 สอบ ของห้อง
เขา

3 เสื้อ ใส งานเสื้อ ทุกคน สีชมพู มา
ทุกคน

4 3 ตัว หลัวโน้น ป้าน สุนัข ทั้งหมด เสื้อ
บ้าน

5 สนามหญ้า เดิน ลัด ห้าม
ห้าม

6 ไทวกลับ กรุณา ผม ครีบ หน่อ
กรุณา

7 ตัวนี้ เสื้อ คุณ ที่ไหน ชื่อ
คุณ

8 เธอ อะไร มากที่สุด ผลไม้ ชอบ
เธอ

9 เจเพาะะ สินค้า วันเสาร์-อาทิตย์ ลดราคา
สินค้า

10 ก่อน ควร ยานี้ ทานอาหาร
ยานี้

ตอนที่ 3 จงเลือกประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพ (15 คะแนน)

Part 3 Choose the letter which corresponds with the pictures (15 points)

1. ดันชอบหนังสือเล่มนี้
2. ดันชอบหนังสือเล่มไหน
3. ครอบครัวของดิฉันมีสมาชิก 4 คน
4. คุณจะแนะนำของอะไรบ้างก็ได้ให้สิเหมือนกัน
5. ดันเป็นคนทำอาหารฝีมือนี้
6. คนจำนวนมากมาชมคอนเสิร์ต
7. คนจำนวนมากชอบมาชมคอนเสิร์ต
8. แบลคเคอร์รี่คือชื่อของดันเขื่อน้อย
9. ช่วยวางแจกันไว้ด้านบนนะคะ
10. แจกันวางอยู่ได้โต๊ะ
11. พ่อมีรถขนตุ๊กตาสวยคัน
12. เขามาถึงที่หลังเพื่อน
13. สถานที่ไหนใกล้บ้านเธอสัก

ตอนที่ 4 จงใส่ตัวเลขที่มีความหมายสอดคล้องกับบทสนทนา (30 คะแนน)

Part 3 Fill the number which have the proper meaning in the conversation (30 points)

1. ห้างพัสดุไปทางไหนคะ	9. ทุกวัน
2. 100 บาทครับ	10. ดูขอมนี้ใช้อย่างไรคะ
3. จ๊ะ	11. ผมต้องส่งการบ้านก่อนเที่ยงนี้ครับ
4. ค่ะ	12. นอร์รอดฉันถ้านลิ้ว
5. จ๊ะ	13. คนที่ใส่เสื้อสีเหลือง นังวิมสุด
6. คะ	14. ไข่จ๊ะ อิ่มแล้ว
7. เวลออกกำลังการชองใหม่	15. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
8. ไม่ใช่ใครคะ คุณนี่เขา ฉันถือได้	

A : ทำไมรถคุณเร็วหจึ
B : _____

A : _____
B : ฉันออกกำลังกายตอนเย็น _____

A : คนไหนคือบอย
B : _____

A : มหาวิทยาลัยไหนเปิดสอนวิชาภาษาไทย
B : _____

A : ผมช่วยถือให้คะครับ
B : _____

A : ทำไมต้องรีบทำการบ้านขนาดนี้
B : _____

ผู้ปกครอง : _____
ภารโรง : เลี้ยวขวา ห้องอยู่ทางซ้ายมือครับ

A : _____
B : ใช้เงินสดมูลค่า 50 บาทครับ

ลูกค้า(หญิง) : คุณ _____ คิดเงินหน่อย
พนักงาน (ชาย) : ได้ครับ
ลูกค้า(หญิง) : เท้าไหว้คะ
พนักงาน(ชาย) : _____

พี่สาว : กินข้าวหรือยัง _____
น้องสาว : กินแล้ว _____
พี่สาว : เอาขนมหวานเพิ่มไหมจ๊ะ
น้องสาว : _____

ตอนที่ 5 จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (15 คะแนน)

Part 1 Fill the correct word into the blank (15 points)

ได้ ยืน เดิน นอน ริม โต ข้าง เอะ โน่น อะไ

กระเบาโน _____ ช่วย _____

เออมีเงิน _____

ถนนตั้ง _____ มีรถติดมาก _____

คุณจะมาหาฉันพรุ่ง _____ ก็ได้ _____

เราจับรถลง _____ เพื่อไปพอมเหี่ยว _____

เราไม่ชอบนั่ง _____

บ้านฉันอยู่ทาง _____ มือคุณ _____

ผม _____ ที่ทำคอมพิวเตอร์เสี่ย _____

ร้านอาหารนี้เปิดแล้ว คุณมีที่ _____ แนะนำไหมคะ _____

จนม _____ จันก็กินได้ _____

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 1.1

Answer Review exercise 1.1
คำวิเศษณ์บอกสี ขนาด รูปร่าง (Color, Size and Shape)

จะเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (Fill the correct word into the blank)

บุ๋ม แบน ยาว สั้น กว้าง แดง โด่ง เหลือง
ใหญ่ เล็ก สูง เตี้ย อ้วน นอม สีเขียว

ผม ยาว

ถนน แคบ

แถว สั้น

โต๊ะ เหลี่ยม

ตึก เตี้ย

สะพาน โด่ง

คน อ้วน

ใบไม้ สีเขียว

ถนน กว้าง

ทีวีจอ แบน

บ้าน ใหญ่

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 1.2

Answer Review exercise 1.2

คำวิเศษณ์บอกกลิ่น สัมผัสรสชาติ (Smell/Sense/Taste)

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (Fill the correct word into the blank)

หอม	คาว	จืด	ร้อน	เค็ม	หนาว
เค็ม	หวาน	ขม	อับชื้น	นุ่ม	แข็ง

ดอกไม้กลิ่นหอม

เสื่อผ้ากลิ่นอับชื้น

พริกเผ็ด

เพชรแข็ง

อากาศหนาว

ปลารสกลิ่นคาว

กาแฟร้อน

น้ำปลารสเค็ม

ลูกอมรสหวาน

ชาสีรสขม

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 1.3

Review exercise 1.3

คำวิเศษณ์บอกอาการ ชนิด คุณภาพ (Manner, Type/Character, Quality)

จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่มีความหมายถูกต้อง
(Arrange these words into a meaningful sentence)

- 1 เร็ว เขา ริ่ง มาก
เขาริ่งเร็วมาก
- 2 เปลี่ยน จีน ใหม่ เบอร์โทรศัพท์
จีนเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ใหม่
- 3 เป็น ทำงาน คนจน เขา อ้วน แต่
เขาเป็นคนจนแต่อ้วนทำงาน
- 4 เขา คนดี เพราะ เขา จีน ชอบ เป็น
จีนชอบเขาเพราะเขาเป็นคนดี
- 5 เก่ง ทำ อาหาร เขา
เขาทำอาหารเก่ง
- 6 ไม่ได้ยิน เธอ ชึ่ง เขา จีน ชุต
เธอชุตเขาจีนจึงไม่ได้ยิน
- 7 คุณภาพ นี้ ใบ แอ้ กระเป๋าหนัง
กระเป๋าหนังใบนี้คุณภาพแอ้
- 8 เสี่ยง เขา ตั้ง ตะโกน
เขาตะโกนเสี่ยงตั้ง
- 9 เธอ เป็น เด็ก ชี้เกียด
เธอเป็นเด็กชี้เกียด
- 10 รวย ถ้าเธอ ก็ต้อง อยาก ประหยัด
ถ้าเธออยากรวยก็ต้องประหยัด

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 2 คำวิเศษณ์บอกเวลา

Answer Review exercise
Chapter 2 Adverb of Time

จงจับคู่ข้อความให้เหมาะสมกับคำถาม โดยอ้างอิงจากภาพประกอบ
(Match the sentence which corresponds with the question by refer to the picture)

MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT	SUN

มะรินนี่เป็นวันอะไร
เขาจะกลับประเทศเมื่อไร
วันหยุดที่ผ่านมาคุณทำอะไร
เธอจะสอนภาษาไทยเมื่อไร

ฉันมีสอบวิชาภาษาไทยวันนี้
มะรินนี่เป็นเสาร์และวันเกิดของเงิน
เงินไปตกปลากับน้องชายเมื่อวานนี้
เขาจะเดินทางกลับญี่ปุ่นพุงนี้

จงใส่ตัวอักษรให้ตรงกับรูปภาพ (Choose the letter which correspond with the pictures)

ก. ยานี้ควรทานก่อนอาหาร	จ. เขาคิดอย่างที่ดีวันก่อนจะซื้อรถ
ข. ยานี้ควรทานหลังอาหาร	ฉ. เขาทานอาหารเช้า
ค. เธอมาเรียนสาย	ช. ผมฟังนิทานก่อนนอนทุกคืน
ง. เธอมาทำงานสาย	ซ. วันนี้เขาทำงานดี

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 3 คำวิเศษณ์บอกสถานที่

Answer Review exercise
Chapter 3 Adverbs of Place and Distance

จงเติมคำที่สอดคล้องกับรูปภาพ (Fill the correct word into the blank)

หน้า บน ขอบ ริม กลาง ล่าง โกล้ เหนือ ข้างขวา หลัง

 <p>วาทบน</p>	 <p>วาทข้าง</p>	 <p>ขอบหน้าต่าง</p>
 <p>บ้านโกล้</p>	 <p>บ้านไกล</p>	 <p>นั่งริม นั่งกลาง</p>
 <p>เดินข้าง</p>	 <p>ไฟหน้า ไฟหลัง</p>	

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 4 คำวิเศษณ์บอกปริมาณ

Answer Review exercise
Chapter 4 Adverbs of Numeral or Quantity

จงเลือกประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพ (Choose the letter which corresponds with the picture)

ก. เขาซื้อเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด	จ. ฉันมีลูกหมา 2 ตัว
ข. วันนี้ตลาดมีคนน้อย	ข. เขามีเงินน้อย
ค. เขามีเงินมาก	ง. ทุกคนสวมเสื้อสีฟ้ามาร่วมงานเลี้ยง
ฉ. ฉันมีรองเท้าหลายคู่	ฉ. เราคือนักทอผ้าแล้ว
ช. เทอมนี้หนูแดงสอบได้ที่หนึ่งของห้อง	ช. มื้อนี้เขากินข้าวน้อย

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 5 คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ

Answer Review exercise 5
Chapter 5 Definite Adverb

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (บางคำสามารถใส่ได้มากกว่า 1 ครั้ง)
(Fill the correct word into the blank. Some choice might be repeated)

ที่นี่ เห็น ไนน์ นั่น เอง เฉพาะ

กระเป๋าสบ นี้ สวย

กระเป๋าสบ นั้น สวย

กระเป๋าสบ โง่ สวย

ลูกค้าสอบสวนได้ นั่น

รับของแถมฟรี เฉพาะ ลูกค้าที่ซื้อครบ 5,000 บาท

ฉันชอบหนังสือเล่ม นี้

มือถือเครื่อง นั้น ยี่ห้ออะไรคะ

แท็กซี่คัน นั้น จับรถฝ่าไฟแดง

ผม เอง ที่ทำคอมพิวเตอร์เสีย

เหลือเวลาแค่ 1 นาที ทีมเราต้องแพ้ นั่น

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 6 คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ

Answer Review exercise 6
Chapter 6 Indefinite Adverb

จงใส่ตัวเลขให้ตรงกับใจความของรูปภาพต่อไปนี้
(Choose the numbers which are appropriate meanings)

4

2

1

8

3

1. คนไหนจะขายชานก่อนก็ได้ครับ
2. เกมที่คุณจะเล่นก็ครั้งก็ได้
3. ชมอะไรจันทักินก็ได้
4. คุณจะระบายอย่างไรก็ได้ให้สีเหมือนกับตัวอย่าง
5. เพลงนี้ไม่ว่าจะฟังกี่ครั้งจันทักินก็ยิ่งใจทุกที
6. แม้จันทักินจะทำดีแค่ไหน เขาก็ไม่สนใจจันทักิน
7. คุณจะมาหาจันทักินเวลาใดก็ได้
8. ร้านอาหารที่ปิดแล้ว คุณมีที่อื่นแนะนำเราไหมคะ

เฉลย แบบฝึกหัดบทที่ 7 คำวิเศษณ์แสดงคำถาม

Answer Review exercise 7
Chapter 7 Interrogative Adverb

จงจับคู่คำถามและคำตอบให้ถูกต้อง (Match the repond which corresponds with the question)

ผลไม้อะไรที่เธอชอบมากที่สุด	เขียนเหมือน ต. เต่ากับ ม.ม้า
เธออายุเท่าไร	สถานีสยามค่ะ
พธัญชนะตัวนี้เขียนอย่างไร	เพราะเขาไม่ใช่คนดี
บ้านคุณมีรถยนต์กี่คัน	ฉันมีลูกสาวสองคน
สถานีไหนใกล้บ้านเธอที่สุด	มะม่วงค่ะ
สมุดของใครหา	สองคืนครึ่ง
คนไร้มืออาการอย่างไร	สี่สิบชกปีค่ะ
เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไร	ของแพงครับ
ทำไมเธอไม่ชอบเขา	สองร้อยบาทครับ
วิชาอะไรที่เธอชอบเรียน	ใช้เวลา 5 นาที
	ภาษาไทยครับ
	ตัวร้อนและสี่ใช้ค่ะ

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 8 คำวิเศษณ์แสดงการขานรับ

Answer Review exercise 8
Chapter 8 Adverb of Response

จงใส่ตัวเลขที่มีความหมายสอดคล้องกับบทสนทนา

(Fill the number which have the proper meaning in the conversation)

1. ช่วยหยิบของให้เงินท่อยได้ไหมคะ	6. ขอข้าวผัดไข่ 1 ที่ครับ
2. คุณแม่จ๋า โทรศัพทค่ะ	7. คิดเงินท่อยค่ะ
3. คุณลุงโทรมาค่ะ	8. ได้ค่ะ ก็ชุดคะ
4. เอาขนมหวานเพิ่มไหมจ๊ะ	9. วันนี้เลิกงานดึกหรือเปล่านั้น
5. จ๊ะ จะไปเที่ยวนี้	10. พ่อจ๋า

1. แม่ : ใครโทรมาจ๊ะ
ลูก : 3. คุณลุงโทรมาค่ะ	6. A : 1. ช่วยหยิบกระเป๋ามาให้เงินท่อยได้ไหมคะ
B : ได้ครับ ไปซื้อข้าวเหนียวครับ
2. A : สั่งอะไรดีคะ
B : 6. ขอข้าวผัดไข่ 1 ที่ครับ	7. พี่สาว : 4. เอาขนมหวานเพิ่มไหมจ๊ะ
น้องสาว : ไม่จ๊ะ ยิ้มแล้ว
3. น้องสาว : พี่คะ มีเพื่อนมาหาค่ะ
พี่ชาย : 5. จ๊ะ จะไปเที่ยวนี้	8. ลูกค้า(หญิง) : คุณคะ 7. คิดเงินท่อยค่ะ
พนักงาน(ชาย) : ทั้งหมด 400 บาทครับ
4. ลูกสาว : 2. คุณแม่จ๋า โทรศัพทค่ะ
แม่ : จ๊ะ ชอบใจจ๊ะ	9. ลูกสาว : 10. พ่อจ๋า
พ่อ : ว่าใจจ๊ะ
ลูกสาว : พยายามกลับบ้านแล้ว
5. นักศึกษา : ช่วยถ่ายเอกสารให้หน่อยครับ
พนักงาน(หญิง) : 8. ได้ค่ะ ก็ชุดคะ	10. ภรรยา : 9. วันนี้เลิกงานดึกหรือเปล่านั้น
สามี : ไม่สิครับ วันนี้ผมจะพาคุณไปทานข้าว

เฉลย แบบทดสอบท้ายบทที่ 9 คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ

Answer Review exercise 9
Chapter 9 Negative Adverb

จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่มีความหมายถูกต้อง
(Arrange these words into a meaningful sentence)

1. นั้น เต็มขาด เข้า ห้าม ใน ห้อง ไป
ห้ามเข้าไปในห้องนั้นเต็มขาด
2. ไม่ ตาม ทบ ทว คุณ แต่ จิน
จินตามทาคูแต่ไม่ทบ
3. ไป เพื่อนๆ ไม่ กับ งานเลี้ยง เธอ
เธอไม่ไปงานเลี้ยงกับเพื่อนๆ
4. ไม่ใช่ ของ ผลไม้ ไทย สดอเบอร์รี่
สดอเบอร์รี่ไม่ใช่ผลไม้ของไทย
5. ห้าม สนามทเว้า ลัด เดิน
ห้ามเดินลัดสนามทเว้า
6. ลัควีเสียง น้ำ ออย่า บริเวณนี้ เข้ามา กงญา ใน
กงญาออย่านำลัควีเสียงเข้ามาในบริเวณนี้
7. ไม่ใช่ ที่นี้ นักศึกษา เขา
เขาไม่ใช่ที่นักศึกษาที่นี่
8. เนื้อสัตว์ ทาน เขา ไม่
เขาไม่ทานเนื้อสัตว์
9. ห้าม ใน อาหาร เข้าไป และเครื่องดื่ม น้ำ ห้องเรียน
ห้ามนำอาหารและเครื่องดื่มเข้าไปในห้องเรียน
10. สถานี กงญา บน ที่งชยะ ออย่า
กงญาออย่าที่งชยะบนสถานี

1

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
เรื่อง **คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ**

100 คะแนน

ชื่อ..... ประเทศ.....

ตอนที่ 1 จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (15 คะแนน)
Part 1 Fill the correct word into the blank (15 points)

แฉะ แบน เย็น แสบ เก่า ทนวกชู้ คีอวัน เหม็น

มืด ทอม ทุ้ รัน อังอ้อ ใหญ่ เก๋ ร้อน ทนาว

ห้องทำงานของจัน แสบ

อากาศ เย็น สบาย

เขาเจือหนังสือ เก๋

ปากมิกสัน เหม็น

อาหารไทย อ้ออ้อ

วันนี้อากาศ ร้อน มาก

เขากลัวความ มืด

ดอกไม้มิกสัน ทอม

เขา รัน เรียน

รองเท้าคู่นี้ เก่า แล้ว

เขามีบ้านหลัง ใหญ่

เขาเป็นเด็ก คีอวัน

พ่อซื้อทีวีจอ แบน รุ่นใหม่

ผิวของเธอ นุ่ม น่าสัมผัส

เขาร้องเพลงเสียงดังน่า ทนวกชู้

เจสซ ตอนที่ 2 จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่มีความหมายถูกต้อง (25 คะแนน)

Part 2 Arrange these words into a meaningful sentence (25 points)

1 กวระเขียบ เข้มงวด นี้ มาก โรงเรียน ของ

กัวระเขียบของโรงเรียนนี้เข้มงวดมาก

2 กับ ไป เพื่อนๆ ไม่ งานเสียง เธอ

เธอไม่ไปงานเสียงกับเพื่อนๆ

3 สีฟ้า ทุกคน เสื้อ มาร่วม งานปีใหม่ สวม

ทุกคนสวมเสื้อสีฟ้ามาร่วมงานปีใหม่

4 เขา คนดี เพราะ เขา จีน ชอบ เป็น

จีนชอบเขาเพราะเขาเป็นคนดี

5 ห้าม สนามหญ้า ลัด เดิน

ห้ามเดินลัดสนามหญ้า

6 ไม่ได้ยิน เธอ จึง เขา จีน พูด

เธอพูดเขาจีนจึงไม่ได้ยิน

7 คุณภาพ นี้ ใบ แอ่ กระเป๋าหนัง

กระเป๋าหนังใบนี้คุณภาพแอ่

8 อะไร เธอ มากที่สุด ผลไม้ ที่ชอบ

ผลไม้อะไรที่เธอชอบมากที่สุด

9 นั้น เต็ดขาด เข้า ห้าม โน ห้อง ไป

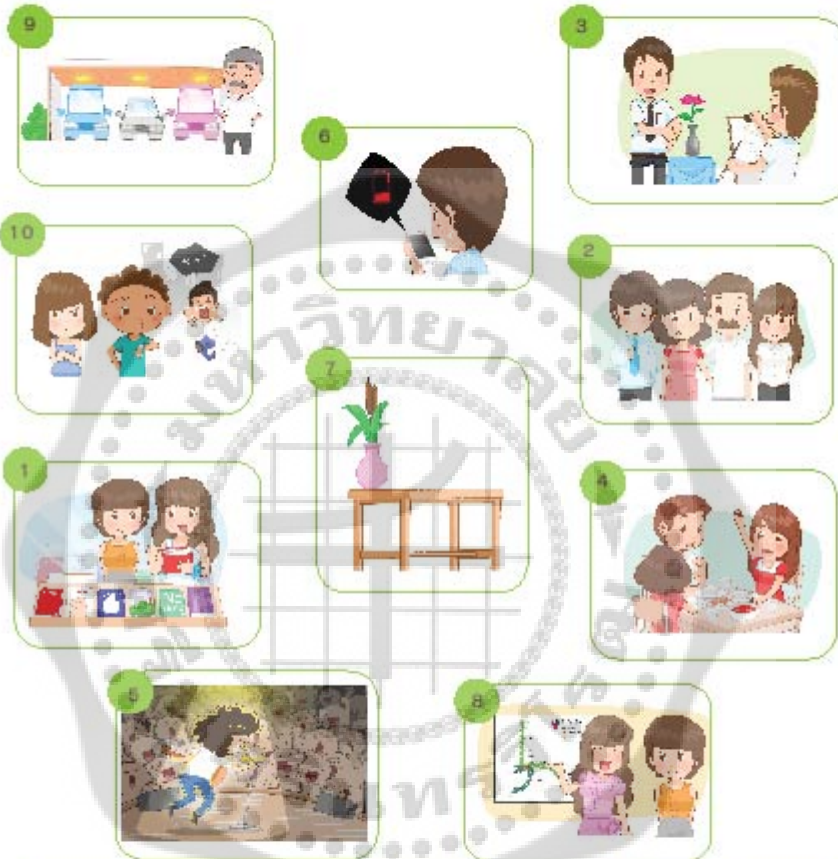
ห้ามเข้าไปในห้องนั้นเด็ดขาด

10 ก่อน ควร ขานี้ ทานอาหาร

ขานี้ควรทานก่อนอาหาร

เฉลย ตอนที่ 3 จงเลือกประโยคที่สอดคล้องกับรูปภาพ (15 คะแนน)

Part 3 Choose the letter which corresponds with the pictures (15 points)

1. ดินชอบหนังสือเล่มนี้	8. แบคเตอร์มีมือถือของดินเล็กน้อย
2. ดินชอบหนังสือเล่มไหน	9. ชั่วคราวแจกันไว้ด้านบนหน้าโต๊ะ
3. ครอบครัวเวอมีสมาชิก 4 คน	10. แจกันวางอยู่ใต้โต๊ะ
4. คุณจะระบายอย่างไรก็ได้ให้สีเหมือนกัน	11. พ่อมีรถยนต์หลายคัน
5. ดินเป็นคนทำอาหารมื้อนี้	12. เขามาถึงที่หลังเพื่อน
6. คนจำนวนมากมาชมคอนเสิร์ต	13. สถานที่ไหนใกล้บ้านเวอที่สุด
7. คนจำนวนน้อยมาชมคอนเสิร์ต	

ตอนที่ 4 จงใส่ตัวเลขที่มีความหมายสอดคล้องกับบทสนทนา (30 คะแนน)

Part 3 Fill the number which have the proper meaning in the conversation (30 points)

1. ต้องพักครูไปทางไหนคะ	9. ทุกวัน
2. 100 บาทครับ	10. ดูปอมนี่ใช้อย่างไรคะ
3. จ๊ะ	11. ผมต้องส่งการบ้านก่อนเที่ยงนี้ครับ
4. ค่ะ	12. แอร์รอดันเก่าแล้ว
5. จ๊ะ	13. คนที่ใส่เสื้อสีเหลือง นักรวมสุค
6. คะ	14. ไม่จ๊ะ อิ่มแล้ว
7. เเขออกกำลังกายบ่อยไหม	15. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
8. ไม่ใช่ไรค่ะ ดูน้เขา ดันถือได้	

A : ทำไมรุดคุณร้อนจัง
B : 12. แอร์รอดันเก่าแล้ว

A : 7. เเขออกกำลังกายบ่อยไหม
B : ดันออกกำลังกายคอนเนน 9. ทุกวัน

A : คนไหนคือบอย
B : 13. คนที่ใส่เสื้อสีเหลือง นักรวมสุค

A : มหาวิทยาลัยไหนเปิดสอนวิชาภาษาไทย
B : 15. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

A : ผมช่วยถือให้หะครับ
B : 8. ไม่ใช่ไรค่ะ ดูน้เขา ดันถือได้

A : ทำไมต้องรีบทำการบ้านขนาดนี้
B : 11. ผมต้องส่งการบ้านก่อนเที่ยงนี้ครับ

ผู้ปกครอง : 1. ต้องพักครูไปทางไหนคะ
ภารโรง : เลี้ยวขวา ต้องอยู่ทางซ้ายมือครับ

A : 10. ดูปอมนี่ใช้อย่างไรคะ
B : ใช้แทนเงินสดมูลค่า 50 บาทครับ

ลูกค้า(หญิง) : คุณ6.คะ คิดเงินหน่อย 4.ค่ะ
พนักงาน (ชาย) : ได้ครับ
ลูกค้า(หญิง) : เท่าไหร่คะ
พนักงาน(ชาย) : 2. 100 บาทครับ

พี่สาว : กินข้าวหรือยัง 5. จ๊ะ
น้องสาว : กินแล้ว 3. จ๊ะ
พี่สาว : เอาขนมหวานเพิ่มไหมจ๊ะ
น้องสาว : 14.ไม่จ๊ะ อิ่มแล้ว

ตอนที่ 5 จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (15 คะแนน)

Part 1 Fill the correct word into the blank (15 points)

ได้ ยืน เห็น ร้อง วิม โด ช่าง เอะ โหน อะไร

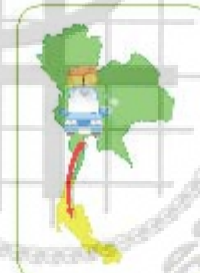
กระเป๋าสาน เห็น สวย

ถนนตั้ง โหน มีรถติดมาก

คุณจะมหาเงินเวลา โด ก็ได้

เออมีเงิน ร้อง

เขาไม่ชอบนั่ง วิม

บ้านฉันอยู่ทาง ช่าง มือคุณ

เราจับรถ ได้ เพื่อไปทอมเที่ยว

ผม อะ ที่ทำคอมพิวเตอร์เสีย

ร้านอาหารนี้เปิดแล้ว
คุณมีที่ ยืน แนะนำไหมคะ

ขนม อะไร กินก็ได้

ภาคผนวก จ
แบบประเมินวัดคุณภาพแบบเรียน

แบบประเมินคุณภาพ
แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ตามความเหมาะสม
 ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

เรื่อง แบบเรียนคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหา					
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	✓				
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	✓				
1.3 เนื้อหาไม่ประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓				
1.4 คำอธิบายถูกต้อง		✓			
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
1.6 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
2. ภาพประกอบ					
2.1 ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง	✓				
2.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ	✓				
3. ตัวอักษร					
3.1 รูปแบบตัวอักษร	✓				
3.2 ขนาดตัวอักษร	✓				
3.3 สีของตัวอักษร		✓			
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓				
4.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อมีความชัดเจน	✓				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

น่าจะมีใบความรู้ภาษาอังกฤษและคำศัพท์; ยังมีสื่อที่สอดคล้องกับตำแหน่งผู้เรียน
 เส้นบรรทัดกว้างแฉงไม่ถูกต้อง; น่าจะมีรูปภาพและสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหา;
 รายละเอียดในเล่ม

ลงชื่อ อังศุมา ใจดี ผู้ประเมิน
 (น.ศ. ตรี น. ใจดี)
 วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

แบบประเมินคุณภาพ
แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ตามความเหมาะสม
 ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

เรื่อง แบบเรียนคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหา					
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์		✓			
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม		✓			
1.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน		✓			
1.4 คำอธิบายถูกต้อง		✓			
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
1.6 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
2. ภาพประกอบ					
2.1 ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง		✓			
2.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ		✓			
3. ตัวอักษร					
3.1 รูปแบบตัวอักษร		✓			
3.2 ขนาดตัวอักษร		✓			
3.3 สีของตัวอักษร		✓			
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม		✓			
4.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อมีความชัดเจน		✓			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ปรับปรุงให้ตรงกับหลักสูตร

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินคุณภาพ
แบบเรียนเรื่องคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ตามความเหมาะสม ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

เรื่อง แบบเรียนคำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหา					
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	✓				
1.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	✓				
1.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓				
1.4 คำอธิบายถูกต้อง		✓			
1.5 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
1.6 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
2. ภาพประกอบ					
2.1 ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง	✓				
2.2 ความชัดเจนของภาพประกอบ	✓				
3. ตัวอักษร					
3.1 รูปแบบตัวอักษร		✓			
3.2 ขนาดตัวอักษร		✓			
3.3 สีของตัวอักษร		✓			
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓				
4.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อมีความชัดเจน	✓				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ... Dr. Paermbandk ผู้ประเมิน
(สำนักวิชา ศึกษาศาสตร์)
วันที่ 28 / 8 / 2555

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวธนวรรณ ปิยะบรรณันท์
 วันเดือนปีเกิด 10 มิถุนายน 2528
 สถานที่เกิด จังหวัดชัยนาท
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 301/374 ถนนรัชดาภิเษก แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ
 กรุงเทพมหานคร 10800

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2547 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ)
 จากโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์
- พ.ศ. 2550 ศึกษาแลกเปลี่ยนในฐานะนักศึกษาวิจัย ภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น
 จาก มหาวิทยาลัยโตเกียวเพื่อภาษาต่างประเทศ ประเทศญี่ปุ่น
- พ.ศ. 2551 ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น วิชาโทภาษาศาสตร์)
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พ.ศ. 2556 ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ)
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ